การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus

โดย

นางสาวนิภาพร พรมทา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus

โดย
นางสาวนิภาพร พรมทา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR THAI TEACHERS OF PRATHOMSUKSA 6 TO ENHANCE READING COMPREHENSION ABILITY USING KWL PLUS

By

MISS Nipaporn PROMTHA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2020

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus
โดย	นิภาพร พรมทา
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภัสสร อินทรบำรุง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร.พิทักษ์ สุพรรโณภาพ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรตี ปรีชาปัญญากุล)

60255404 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
คำสำคัญ : การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, การอ่านจับใจความ, เทคนิค KWL plus

นางสาว นิภาพร พรมทา: การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความรู้ของครูก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 2) ศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูด้านการอ่านจับใจความ 3) เปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน และเปรียบเทียบหลังเรียนตามเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่าง 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 6/3 และ 6/5 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) จำนวน 118 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม และ 2) ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย จำนวน 3 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงตามห้องเรียนที่สอนในกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ของครู แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูหลังสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูผ่านเกณฑ์ในระดับดีมาก 3) ความสามารถในด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 4) ความคิดเห็นของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด

60255404 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)
Keyword : THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY, READING FOR COMPREHENSION ABILITIES, KWL PLUS TECHNIQUE

MISS NIPAPORN PROMTHA : THE DEVELOPMENT OF THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR THAI TEACHERS OF PRATHOMSUKSA 6 TO ENHANCE READING COMPREHENSION ABILITY USING KWL PLUS THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR MEECHAI IAMJINDA, Ph.D.

The objectives of this research were to 1) compare teachers' knowledge before and after using Professional Learning Community (PLC) 2) study teachers' learning management abilities about reading comprehension 3) compare reading comprehension abilities of sixth grade students before and after and compare after studying according to the criteria of 75 percent and 4) study teachers' opinions towards using Professional Learning Community (PLC) by using KWL Plus Technique.

The sample used in the study were 1) 3 groups of 6th Grade students from Watsrisamran Ratbumrung Cham Prachautit school. There are 118 students were randomly selected by using classroom as a unit. 2) 3 Thai teachers selected by using classroom from the sample.

The research instruments were a PLC and KWL Plus Techniques' teachers test. a learning management observation, lesson plan, comprehension reading test and a questionnaire for teachers' opinions with PLC and KWL Plus teachnique.

The findings were as following: 1) The teacher s' knowledge about PLC and KWL Plus Technique were higher than before. 2) The teacher learning management abilities was rated at the excellent level. 3) The reading for comprehension abilities after studying by KWL Plus Technique was significantly higher at the .05 level before and passed 75 % 4) The opinions of teachers was at the highest level.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตากรุณาจากรองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา อาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล และอาจารย์ ดร.พิทักษ์ สุพรรโณภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรตี ปรีชาปัญญากุล ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภัสสร อินทรบำรุง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำปรึกษา แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สาธิต จันทรวินิจ อาจารย์ ดร.พิณพนธ์ คงวิจิตต์ และคุณครูอัญชลี นิ่มสอาด ครูภาษาไทยโรงเรียนวัดอ้อมน้อย (มิตรครูราษฎร์รังสรรค์) ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณคุณครูชาลินี บุณยเกียรติ และคุณครูสุภาภรณ์ แก้วสองดวง ครูภาษาไทยโรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) ที่เสียสละเวลาอันมีค่าให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ร่วมเรียนรู้ในการทดลองวิจัยในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณะครู ผู้บริหาร โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) ที่ให้ความเมตตาและอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 6/3 และ 6/5 ที่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคุณพ่อสมศักดิ์ และคุณแม่สวาย พรมทา ผู้ให้ชีวิต ให้กำลังใจที่ดีในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ และเป็นครูคนแรกที่ฝึกให้ลูกอดทนอดกลั้นไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก ขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียนจนประสบความสำเร็จในทุกวันนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัยจนสามารถนำความรู้และทักษะต่าง ๆ มาใช้ในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จได้ด้วยดี

นิภาพร พรมทา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ
กิตติกรรมประกาศ ..... ฉ
สารบัญ ..... ช
สารบัญตาราง ..... ฎ
สารบัญรูปภาพ ..... ฐ
บทที่ 1 บทนำ 1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1
กรอบแนวคิดในการวิจัย 8
คำถามในการวิจัย 9
วัตถุประสงค์การวิจัย 9
สมมติฐานการวิจัย 9
ขอบเขตของการวิจัย 10
นิยามศัพท์เฉพาะ 11
ประโยชน์ที่ได้รับ 12
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 13
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ... 14
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) 16
2.1 วิสัยทัศน์ 16
2.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 16
2.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 17

2.4 รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา 18
2.5 คำอธิบายรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 18
3. ความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการอ่านจับใจความ 19
3.1 ความหมายของการอ่าน 19
3.2 ความสำคัญของการอ่าน 20
3.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน 21
3.4 ประโยชน์ของการอ่าน 22
3.5 ความหมายของการอ่านจับใจความ 23
3.6 วิธีการอ่านจับใจความ 24
3.7 ประโยชน์ของการจับใจความสำคัญ 25
3.8 การเลือกบทอ่าน 25
3.9 วิธีการสอนอ่านจับใจความ 27
3.10 การประเมินการอ่านจับใจความ 28
4. ความรู้เกี่ยวกับแผนผังความคิด (Mind Mapping) 30
4.1 ความหมายของแผนที่ความคิด 30
4.2 ความเป็นมาของแผนที่ความคิด (Mind Mapping) 30
4.3 รูปแบบแผนที่ความคิด (Mind Mapping) 31
4.4 ประโยชน์ของ Mind Mapping 34
5. เอกสารเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC) 36
5.1 ความหมายของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC) 36
5.2 ความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC) และเป้าหมายของการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 37
5.3 ปัจจัยของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC) 39
5.4 ประโยชน์ของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC) 41

5.5 การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน 42
6. เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ KWL Plus 45
6.1 ความเป็นมาของเทคนิค KWL Plus 45
6.2 เป้าหมายของเทคนิค KWL Plus 46
6.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus 47
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 50
7.1 งานวิจัยในประเทศ 50
7.2 งานวิจัยต่างประเทศ 56
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 59
ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย 60
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 61
ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทดลอง 67
ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล 68
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 71
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 72
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus 73
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด 74
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus 75
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 78
สรุปผลการวิจัย 79

อภิปรายผล 79
ข้อเสนอแนะ 86
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ 86
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป 86
รายการอ้างอิง 87
ภาคผนวก 93
ภาคผนวก ก 94
ภาคผนวก ข 101
ภาคผนวก ค 168
ประวัติผู้เขียน 182

มหาวิทยาลัยศิลปากร

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ร้อยละของนักเรียนในการทดสอบอ่านออกเขียนได้ ครั้งที่ 2 และ 3 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) ปีการศึกษา 2561 แยกตามประเภทการอ่าน 5

ตารางที่ 2 การบันทึกข้อมูลในขั้น KWL 47

ตารางที่ 3 จำนวนข้อสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยและเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus 62

ตารางที่ 4 การกำหนดสาระการเรียนรู้และระยะเวลาในการทดลอง 64

ตารางที่ 5 วิเคราะห์ข้อสอบการอ่านจับใจความ 65

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 72

ตารางที่ 7 ผลการศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus 73

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน 74

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด 74

ตารางที่ 10 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus 75

ตารางที่ 11 แสดงผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน 169

ตารางที่ 12 แสดงผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความของครูโดยใช้เทคนิค KWL Plus ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน 169

ตารางที่ 13 แสดงผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน.....171

ตารางที่ 14 แสดงผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน.....177

ตารางที่ 15 แสดงผลการพิจารณาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ประเภทข้อสอบปรนัยจำนวน 30 ข้อ.....179

ตารางที่ 16 แสดงผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน 180

มหาวิทยาลัยศิลปากร

สารบัญรูปภาพ

หน้า

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 8

รูปภาพที่ 2 แผนที่ความคิด (Mind Mapping) 32

รูปภาพที่ 3 แผนผังใยแมงมุม (Web) เป็นการคิดแบบโยงใยสัมพันธ์ 32

รูปภาพที่ 4 แผนผังรูปแบบเวนน์ (Vann Diagram) 33

รูปภาพที่ 5 แผนผังก้างปลา (The Fish bone) เป็นการคิดหาสาเหตุของปัญหา ทำได้โดยกำหนดเรื่อง แล้วหาสาเหตุและผลต่าง ๆ ในแต่ละด้าน 33

รูปภาพที่ 6 แผนที่ความคิดเรื่อง การใช้ Mind Mapping “หัวคิด หัวลุย” 34

รูปภาพที่ 7 สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ KWL 48

รูปภาพที่ 8 รูปภาพการทดลอง One Group Pretest- Posttest Design 61

รูปภาพที่ 9 กรอบการดำเนินการวิจัย 70

มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศ ในวงการศึกษาไทยก็เช่นกัน มีเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่สำคัญเกิดขึ้นมากมาย สังคมไทยในปัจจุบันอยู่ในยุคไร้พรมแดน ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี ด้านการสื่อสาร ความรู้ ความคิด ที่เผยแพร่ไปได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้สภาพสังคมที่หล่อหลอมแนวคิด แนวปฏิบัติของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคนในสังคม เพื่อให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการปลูกฝังและพัฒนาอย่างต่อเนื่องจริงจัง เพื่อให้เกิดทักษะศตวรรษที่ 21 คือทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม เช่น ทักษะการคิดขั้นสูงและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ การคิดเชิงวิพากษ์และแก้ปัญหา การสื่อสาร และการร่วมมือกันทำงาน ซึ่งเป็นทักษะการเรียนรู้ และการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ

ผู้เรียนในยุคปัจจุบัน กล่าวคือ ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หรือผู้เรียนยุคดิจิทัล มีความแตกต่างจากผู้เรียนในยุคอดีตที่ผ่านมาโดยสิ้นเชิง ไม่เฉพาะในเรื่องกิจกรรมการดำเนินชีวิตเท่านั้น แต่ในแง่วิธีการเรียนรู้ และวิธีการรับข้อมูลก็แตกต่างกัน กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดกรอบแนวคิด เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ปฏิรูปการศึกษาไทยสู่ผลลัพธ์ Thailand 4.0 ที่ครอบคลุมภารกิจการจัดการศึกษา 4 องค์กรหลักที่มีกรอบบทบาทหน้าที่ เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้สู่คุณภาพผู้เรียนให้เป็นพลเมือง 4.0 ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงส่งเสริมสถานศึกษาให้จัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้ได้คุณภาพในการผลิตที่ดีและผลลัพธ์ในเป้าหมายการขับเคลื่อนประเทศ โมเดล Thailand 4.0 ด้วยการจัดการเรียนรู้แนว Active Learning ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (นัตยา หล้าทูนธีรกุล, 2560: 9)

การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพในยุคศตวรรษที่ 21 นั้นต้องเกิดจากการร่วมมือกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษาในโรงเรียนที่จะต้องช่วยเหลือแนะนำ โดยการสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่เรียกว่า PLC – Professional Learning Community หรือเรียกย่อ ๆ ว่า PLC ซึ่งเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ครูและนักการศึกษาทำงานร่วมกัน ตั้งคำถาม และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อบรรลุผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้นของผู้เรียน โดยเชื่อว่าหัวใจของการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้นอยู่ที่การเรียนรู้ที่ฝังอยู่ในการทำงานของครูและนักการศึกษา โดยเฉพาะครูผู้มีบทบาทสำคัญมากในการพัฒนาเพื่อการเรียน เพราะครูคือผู้นำในการเปลี่ยนแปลงและเรียนรู้ร่วมกับสมาชิก เพื่อพัฒนาความรู้ซึ่งกันและกัน ครูในยุคศตวรรษที่ 21 ต้องเปลี่ยนบทบาทจากเดิมอย่างสิ้นเชิง คือเปลี่ยนบทบาทจากครูผู้สอน (Teacher) มาเป็นครูผู้ฝึก (Coach) หรือครูผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน Learning Facilitator) ห้องเรียนควรเปลี่ยนบรรยากาศจากห้องสอนมาเป็นห้องทำงาน ครูจึงเป็นเพียงผู้ชี้แนะจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติจริง การที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะดังกล่าว จึงต้องอาศัยครูเป็นผู้นำในการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนเท่าทันการเปลี่ยนแปลง ฉะนั้นครู

จึงต้องร่วมมือกันเพื่อวิจัยแก้ปัญหา โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองตามศักยภาพจึงจะบรรลุผลตามที่มุ่งหวังและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังที่ วิจารณ์ พานิช (2559) ได้กล่าวว่า

"ทำไมจึงต้องเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานของครูแบบต่างคนต่างทำมาเป็นทำงานแบบ PLC คำตอบคือเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ร่วมกันที่ทำคนเดียวแล้วไม่สามารถบรรลุได้"

เมื่อเป็นเช่นนั้นคนไทยในสังคมทั้งเด็กและเยาวชน จึงต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ด้วยการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยการอ่านเพื่อให้เข้าใจ จึงจะสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ถูกต้อง ดังนั้น การอ่านจึงมีความสำคัญมากในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทั้งในด้านการสื่อสาร การคิดและการแก้ปัญหา รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต การอ่านทำให้คนมีคุณค่าในสังคมมีประสบการณ์ชีวิตที่ดี สังคมใดมีคนอ่านหนังสือมากสังคมนั้นย่อมเจริญรุ่งเรือง ดังพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานแก่คณะสมาชิกห้องสมุดทั่วประเทศ ในวันที่ 25 พฤศจิกายน 2514 ความว่า

"ความรู้จากหนังสือสามารถถ่ายทอดมาสู่มนุษย์ได้ผ่าน "การอ่าน" โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านในวัยเด็กที่จะสร้างความรู้ ความทรงจำ และนิสัยรักการอ่านให้ติดตัวบุคคลนั้นมาจนเติบใหญ่ เมื่อหนังสือเป็นสิ่งที่จะทำให้มนุษย์ก้าวหน้าได้ การปลูกฝังให้เด็กไทยมีนิสัยรักการอ่านจึงอาจเป็นดั่งปฐมบทแห่งการสร้างความก้าวหน้าให้กับประเทศชาติด้วยเช่นกัน"

ปัจจุบันการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในชีวิตประจำวันของทุกคน และสำคัญมากในการเรียนภาษา หรือวิชาการต่าง ๆ สังคมปัจจุบันวิทยาการก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ ได้ขยายตัวอย่างกว้างขวาง คนในสังคมต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ด้วยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา หนังสือจึงเป็นแหล่งรวบรวมวิทยาการ ผู้ที่อ่านหนังสือมากจะเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ รอบด้าน การอ่านนอกจากจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินแล้ว ยังเป็นเครื่องมืออันล้ำค่าที่ช่วยเพิ่มพูนสติปัญญาของตน บุคคลที่มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างแท้จริง ย่อมสามารถนำความรู้ ความคิด ไปใช้ประโยชน์ทั้งแก่ตนเอง สังคมและประเทศชาติได้อย่างดี ดังที่ จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2555: 256) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นต่อมนุษย์ ต่อความเจริญในด้านต่าง ๆ ของมนุษย์มาก การอ่านหนังสือนอกจากจะทำให้ผู้อ่านเป็นผู้หูตากว้างแล้ว คนอ่านจะเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวของโลกปัจจุบันและอาจเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดความสงบในใจ ส่งเสริมวิจารณญาณและประสบการณ์ให้เพิ่มพูนขึ้น การอ่านยังทำให้บุคคลเป็นผู้มีคุณค่าในสังคมมีประสบการณ์ชีวิตและช่วยยกฐานะสังคม สังคมใดที่มีบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการอ่านอยู่มาก สังคมนั้นย่อมจะเจริญพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว ปัจจุบันความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ความรู้ต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว การอ่านเท่านั้นที่สามารถทันความก้าวหน้าเหล่านี้ได้ ส่วน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2551: 7-8) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสามารถสรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญช่วยสร้างความคิดและพัฒนาความรู้ให้กับผู้อ่าน ทำให้เกิดทักษะในการสรุปข้อมูลที่ได้จากการอ่าน กล่าวคือสรุปข้อมูลที่ปรากฏในสารมักจะกระจัดกระจาย ดังนั้นการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านจัดการข้อมูลและสรุปออกมาเป็นแนวคิดได้ดี อีกทั้งยังช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในด้านความรู้และความคิด มองโลกกว้างไกล เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมผ่านสื่อการอ่าน

ความสำคัญของการอ่านดังกล่าวนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2546: 55-56) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสรุปไว้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ และเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดอ่าน ฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้าก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ การอ่านจึงเป็นสิ่งที่พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งทางด้านจิตใจและบุคลิกภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ พรทิพย์ ชาตะรัตน์ (2545: 59) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสรุปไว้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านคือสามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว และอ่านได้ถูกต้องย่อมมีโอกาสในชีวิตหลาย ๆ ด้านมากกว่า เช่น ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ เป็นต้น ตลอดจนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็วและทันสมัยกว่าผู้ที่ขาดทักษะในการอ่าน

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะในการพัฒนาสติปัญญาของทุกคน และมีความสำคัญมากในการรับสาร แสวงหาความรู้ในด้านต่าง ๆ ภายใต้สังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อีกทั้งทำให้ผู้อ่านเกิดทักษะในการสรุปข้อมูลข่าวสาร มีกระบวนการคิดกว้างไกล ฉลาดรอบรู้ เพราะการอ่านเป็นสิ่งที่ยกระดับคุณภาพชีวิตและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ประสบผลสำเร็จในชีวิต

จะเห็นได้ว่า การอ่านมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคน อันเป็นกำลังสำคัญของชาติให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ เพราะการอ่านถือว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญทั้งในด้านงานวิชาการต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยทักษะในการอ่าน เพื่อความเข้าใจเนื้อหาและการจับใจความของเรื่องราวหรือสารต่าง ๆ ที่อ่าน จึงจะสามารถนำประโยชน์ที่ได้ไปใช้ให้บังเกิดผลต่อไป

ทักษะการอ่านยังเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนทุกวิชา เพราะเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และจับใจความจากเรื่องที่อ่าน ดังนั้น ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนครูจำเป็นต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน แต่การที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพในการอ่านนั้นต้องอาศัยระยะเวลาและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพราะการอ่านเป็นประโยชน์อย่างมากในเรื่องการจับใจความ การอ่านจับใจความจึงเป็นทักษะขั้นพื้นฐานในการอ่านเพื่อแสวงหาความรู้อันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและการเรียนในระดับสูง ดังที่ พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2545: 35) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็น เพราะหากนักเรียนไม่สามารถอ่านจับใจความได้ การอ่านในระดับสูงขึ้นไปก็ทำได้ยาก เพราะการอ่านในใจทุกอย่างต้องอาศัยการอ่านจับใจความเป็นพื้นฐาน การอ่านจับใจความแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน บางคนสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็ว บางคนอ่านได้ช้าต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ดังนั้น

ผู้อ่านจึงต้องเรียนรู้กลวิธีการจับใจความ รวมทั้งความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจับใจความ นอกจากนี้ แววมยุรา เหมือนนิล (2541: 17) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นความเข้าใจเรื่องที่อ่านระดับต้น และเป็นพื้นฐานสำคัญมากสำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป เช่น ถ้านักเรียนจับใจความเรื่องที่อ่านยังไม่ได้ก็คงไม่สามารถอ่านเพื่อวิจารณ์เรื่องนั้นดีหรือไม่ดีได้เลย

กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญของการอ่านและการจับใจความ โดยระบุไว้ในเกณฑ์การจบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่าต้องอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาท และนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน จะเห็นได้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญกับการอ่านจับใจความ ซึ่งได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน โดยกำหนดเป็นตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่าผู้เรียนต้องมีความสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านและวิเคราะห์แสดงความคิดเห็น ตีความ สรุปความ หาคำสำคัญในเรื่องที่อ่านและใช้แผนภูมิรูปภาพโครงเรื่องหรือแผนภาพความคิดพัฒนาความสามารถในการอ่าน นำความรู้ความคิดจากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551: 15)

อย่างไรก็ตามแม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญกับการอ่านและการจับใจความ โดยการกำหนดเป็นเนื้อหาวิชาให้ผู้เรียนได้เรียนในรายวิชาภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง แต่พบว่าการอ่านยังคงเป็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ นักเรียนยังขาดนิสัยรักการอ่าน จึงส่งผลให้ไม่สามารถสรุปความรู้ ความคิด หรือแก่นของเรื่องราวที่อ่านได้ ดังที่ รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557: 5) ได้พบปัญหาและแสดงความคิดเห็นไว้ว่า นักเรียนบางส่วนอ่านหนังสือไม่ออกและมีทัศนคติไม่ดีต่อหนังสือ เบื่อหน่ายในการอ่านหนังสือสอบเพราะไม่อยากอ่านและขาดนิสัยรักการอ่านทำให้นักเรียนจับใจความไม่ได้ หรือจับใจความได้ไม่ถูกต้อง

ปัญหาต่อมาคือ นักเรียนไม่รักในการอ่านหนังสือจะอ่านเฉพาะตอนสอบ จึงทำให้นักเรียนขาดนิสัยรักการอ่าน ไม่กระตือรือร้นในการอ่านหนังสือ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนหรือผู้ปกครองที่ไม่ให้ความสำคัญดูแลเอาใจใส่เรื่องการอ่านของนักเรียนเท่าที่ควร จนทำให้ไม่มีพื้นฐานในการอ่านจับใจความ อันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ ดังที่ อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550: 5-6) ได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความว่า ผลการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ เขียน ของนักเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ คือ เมื่อพิจารณาเฉพาะด้านการอ่าน ซึ่งกำหนดไว้ 5 ด้าน ได้แก่ อ่านได้คล่องแคล่วและรวดเร็ว อ่านถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์และอักขรวิธีอ่านแล้วเข้าใจความหมายของคำ สำนวนโวหาร อ่านแล้ววิเคราะห์ความ ตีความ และอ่านแล้วสรุปความ พบว่า ด้านการจับใจความของเรื่องที่อ่านอยู่ในระดับต่ำสุด คือมีนักเรียนร้อยละ 61.92 ที่ผ่านเกณฑ์ในระดับดีขึ้นไป ซึ่งปัญหานี้ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขอาจส่งผลต่อการเรียนในกลุ่มสาระอื่น ๆ ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เพราะการอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ

ปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าทักษะการอ่านจับใจความเป็นสิ่งที่ต้องเร่งพัฒนา โดยเฉพาะในเด็กระดับประถมศึกษา เพราะเป็นวัยที่เริ่มการเรียนควรได้รับการปลูกฝังในเรื่องการอ่านและส่งเสริมกระบวนการคิด การจับประเด็นสำคัญจากเรื่องราวต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อปูพื้นฐานในการเรียนระดับสูง

ประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัยในปีการศึกษา 2561 ในรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความอยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือเมื่อประเมินนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบการอ่านจับใจความและสังเกตจากการตรวจบันทึกการอ่านกับแบบฝึกหัดของนักเรียน พบว่า นักเรียนไม่สามารถสรุปแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ส่วนใหญ่การจับใจความของเรื่องที่อ่านนักเรียนจะคัดลอกข้อความมาเขียนเรียงต่อกัน โดยไม่คำนึงถึงแก่นแท้ของเรื่องราวนั้น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนบางส่วนอ่านหนังสือไม่คล่องและขาดทักษะในการอ่าน รวมถึงวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูอาจจะขาดความน่าสนใจ หรือสอนให้นักเรียนท่องจำเนื้อหาในบทเรียนมากกว่าการฝึกฝนให้นักเรียนได้คิด และสรุปประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ผลคะแนนการทดสอบอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนปีการศึกษา 2561 ยังสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีความบกพร่องในด้านการสรุปความจากเรื่องที่อ่าน เพราะจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบอยู่ในระดับดีขึ้นไปค่อนข้างน้อย และยังมีนักเรียนบางส่วนอยู่ในระดับปรับปรุงมีผลคะแนน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ร้อยละของนักเรียนในการทดสอบอ่านออกเขียนได้ ครั้งที่ 2 และ 3 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) ปีการศึกษา 2561 แยกตามประเภทการอ่าน

ครั้งที่	**จำนวนนักเรียน (185คน)**		**จำนวนนักเรียนแยกตามประเภทการอ่าน**							
			อ่านตามหลักการใช้ภาษา				**การอ่านรู้เรื่อง**			
	บกพร่องทางการเรียนรู้	นักเรียนปกติ	ดีมาก (คน)	ดี (คน)	พอใช้ (คน)	ปรับปรุง (คน)	ดีมาก (คน)	ดี (คน)	พอใช้ (คน)	ปรับปรุง (คน)
2	2	183	12	73	97	1	0	56	125	2
ร้อยละของจำนวนนักเรียน			6.56	39.89	53.00	0.55	0	30.60	68.31	1.09
3	2	183	49	98	36	0	6	72	102	3
ร้อยละของจำนวนนักเรียน			26.78	53.55	19.67	0	3.28	39.34	55.74	1.64

ที่มา : ข้อมูลจากระบบติดตามรายงานข้อมูล สตผ.สพฐ.โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการทดสอบการอ่านออกเขียนได้ทั้งสองครั้งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ด้านการอ่านตามหลักการใช้ภาษานักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านดีขึ้น แต่ด้านการอ่านรู้เรื่องเมื่อเปรียบเทียบการทดสอบทั้งสองครั้งแล้วยังคงมีนักเรียนที่ต่ำกว่าระดับดีเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงควรพัฒนาทักษะด้านนี้เพราะเป็นพื้นฐานในการอ่านจับใจความ

ปัญหาของนักเรียนด้านการอ่านจับใจความ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างชุมชนทางวิชาชีพและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิด และช่วยเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนไว้หลากหลายวิธี เช่น การสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การสอนแบบสืบสวนสอบสวน (Inquiry Learning) การสอนแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Learning) การสอนแบบบูรณาการ (Integrated Learning) และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL, KWL Plus ซึ่งเทคนิคเหล่านี้ล้วนแต่เป็นเทคนิคที่ส่งเสริมทักษะการอ่าน ดังที่ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2558: 88) ได้กล่าวถึงเทคนิค KWL ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผนตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตน มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามขั้นตอน KWL ได้แก่ K (What we Know) คือ นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ขั้น W (What we want to Know) คือ นักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และขั้น L (What we have Learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งก็จะมีลักษณะเช่นเดียวกันกับเทคนิค KWL Plus ดังที่ วัชรา เล่าเรียนดี และคณะ (2560: 208) ได้กล่าวว่าเป็นเทคนิคที่มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านที่ฝึกการถามตนเองอย่างกระตือรือร้น การใช้ความคิดและคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ พัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านจัดการความรู้ขึ้นใหม่ด้วยตนเองตามความเข้าใจ โดยใช้แผนภาพความคิด และเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนภาพความคิด หลังจากที่ผ่านขั้นตอนการหาคำตอบของขั้น KWL แล้วสำหรับเทคนิค KWL ของ โอเกิ้ล (Ponna ogle) เป็นเทคนิควิธีสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนและส่งเสริมความคิดขณะที่อ่านโดยมีพื้นฐานมาจากแนวคิด KWL และ KWL Plus

ผลงานวิจัยของ สุภาวดี ปกครอง และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ์ (2561: 62-64) พบว่า ระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษามีความเหมาะสมความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินการใช้ระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา มีดังนี้ 1) ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้หลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ความพึงพอใจต่อการใช้ระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเขียนได้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557: 63) พบว่า นักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความหลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยทุกด้าน อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550:94) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ศันสนีย์ อินทขีณี (2558: 122) พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านการจับใจความสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 57.90 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 82.90 ซึ่งจะเห็นว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล พลัส ไกรษร ชายฮวด (2553: 61-65) พบว่า ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 77.50 และจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 85.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และลักขณา แสงขาว (2553: 97-116) พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus ร่วมกับการทำโครงงานโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียน และความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ที่ได้เรียนวิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus ร่วมกับการทำโครงงาน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การศึกษางานวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบกัลยาณมิตรเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการทำงานของครูและนักเรียน ในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ทำให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความสูงขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ทักษะนี้สามารถพัฒนาการอ่านได้ทุกระดับ เพื่อการเรียนรู้ในทุกรายวิชา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ร่วมกับเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยเพิ่มเติมขั้นตอนการทำแผนภาพความคิด และการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปพัฒนาและแก้ไขปรับปรุงให้เกิดประโยชน์ต่อครูผู้สอนและนักเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและวิจัยเกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความโดยมีกรอบแนวคิด ดังนี้

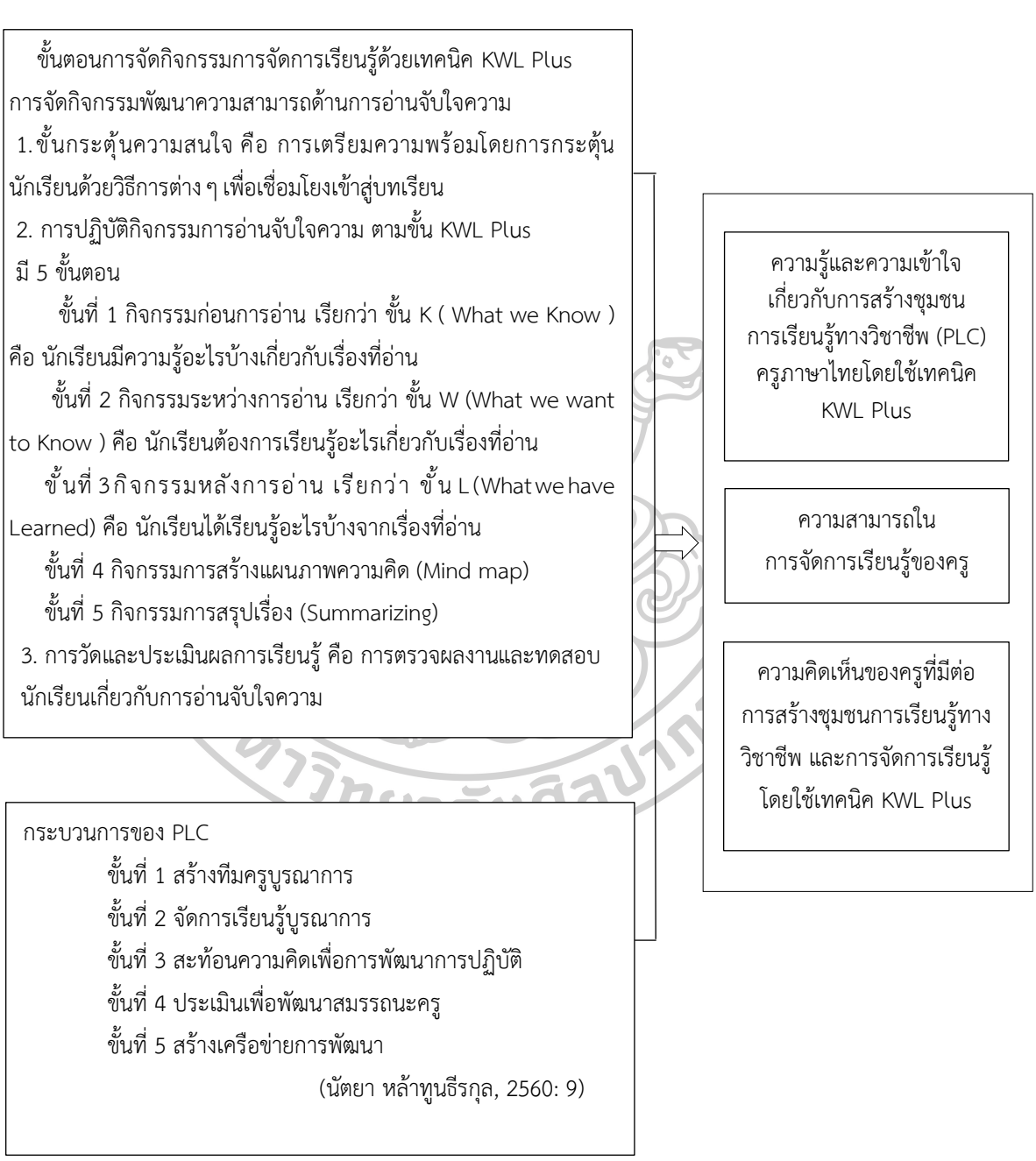

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามในการวิจัย

1. ครูมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้มากกว่าก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้หรือไม่

2. ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับใด

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 หรือไม่

5. ครูมีความคิดเห็นต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้

2. เพื่อศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู ด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน และเปรียบเทียบหลังเรียนตามเกณฑ์ร้อยละ 75

4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

สมมติฐานการวิจัย

1. ความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยและเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus หลังสูงกว่าก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้

2. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับดีขึ้นไป

3. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยมีดังนี้

1.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 195 คน

1.2 ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) จำนวน 10 คน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีดังนี้

2.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 118 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2.2 ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) จำนวน 3 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงตามห้องเรียนที่สอนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus

3.2.2 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู

3.2.3 ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน

3.2.4 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus

4. เนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ คือการอ่านจับใจความ ซึ่งระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในสาระที่ 1 คือ การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน โดยใช้บทอ่านประเภทนิทาน ข่าว บทความ และบทร้อยกรองจากวรรณคดีและวรรณกรรม

5. ระยะเวลา

ระยะเวลาในการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง โดยทำการปฐมนิเทศและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ใช้เวลา 10 ชั่วโมง และทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนจำนวน 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามความหมายของศัพท์เฉพาะไว้ ดังนี้

1. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) หมายถึง วิธีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวางแผนกำหนดเป้าหมายและกระบวนการในการพัฒนาผู้เรียนร่วมกัน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ครูจึงต้องร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้บูรณาการความคิดเพื่อคิดค้นหาแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนในเรื่อง การอ่านจับใจความ

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาด้านการอ่านจับใจความ เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านจับใจความตามขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นกระตุ้นความสนใจ คือการเตรียมความพร้อมโดยการกระตุ้นนักเรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

2) การปฏิบัติกิจกรรมการอ่านจับใจความ ตามขั้น KWL Plus มี 5 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่านเตรียมความรู้พื้นฐาน เรียกว่าขั้น K (What we Know)

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to Know) คือนักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have Learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 4 กิจกรรมการสร้างแผนภาพความคิด (Mapping)

ขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่อง (Summarizing)

3) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ คือ การตรวจผลงานและทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

3. ความรู้ของครู หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของครูหลังจากการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความรู้ของครู

4. ความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครู ในเรื่องการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ซึ่งวัดได้จากการสังเกตการสอนของครู

5. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) ในการระบุใจความสำคัญ เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง และบอกจุดประสงค์ของผู้เขียนที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบของนักเรียน

6. ความคิดเห็น หมายถึง ระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ซึ่งวิเคราะห์จากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

7. ครู หมายถึง ผู้ที่สนใจการสร้างชุมชนการเรียนรู้และเป็นผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ)

8. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ประโยชน์ที่ได้รับ

การทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการวิจัย ดังนี้

1. ครูมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น
2. ครูจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความดีขึ้น หลังจากที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus

มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทที่ 2
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus” ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ)
    - 2.1 วิสัยทัศน์
    - 2.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
    - 2.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
    - 2.4 รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษาปีที่ 6
    - 2.5 คำอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. ความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการอ่านจับใจความ
    - 3.1 ความหมายของการอ่าน
    - 3.2 ความสำคัญของการอ่าน
    - 3.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
    - 3.4 ประโยชน์ของการอ่าน
    - 3.5 ความหมายของการอ่านจับใจความ
    - 3.6 วิธีการอ่านจับใจความ
    - 3.7 ประโยชน์ของการจับใจความสำคัญ
    - 3.8 การเลือกบทอ่าน
    - 3.9 วิธีการสอนอ่านจับใจความ
    - 3.10 การประเมินการอ่านจับใจความ
4. ความรู้เกี่ยวกับแผนผังความคิด (Mind Mapping)
5. เอกสารเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)
6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ KWL Plus
    - 6.1 ความเป็นมาของเทคนิค KWL Plus
    - 6.2 เป้าหมายของเทคนิค KWL Plus
    - 6.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
    - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
    - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสาน ให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 34-35)

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ประกอบด้วย 5 สาระ

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยคการอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไป ปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธีการเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4. หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระที่ 1 การอ่าน

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
2. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร
3. อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
5. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่าน ไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
6. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม
7. อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
8. อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่าที่ได้รับ
9. มีมารยาทในการอ่าน

การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน ดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 5 ชั่วโมง
2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คิดน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียนมีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)
3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาคมีเวลาเรียนวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คิดน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้มีมารยาท และมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัดเขียนสะกดคำ แต่งประโยค และเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

3. พูดแสดงความรู้ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พูดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

5. เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ)

2.1 วิสัยทัศน์

ภายในปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นบุคลากรแห่งอนาคตที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 มีความเป็นเลิศด้านวิชาการ โดยใช้กลไกระบบการประกันคุณภาพที่เข้มแข็ง

2.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อ

แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม

2.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ซึ่งโรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) ได้นำมาเป็นแนวทางในการปลูกฝังจิตสำนึกของนักเรียน ให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

2.4 รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา

รายวิชาพื้นฐาน

ท 11101 ภาษาไทย	จำนวน	200	ชั่วโมง
ท 12101 ภาษาไทย	จำนวน	200	ชั่วโมง
ท 13101 ภาษาไทย	จำนวน	200	ชั่วโมง
ท 14101 ภาษาไทย	จำนวน	160	ชั่วโมง
ท 15101 ภาษาไทย	จำนวน	160	ชั่วโมง
ท 16101 ภาษาไทย	จำนวน	160	ชั่วโมง

2.5 คำอธิบายรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง การอ่านทำนองเสนาะ การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ การอ่านเร็ว การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะและปฏิบัติตามการอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ การอ่านหนังสือตามความสนใจ และมารยาทในการอ่าน

การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย การเขียนสื่อสาร การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิด การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนจดหมายส่วนตัว การกรอกแบบรายการ การเขียนเรื่องตามจินตนาการ และมารยาทในการเขียน

พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจากสื่อต่าง ๆ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากสื่อโฆษณา การรายงาน การพูดโน้มน้าว มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

ชนิดและหน้าที่ของคำ คำราชาศัพท์ ระดับภาษา ภาษาถิ่น คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ กลุ่มคำหรือวลี ประโยคสามัญ ประโยครวม ประโยคซ้อน กลอนสุภาพ สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต วรรณคดีและวรรณกรรม ตำนานวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) บทอาขยาน และบทร้อยกรองที่มีคุณค่า บทร้อยกรองที่เกี่ยวกับจังหวัดสมุทรสาคร

โดยกระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน และกระบวนการคิด เพื่อพัฒนาส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 มีนิสัยรักการอ่าน รักการเขียน และมีมารยาทในการอ่านการเขียน การฟัง การดู และการพูด มีสุนทรียภาพทางภาษา มีคุณธรรม จริยธรรม รักความเป็นไทย อยู่อย่างพอเพียง

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/4 ป.6/5 ป.6/6 ป.6/7 ป.6/8 ป.6/9

ท 2.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/4 ป.6/5 ป.6/6 ป.6/7 ป.6/8 ป.6/9

ท 3.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/4 ป.6/5 ป.6/6

ท 4.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/4 ป.6/5 ป.6/6

ท 5.1 ป.6/1 ป.6/2 ป.6/3 ป.6/4

รวมทั้งหมด 34 ตัวชี้วัด

3. ความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการอ่านจับใจความ

การอ่านเป็นกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้ไม่ว่าผู้อ่านจะอ่านเพื่อความบันเทิง ความเพลิดเพลินจรรโลงใจ หรืออ่านเพื่อแสวงหาความรู้ก็ตาม การอ่านจะประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้อ่านควรศึกษาความรู้เกี่ยวกับการอ่านก่อนเสมอ เพื่อเป็นแนวทางในการอ่านได้อย่างเหมาะสม

3.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการสอนภาษาไทย เป็นความสามารถของมนุษย์ที่เข้าใจการสื่อความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ เข้าใจในเนื้อเรื่อง และแนวความคิดจากสิ่งที่อ่าน การอ่านจึงเป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฟัง ดังนั้นความสามารถในการอ่านจึงสำคัญและจำเป็นยิ่งต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน ดังนั้นจึงได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ค้นคว้าเกี่ยวกับความหมายของการอ่าน ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 914) ได้ให้ความหมายการอ่าน ดังนี้

1. การอ่าน คือ ความเข้าใจ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำและข้อความพิมพ์หรือเขียนขึ้นมาเอง

2. การอ่าน คือ การว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือดูเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาคิด นับ ให้เข้าใจความหมาย

อัจฉรา ชีวพันธ์ (2547: 47) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ด้านต่าง ๆ การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการนำมาใช้ เพื่อให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงของสภาพวิทยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วรรณี โสมประยูร (2553: 128) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางสมอง ที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

สำลี รักสุทธี (2553: 5) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การตีความ แปลความจากตัวอักษรที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ออกมาเป็นข้อมูลความรู้ สู่การรับรู้ การเข้าใจของผู้อ่าน

สมพร แพ่งพิพัฒน์ (2555: 121) กล่าวว่า การอ่านเป็นการรับรู้ความหมายจากตัวอักษร ภาพ ท่าทาง หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ตีพิมพ์หรือเขียนอยู่ในสิ่งตีพิมพ์หรือหนังสือ โดยการแปลความหมายที่อ่านจนรับรู้ว่าผู้เขียนได้ส่งสารอะไรมายังผู้อ่านบ้าง ทั้งความรู้ ความคิด ทัศนคติ และความสัมพันธ์กับสิ่งอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้เกิดความงอกงามในองค์ความรู้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองและสังคมในด้านความรู้ ความคิด การสร้างสรรค์ผลงานต่าง ๆ

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านเป็นการรับรู้ข่าวสารโดยการใช้สายตาเพ่งตัวอักษร เพื่อให้เข้าใจรับรู้ความหมายจากสัญลักษณ์ ภาพ ท่าทาง หรือข้อความจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เป็นการแสวงหาความรู้อย่างหนึ่ง เพื่อนำไปสู่การตีความ จับใจความ และการรวบรวมความคิดเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ การอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ไม่ด้อยไปกว่าการฟัง และเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาตนเองทั้งในด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม

3.2 ความสำคัญของการอ่าน

ปัจจุบันการอ่านถือเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นคนที่มีคุณค่าในสังคม จึงมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ดังนี้

พงศ์เกษม สนธิไทย (2550: 30-31) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการแสวงหาความรู้

การค้นคว้าจากห้องสมุดและจากแหล่งต่าง ๆ เป็นการค้นคว้าที่สำคัญที่สุดนอกเหนือจากการฟังการบรรยาย เพราะการบรรยายเป็นเพียงการสรุปข้อมูลอย่างกว้าง ๆ แต่ความรู้ส่วนใหญ่จะได้มาจากการอ่านเป็นสำคัญ

2. การอ่านช่วยให้มีความฉลาดรอบรู้

จะเห็นได้ว่า ข่าวสาร เรื่องราว ความเคลื่อนไหว และความรู้ต่าง ๆ เราได้จากการอ่านมากกว่าได้จากวิธีอื่น ๆ โดยเฉพาะนิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ และหนังสือทุกชนิด เป็นสื่อที่ให้ความรู้ ข้อเท็จจริง และโดยเฉพาะความคิดเห็นซึ่งทำให้เกิดความรู้และสติปัญญาที่กว้างขวางมากขึ้น

3. การอ่านเป็นการสร้างเสริมบุคลิกภาพ

ความสามารถในการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล เพราะมีข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่านมาสนับสนุนก็ย่อมจะเป็นที่นิยมยกย่องของผู้อื่น และสามารถเข้าสังคมได้อย่างไม่ขัดเขิน

4. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน

หนังสือประเภทบันเทิงคดี เป็นหนังสือที่ให้ความเพลิดเพลิน โดยอาศัยจินตภาพของผู้อ่าน และยังให้สาระที่ถึงแม้จะใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงไม่ได้ แต่ก็ทำให้ผู้อ่านมีประสบการณ์กว้างขวาง สามารถทำให้ตนเองและผู้อื่นเพลิดเพลิน จากการถกเถียงวิจารณ์กันได้ด้วย รวมทั้งความรู้ต่าง ๆ จากหนังสือวิชาการที่สามารถนำมาแลกเปลี่ยนกัน นอกจากจะทำให้เพลิดเพลินแล้วยังทำให้วิชาการแขนงนั้น ๆ กว้างขวางออกไปในหมู่บุคคลที่สนใจร่วมกันด้วย

คณาจารณ์สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (2551: 30-31) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

1. ความสำคัญเกี่ยวกับความรู้ การอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ เนื่องจากการศึกษาค้นคว้าความรู้ต้องอาศัยการอ่านเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือโดยตรงหรือจากอินเทอร์เน็ตก็ตาม

2. ความสำคัญเกี่ยวกับอารมณ์ การอ่านเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน ช่วยให้อารมณ์ดี ช่วยคลายเครียดได้ทางหนึ่ง

3. ความสำคัญด้านจิตใจ การอ่านช่วยกล่อมเกลาจิตใจให้มีจิตใจที่ดีงาม

4. ความสำคัญด้านบุคลิกภาพ การอ่านสามารถนำสิ่งที่อ่านมาพัฒนาบุคลิกภาพและนำมาใช้ในโอกาสต่าง ๆ

5. ความสำคัญเกี่ยวกับอาชีพ การอ่านเป็นที่มาของอาชีพและพัฒนาอาชีพ การอ่านช่วยให้การประกอบอาชีพมีคุณภาพมากขึ้น

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2555: 260) การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันเพราะเราต้องแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร การเคลื่อนไหวทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม การอ่านส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในด้านความรู้และความคิดมองโลกที่กว้างไกล เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมผ่านสื่อการสอน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้สามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง มีความเฉลียวฉลาดสามารถประกอบอาชีพและเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติได้

คณะกรรมการวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (2556: 131) กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้และพัฒนาชีวิต กล่าวคือการอ่านนอกจากจะทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วการอ่านยังส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อีกด้วย การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ การอ่านถือเป็นทักษะในการรับสารที่สำคัญยิ่งที่ผู้ศึกษาจะต้องใช้อยู่เสมอและจะต้องพัฒนาทักษะดังกล่าวให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

จากความสำคัญของการอ่านข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการสร้างความรู้ หรือเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการแสวงหาความรู้ ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน อารมณ์ดี และคลายความเครียดได้ ทักษะการอ่านจึงจำเป็นมากในการดำรงชีวิต เพราะการอ่านหนังสือทำให้ผู้อ่านได้รับสาระความรู้ต่าง ๆ รู้ทันต่อเหตุการณ์และความก้าวหน้าของโลกได้ เช่นเดียวกับการรับสารจากวิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่อออนไลน์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อีกด้วย การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ และถือเป็นทักษะในการรับสารที่สำคัญยิ่งในชีวิตประจำวัน

3.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านที่ดีนั้นผู้อ่านต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนว่าต้องการรู้สิ่งใดจากการอ่าน เพราะจุดมุ่งหมายในการอ่านมีอยู่หลายประการ หากผู้อ่านกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนจะทำให้การอ่านเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีนักการศึกษากล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551: 91-92) ได้กล่าวว่า การอ่านแต่ละครั้งนั้น ผู้อ่านควรกำหนดวัตถุประสงค์ของการอ่านให้ชัดเจน เพื่อให้ง่ายต่อการหาคำตอบที่ต้องการ วัตถุประสงค์ของการอ่านมีหลายประการ ดังนี้

1. เพื่อค้นหาคำตอบหรือแสวงหาความรู้ ผู้อ่านสามารถรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ได้ด้วยการอ่าน เพื่อนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาศักยภาพทั้งทางการรับรู้ กระบวนการคิด การกระทำ และทำให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี

2. เพื่อความบันเทิงหรือตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ เช่น อ่านนวนิยาย อ่านหนังสือการ์ตูน

3. เพื่อประโยชน์ในการฝึกทักษะการออกเสียงให้ถูกต้อง

4. เพื่อประโยชน์ในการยกระดับจิตใจของผู้อ่าน เป็นการอ่านเพื่อพัฒนาความคิด จิตใจ และการกระทำต่าง ๆ ให้เป็นไปในทางที่ดี

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2551: 9-11) ได้กล่าวสรุปจุดประสงค์ของการอ่านที่บุคคลทั่วไปได้ยึดกันมาแต่เดิม แบ่งเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย พุทธิพิสัย เป็นจุดประสงค์ทางความรู้ จิตพิสัยเป็นจุดประสงค์ทางจิตใจและความรู้สึก และทักษะพิสัยเป็นจุดประสงค์ทางอวัยวะที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการอ่าน ได้แก่ ตา และสมอง ต่อมาในยุคข้อมูลข่าวสาร ได้มีการแบ่งจุดประสงค์ของการอ่านออกเสียง เป็น 3 ระดับ คือ ระดับต้น ซึ่งเป็นระดับพื้นฐาน เป็นการอ่านเพื่อเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคสำคัญ เพื่อนำไปสู่การเข้าใจเรื่องที่อ่านและระดับวิจารณญาณ เป็นการอ่านระดับสูง เป็นระดับค้นหาความคิดของผู้เขียนที่ปรากฏจากเรื่องที่อ่าน

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2555: 262) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการอ่านไว้ว่า การอ่านมีจุดประสงค์ที่กำหนดขึ้นตามความต้องการของผู้อ่าน การอ่านของแต่ละคนมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันออกไปซึ่งพอประมวลได้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อหาความรู้หรือเพิ่มพูนความรู้
2. อ่านเพื่อให้ทราบข่าวสาร ความคิด
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อความบันเทิง ความชื่นชม
4. อ่านเพื่อพัฒนาวิจารณญาณและค่านิยม
5. อ่านเพื่อกิจธุระหรือประโยชน์อื่น ๆ

สรุปได้ว่าการอ่านที่ดีผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการอ่าน เพื่อให้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากการอ่านตรงจุดประสงค์ที่ต้องการเรียนรู้ การอ่านจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อความเพลิดเพลินจรรโลงใจ แสวงหาความรู้ข้อเท็จจริง ศึกษาค้นคว้าในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพและมีประโยชน์ในการพัฒนาสติปัญญา ความรู้สึกนึกคิด ให้ผู้อ่านอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 ประโยชน์ของการอ่าน

หนังสือที่ดีย่อมให้คุณค่าแก่ผู้อ่านเสมอ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือทางวิชาการ หรือเรื่องอ่านเล่น การที่หยิบหนังสือขึ้นมาอ่าน แม้จะเพียง 2-3 นาที ผู้อ่านก็จะ “ได้” ประโยชน์ไม่ด้านใดก็ด้านหนึ่ง เช่น ประโยคที่ไพเราะ ประทับใจ มีข้อคิด ซึ่งอาจแก้ปัญหาที่คิดไม่ตกอยู่นานแล้ว ประโยชน์ของการอ่านมีหลายประการ ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2551: 8) ได้กล่าวสรุปว่า การอ่านให้ประโยชน์ต่อผู้อ่านหลายประการ ทั้งในด้านความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลิน อีกทั้งยังให้ประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ด้วยการนำความรู้มาพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไป การอ่านหนังสือ จะให้ประโยชน์มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการ “อ่านเป็น” ซึ่งจะต้องฝึกการอ่านอย่างสม่ำเสมอจนเกิดความเข้าใจความซาบซึ้ง รู้จักวิเคราะห์ และเกิดความคิดจากการอ่านหนังสือ ซึ่งถือว่าสำคัญมาก

สำลี รักสุทธี (2553: 11) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีประโยชน์มากมาย มีคนจำนวนมากที่ประสบความสำเร็จเพราะการอ่าน ทั้งนี้เพราะการอ่านทำให้คนไม่รู้กลายเป็นคนรู้ คนไม่มีเหตุผลหรือเชื่ออะไรง่ายๆ กลายเป็นคนมีเหตุผลมีความคิดใคร่ครวญ พิจารณาไตร่ตรองก่อนเชื่ออะไร

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (อ้างถึงในจิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ, 2555 : 261) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านสรุปได้ดังนี้

1. ทำให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไป หรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้
2. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์
3. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้
4. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน
5. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน
6. ทำให้ชีวิตมีพัฒนาการเป็นชีวิตที่สมบูรณ์
7. ทำให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่ให้คุณค่าในการดำรงชีวิตประจำวันของทุกคน เพราะเป็นทักษะที่พัฒนาคนในด้านความรู้ ความคิด และให้ความเพลิดเพลินจรรโลงใจ มีคนจำนวนมากที่ประสบความสำเร็จเพราะการอ่าน และการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ เสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี

3.5 ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการเรียน เพราะการอ่านจับใจความสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง สำหรับความหมายของการอ่านจับใจความมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2546: 188) ได้ให้ความหมายการอ่านจับใจความว่า หมายถึง การอ่านเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน แปลความหมาย และค้นหาสาระสำคัญของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มว่าคืออะไร ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นใจความสำคัญและส่วนที่ขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบเพื่อให้เรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น

สิริอาภา รัชตะหิรัญ (2548: 48) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญของการอ่านทุกประเภท การที่จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความต้องมีกลวิธีและหลักการอ่านงานเขียนแต่ละประเภทมักมีแนวทางการอ่านจับใจความแตกต่างกัน

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิ่มสำราญ (2552: 42) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การจับประเด็นหลักหรือสาระของเรื่องที่อ่านว่าผู้เขียนต้องการส่งสารหรือให้ข้อคิดเห็นอะไรเป็นสำคัญ

กิตติชัย พินโน และอมรชัย คหกิจโกศล (2554: 155) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น เนื้อหา ความรู้ ความคิด และทรรศนะของผู้เขียน เป็นต้น

สรุปว่าการอ่านจับใจความเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เก็บสาระสำคัญของเรื่อง แปลความหมาย และค้นหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านว่าผู้เขียนต้องการส่งสาร หรือให้ข้อคิดเห็นอะไรเป็นสำคัญ การจับใจความแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ใจความสำคัญและส่วนที่ขยายใจความสำคัญ การจับใจความเรื่องที่อ่านต้องอาศัยความรู้พื้นฐานของการใช้ภาษาในการตีความและจับใจความ เพื่อให้ทราบถึงเนื้อหา ความรู้ ความคิด และทรรศนะของผู้เขียน ซึ่งการอ่านจับใจความ

ในงานเขียนแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน ผู้อ่านจำเป็นต้องรู้กลวิธีและหลักการอ่านงานเขียนแต่ละประเภท จึงจะสามารถสรุปใจความจากเรื่องที่อ่านได้ดี

3.6 วิธีการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความ เป็นความสามารถในการอ่านขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านซึ่งมีวิธีการอ่าน ดังนี้

ธนู ทดแทนคุณ และกานต์รวี แพทย์พิทักษ์ (2552: 55) จำแนกวิธีการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. จับใจความจากชื่อเรื่อง เพราะชื่อเรื่องมักจะสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

2. หาใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า ย่อหน้าแต่ละย่อหน้ามักจะมีใจความสำคัญเพียงใจความเดียว หรืออาจไม่มีใจความสำคัญเลยก็ได้ ทั้งนี้ใจความสำคัญมักจะอยู่ที่ต้นย่อหน้า หรือก็ท้ายย่อหน้า

3. นำใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียง เพื่อให้ได้เนื้อความที่สั้น ครบถ้วน และเนื้อหาสมบูรณ์

สำราญ ผลดี (2558: 180-182) กล่าวถึงแนวการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

แนวการอ่านจับใจความมี 2 ลักษณะ คือ แนวการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญและแนวการอ่านเพื่อทำความเข้าใจความส่วนรวม ประโยชน์ของการอ่านจับใจความส่วนรวมจะทำให้ผู้อ่านเห็นความสัมพันธ์ของรายละเอียดต่าง ๆ และทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายสำคัญของหนังสือนั้น ๆ การอ่านใจความส่วนรวม เช่น การสังเกตส่วนประกอบของหนังสือ กวาดสายตาผ่านหัวข้อต่าง ๆ ทั้งหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยอย่างรวดเร็ว บันทึกเนื้อหาของหัวข้อนั้น ๆ เรียงในสมองเพื่อให้ปรากฏเป็นภาพร่างคร่าว ๆ ว่าแต่ละหัวข้อนั้นมีเนื้อหาและมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ผู้อ่านจะต้องอ่านให้ละเอียดทุกตัวอักษรแล้วสรุปใจความสำคัญของหนังสือนั้น โดยบันทึกไว้ในสมองหรือทำเป็นบันทึกย่อไว้ในสมุดอีกเล่มหนึ่งต่างหาก สิ่งที่นักอ่านที่ดีพึงตระหนักก็คือ ใจความสำคัญไม่ได้หมายความจำกัดเพียงแต่เนื้อเรื่องสำคัญเท่านั้น นักอ่านที่ดีอาจจะเก็บสาระสำคัญของหนังสือเล่มหนึ่ง ๆ ได้หลายแง่ เช่น เก็บเนื้อเรื่องสำคัญ เก็บความรู้ หรือข้อมูลสำคัญที่น่าสนใจเก็บแนวความคิดหรือทัศนคติของผู้เขียน การเก็บความสำคัญแง่ต่าง ๆ นี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้แสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์และวิพากษ์ต่อไปได้ หรือข้อมูลที่น่าสนใจบางข้อก็อาจเป็นชนวนให้ผู้อ่านสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเรื่องนั้น ๆ เป็นพิเศษต่อไป ใจความสำคัญมีลักษณะที่สังเกตได้ ดังนี้

1. ส่วนที่ย้ำความสำคัญของเรื่องมากที่สุด ซึ่งอาจเป็นเหตุการณ์ ความคิดเห็น หรือลักษณะสำคัญของบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน

2. ส่วนที่เป็นคำถาม คำตอบ หรือเหตุผล สังเกตได้จากข้อความสั้น ๆ ว่าเน้นหนักที่ใด ใจความสำคัญในลักษณะนี้มักจะเป็นเรื่องที่ให้ความรู้ ความคิด หรือปมของเรื่อง

3. ส่วนที่เป็นคำนิยาม หรือคำจำกัดความ หรือคำแปลของคำที่สำคัญ เนื้อหาของเรื่องที่อ่านบางครั้งมีประเด็นสำคัญอยู่ที่การจำกัดความหรือข้อความที่มีความหมายเป็นพิเศษ เช่น ปรัชญา หรือข้อความที่ให้แง่คิดและมุมมองที่น่าสนใจเป็นต้น

4. ส่วนที่เป็นใจความสำคัญจะมีส่วนขยายตามมาเพื่ออธิบายหรือสนับสนุน

ข้อสังเกตอีกอย่างหนึ่งของใจความสำคัญ คือ ส่วนที่เป็นใจความสำคัญมักจะมีส่วนเนื้อความที่เข้ามาขยายเสมอ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วใจความสำคัญที่อยู่ในย่อหน้านั้นมักวางเอาไว้ 3 ส่วน คือ เริ่มต้นของย่อหน้า ตอนกลางของย่อหน้า และตอนท้ายของย่อหน้า ซึ่งผู้อ่านต้องสังเกตจากการอ่าน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าวิธีการอ่านจับใจความมี 2 ลักษณะ ได้แก่ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญและการอ่านเพื่อทำความเข้าใจความส่วนรวม ซึ่งถือเป็นทักษะที่สามารถจับประเด็นได้ตั้งแต่ชื่อเรื่อง เพราะชื่อเรื่องเป็นตัวบ่งบอกถึงเรื่องราวอย่างคร่าว ๆ หลังจากนั้นอ่านเนื้อเรื่องอย่างละเอียด เพื่อหาความสำคัญในแต่ละย่อหน้าซึ่งมี 3 ย่อหน้า คือ เริ่มต้นของย่อหน้า ตอนกลางของย่อหน้า และตอนท้ายของย่อหน้า แล้วสรุปเรียบเรียงเพื่อให้ได้เนื้อความที่สั้น ครบถ้วน และเนื้อหาสมบูรณ์

3.7 ประโยชน์ของการจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความมีความจำเป็นและสำคัญมากในชีวิตประจำวันของมนุษย์ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านและจับใจความจากสิ่งที่อ่านได้ ย่อมได้รับประโยชน์มากมายจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งจำแนกประโยชน์ในการอ่านจับใจความมีนักการศึกษากล่าวไว้ ดังนี้

จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554: 29)ได้สรุปว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านจับใจความนั้นครอบคลุมการดำเนินชีวิตประจำวันของทุกคน ตั้งแต่การอ่านเพื่อความบันเทิงจนกระทั่งถึงการอ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้ในสรรพวิทยาต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยการอ่านเพื่อจับใจความทั้งสิ้น บุคคลที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความ จึงเป็นบุคคลที่รับรู้ข่าวสาร เรื่องราวได้รวดเร็วและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าคนอื่น

สมบัติ มหารส (2544: 47) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความทำให้คนมีความฉลาดรอบรู้และจะเป็นนักปราชญ์ได้ในอนาคต รวมถึงยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความพร้อม พัฒนานิสัย และทักษะความรู้ให้นักเรียนทุกคน

สรุปได้ว่า ประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านจับใจความ คือทำให้นักเรียนมีความรู้ความคิดลึกซึ้งและกว้างขวาง สามารถตัดสินคุณค่าและบอกประโยชน์ของเรื่องที่อ่านได้ การอ่านจับใจความนั้นครอบคลุมการดำเนินชีวิตประจำวันของคนทุกคน ตั้งแต่การอ่านเพื่อความบันเทิงจนกระทั่งถึง การอ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้ ซึ่งต้องอาศัยการอ่านเพื่อจับใจความทั้งสิ้น บุคคลที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความจึงเป็นบุคคลที่รับรู้ข่าวสารเรื่องราวได้รวดเร็ว และเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าคนอื่น ๆ

3.8 การเลือกบทอ่าน

การเลือกบทอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการสอนอ่านเพราะต้องเลือกให้เหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน ซึ่งมีนักวิชาการกล่าวไว้ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

จินตนา ใบกาซูยี (2542: 20-27) กล่าวว่า เด็กวัย 8-9 ปี เด็กในวัยนี้อ่านหนังสือได้มากขึ้น ชอบอ่านนิทาน นิยาย เช่น นิทานพื้นเมือง นิทาน ตำนาน มีเนื้อเรื่องดำเนินไปอย่างสนุกสนาน เนื้อเรื่องมีความซับซ้อนมากขึ้น มีตัวพระเอก นางเอก นางร้าย และตัวเทวดา มาโปรด เด็กชายเริ่มสนใจสิ่งที่ตนเองสนใจซึ่งไม่เหมือนกับเด็กหญิงที่ชอบอ่านเรื่องสนุก เกี่ยวกับนิยายเทพ

นิยายนางฟ้า เทวดา ข้อพึงระวังสำหรับเด็กวัยนี้คือ ผู้อ่านมักจะเปรียบเทียบ ตัวเองกับตัวละคร ดังนั้น การเลือกหนังสือให้เด็กในวัยนี้อ่านจึงควรเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการทำความดีและมีใจเมตตากรุณา

บันลือ พฤกษะวัน (2545: 96-97) กล่าวถึงการเลือกบทอ่านไว้ว่าลักษณะของบทอ่านที่เหมาะสมกับวัยจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นบทอ่านที่สนองความต้องการแห่งวัย
2. เป็นบทอ่านที่สนองความสนใจและส่งเสริมลักษณะการคิดของผู้เรียน

สำหรับเด็กวัยประถมศึกษาตอนปลาย (9 ปีขึ้นไป) นั้นเริ่มรู้จักคิดหาเหตุผลจากเรื่องที่อ่านได้มากขึ้น เริ่มสนใจที่จะขยายการอ่านด้วยตนเองมากขึ้น ความต้องการที่จะได้แบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ หรือวัสดุการอ่านที่ให้แนวคิดในการประพฤติปฏิบัติและเริ่มคิดในเชิงนามธรรมได้บ้าง วันนี้จึงเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทางการอ่าน ซึ่งความต้องการในการอ่านนิทานเพ้อฝันลดลง สนใจในสภาพแวดล้อมที่ห่างไกลตัวออกไป ต้องการทราบประวัติความเป็นมาของบุคคล สถานที่ ครอบครัว สามารถฝึกตนเองให้เป็นคนรับผิดชอบและอาสางานต่าง ๆ รู้จักวินิจฉัยจากเรื่องราวที่อ่าน เริ่มคิดเพ้อฝันในเรื่องอาชีพแสวงหาสิ่งที่ตนสนใจในการอ่าน ฉะนั้นการจะสนองความต้องการในการอ่านและกระบวนการสอนอ่านย่อมได้รับการเปลี่ยนแปลง ที่จะขยายประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดให้กว้างขวางก้าวหน้าขึ้น สำหรับเรื่องที่เหมาะสมในการนำมาใช้สอนอ่านให้กับเด็กในวัยนี้ ได้แก่

1. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตจริง ต่อสู้โลดโผน
2. นิทานสุภาษิต นิทานอีสป
3. สารคดีการท่องเที่ยว สภาพแวดล้อม
4. นิยายท่องเที่ยว ผจญภัย
5. นิทานอภินิหารที่เกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์ ความศักดิ์สิทธิ์
6. ประวัติความเป็นมาของครอบครัว สถานที่ ชุมชน
7. นิทานประจำถิ่นและตำนาน
8. เรื่องราวที่เกี่ยวกับขนบประเพณี บุญบาป กฎแห่งกรรม
9. เรื่องงานประดิษฐ์คิดค้นเกี่ยวกับงานและอาชีพ
10. เรื่องราวที่ชวนขัน นิทานตลก
11. ประวัติบุคคลสำคัญ เกร็ดประวัติศาสตร์
12. บทความทางวิชาการ ข่าว เหตุการณ์
13. วรรณคดีภาพหรือวรรณคดีฉบับง่าย
14. วรรณคดี หรือบทประพันธ์ร้อยกรอง

วินัย รอดจ่าย (2545: 10-23) กล่าวว่า เด็กอายุ 9 - 11 ปี เด็กวัยนี้สนใจเรื่องราว ของเหตุผล แม้จะเป็นสิ่งลึกลับมหัศจรรย์ที่เกิดขึ้นก็ต้องอยู่ภายใต้กฎของเหตุและผล หรือความเป็นจริง เรื่องราวทางวิทยาศาสตร์เป็นเรื่องที่เด็กในวัยนี้ให้ความสนใจเป็นพิเศษยิ่งเป็นเรื่องราวที่ตื่นเต้นระทึกใจระคนกับเหตุผลที่ชวนฉงนสนเท่ห์ด้วยแล้ว ยิ่งเป็นสิ่งที่เด็กให้ความสนใจมากขึ้น

สรุปได้ว่าการเลือกบทอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญในการสอนอ่าน เพราะหนังสือหรือบทอ่านในแต่ละเรื่องไม่ได้เหมาะสมกับวัยของเด็กทุกคน ผู้สอนจึงจำเป็นต้องเลือกบทในการอ่านให้เหมาะสมกับ

ช่วงวัยของเด็ก ซึ่งเด็กในแต่ละช่วงวัยเรียนรู้ได้ไม่เท่ากัน เช่น เด็กวัย 8 - 9 ปี ชอบอ่านนิทาน นิยาย ที่มีเนื้อเรื่องสนุก เด็กวัยนี้มักเปรียบเทียบตนเองกับตัวละคร ดังนั้นเรื่องที่นำมาสอนอ่านควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำความดีและมีใจเมตตา เด็กวัยประถมศึกษาตอนปลายเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทางการอ่าน ความต้องการในการอ่านนิทานเพ้อฝันจึงลดลงจะสนใจเรื่องราวที่ไกลตัวที่เป็นวิทยาศาสตร์มากขึ้น เช่น อ่านบทความ ข่าว หรือประวัติบุคคล เป็นต้น

3.9 วิธีการสอนอ่านจับใจความ

วิธีการสอนอ่านจับใจความเป็นสิ่งที่สำคัญในการสอนอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะในการอ่าน ซึ่งมีผู้ศึกษาไว้ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

แววมยุรา เหมือนนิล (2541: 24) กล่าวถึงการเริ่มอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความควรเริ่มจากการจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าให้ถูกต้องแม่นยำ ซึ่งในแต่ละเรื่องอาจมีหลายย่อหน้า ใจความสำคัญส่วนมากมักอยู่ในประโยคตอนต้นย่อหน้า รองลงมาคือประโยคตอนท้ายย่อหน้า ส่วนประโยคตอนกลางย่อหน้าเป็นจุดที่ค้นหาใจความได้ยาก และหากไม่ปรากฏในประโยคใดอย่างชัดเจน อาจอยู่ในหลายประโยคหรืออยู่รวม ๆ กันหลายย่อหน้า ซึ่งผู้อ่านจะต้องสรุปออกมาเอง อาจใช้กลวิธีตั้งคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม ซึ่งจะทำให้มองเห็นส่วนที่เป็นประเด็นสำคัญและส่วนที่เป็นประเด็นเสริมหรือการขยายความได้ง่ายขึ้น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 104-105) กล่าวถึงลำดับขั้นตอนในการดำเนินการ คือ

1. ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ตนสนใจหรือเรื่องที่ประทับใจมากที่สุด
2. ครูแก้ไขคำหรือข้อความให้สละสลวยยิ่งขึ้นโดยรักษาแนวคิดของเรื่องไว้
3. นักเรียนคัดลอกเรื่องราวอีกครั้งโดยวาดภาพประกอบ หรือจัดทำรูปเล่มตามความถนัดของนักเรียน
4. ให้นักเรียนตั้งคำถามจากเนื้อเรื่องและเขียนใส่บัตรคำถามแนบไว้ท้ายเรื่องที่เขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ส่วนคำเฉลยครูเป็นผู้เก็บไว้
5. กำหนดให้นักเรียนอ่านเรื่องราววันละ 1 เรื่อง แล้วตอบคำถามโดยการตรวจสอบคำตอบจากครูและบันทึกคะแนน เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าในการอ่านจับใจความ

กรมวิชาการ (2546: 189) ได้เสนอขั้นตอนในการอ่านจับใจความสำคัญไว้ ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อบอกเจตนาของผู้เขียน เพราะจะเป็นแนวทางให้กำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสม และจับใจความหรือตอบคำถามได้รวดเร็วยิ่งขึ้น
2. สำรวจส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าว ๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้หนังสือ ภาคผนวก เป็นต้น เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง หรือหนังสือที่อ่านได้กว้างขวางและรวดเร็ว
3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าเป็นประเภทใด เช่น สารคดี ตำรา บทความ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้อ่านจับใจความสำคัญได้ง่าย
4. ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

5. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบ จะทำให้เข้าใจ และจับใจความที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

สรุปได้ว่า การสอนอ่านจับใจความนั้นต้องเริ่มจากการให้นักเรียนอ่านเนื้อหาอย่างคร่าว ๆ เพื่อสำรวจเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นอ่านเรื่องราวในแต่ละย่อหน้าอย่างละเอียด จึงจะจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าได้ถูกต้อง ใจความสำคัญของแต่ละเรื่องมักจะอยู่ตอนต้นย่อหน้า รองลงมาคือย่อหน้าสุดท้ายของเรื่อง ผู้สอนอาจให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ตนชื่นชอบแล้วตั้งคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม เพื่อสำรวจใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน การสอนอ่านนั้นควรให้นักเรียนได้อ่านอย่างต่อเนื่องและตั้งเป้าหมายในการอ่านให้ชัดเจน ใช้ประสบการณ์ความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบจะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน และเกิดทักษะในการอ่านจับใจความมากขึ้น

3.10 การประเมินการอ่านจับใจความ

การประเมินการอ่านจับใจความสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งมีผู้ศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

ธวัช วันชูชาติ (2542: 251-254) ได้กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผลการอ่านว่าจะต้องวัดให้ครอบคลุมทักษะทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านจิตพิสัย ซึ่งการวัดผลจะต้องสอดคล้องกับสมรรถภาพและเครื่องมือวัด โดยสมรรถภาพที่ 3 อ่านในใจ และจับใจความของเรื่องที่อ่าน หมายถึง การอ่านในใจแล้วบอกใจความสำคัญของเรื่องสรุปสาระสำคัญของข้อความและเรื่องระบุความสำคัญของเรื่องได้ การวัดผลและประเมินผลการอ่านในใจเป็นการวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย วิธีการวัดที่สะดวกรวดเร็วคือ การใช้แบบทดสอบ ดังนี้การสร้างแบบทดสอบครูจะต้องคัดเลือกข้อความหรือเรื่องราวให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงความยากง่ายของเรื่องและจุดประสงค์ของการวัดในแต่ละช่วงชั้น จากนั้นครูจึงตั้งคำถามถามผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

บันลือ พฤกษะวัน (2545: 9-10) อธิบายถึงการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ดังนี้

1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ดังนี้
    1.1 ตอบคำถามจากข้อเท็จจริงของท้องเรื่อง
    1.2 ตอบคำถามโดยการวิเคราะห์หาเหตุผลของเรื่อง
    1.3 ตอบคำถามจากการสรุปเรื่องหรือวิจารณ์ไตร่ตรอง
2. เล่าเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ประเมินและเลือกแบบจากตัวละครให้เหตุผลประกอบการเลือกหรือไม่เลือก
4. แสดงประกอบนิทาน แสดงท่าใบ้ประกอบประโยคลีหรือคำศัพท์ได้
5. หาความสัมพันธ์ของคำ เช่น กระต่าย – กระโดด เต่า – คลาน
6. หาคำตรงข้ามเชิงความหมาย
7. อธิบายคำคม คำพังเพย แล้วแต่งนิทานประกอบ
8. ต่อนิทานที่เล่าไม่จบอย่างมีความต่อเนื่องและสมเหตุสมผล
9. สรุป ตั้งชื่อเรื่อง ได้ครอบคลุมเนื้อเรื่อง พร้อมอธิบาย

10. ปฏิบัติตามขั้นตอนการประกอบอาหาร ประดิษฐ์หรือดำเนินการทดลองทางวิทยาศาสตร์

11. นำความเข้าใจจากสิ่งที่อ่านมาใช้ในการพยากรณ์แนวโน้มเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติสังคมและเศรษฐกิจ

12. วิจารณ์ให้ข้อคิดและเสนอแนะแก้ไขเชิงยอมรับ ไม่ยอมรับ โต้แย้งด้วยเหตุผลของตน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 148-150) ได้กล่าวถึงการประเมินการอ่านจับใจความโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานพิจารณาเนื้อเรื่องที่ผู้อ่านจับใจความไว้ 2 วิธี ดังนี้

1. การใช้เครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบ ผู้อ่านจะต้องตอบคำถามได้ร้อยละ 70 ขึ้นไป การยึดเกณฑ์นี้นักการศึกษามีความเห็นว่าผู้อ่านได้พลาดเนื้อเรื่องบางตอนไปร้อยละ 30 หากยึดเกณฑ์ประเมินที่ต่ำกว่านี้จะทำให้มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในเหตุการณ์สำคัญของเรื่องนักการศึกษาบางคนกำหนดเกณฑ์ที่ต่างไปจากนี้ คือ Kress and John โดยเสนอแนะเกณฑ์ในการประเมินการอ่านจับใจความ ไว้ดังนี้

1.1 ผู้อ่านที่ตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องในขอบเขตร้อยละ 90-100 มีความสามารถในการอ่านจับใจความอยู่ในระดับที่ 1

1.2 ผู้อ่านที่ตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องในขอบเขตร้อยละ 75-89 มีความสามารถในการอ่านจับใจความอยู่ในระดับที่ 2

1.3 ผู้อ่านที่ตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 75 แสดงว่ายังมีข้อบกพร่องในการอ่านจับใจความ พลาดประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่อง ควรมีการอ่านทบทวนลักษณะการประเมินการอ่านจับใจความของภาษาไทยควรใช้เกณฑ์การจับใจความได้ร้อยละ 70 เป็นอย่างน้อยแล้วใช้หลักส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในการจับใจความให้มากขึ้น ควบคู่กับการพัฒนาอัตราเร็วในการอ่าน

2. การใช้แบบประเมินค่า โดยใช้ระดับตัวอักษรแล้วตีค่าออกมาเป็นคะแนน เช่น เมื่อผู้อ่านประเมินการอ่านจับใจความของตนแล้วรวมคะแนนทั้งหมดในแต่ละข้อ สมมติให้แบบประเมินมีทั้งหมด 20 ข้อ ถ้าทำเครื่องหมายในช่องมาก “มาก” ทุกช่องจะได้คะแนนเต็ม 80 คะแนน ระดับคะแนนที่ได้มีขอบเขต ดังนี้

72 – 80	=	4	ดี
52 – 71	=	3	ค่อนข้างดี
32 – 51	=	2	พอใช้
0 – 31	=	1	ปรับปรุง

สรุปได้ว่า การประเมินการอ่านจับใจความควรได้มาจากการทดสอบด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านจิตพิสัย หรือการตั้งคำถาม ตอบคำถาม การเล่าเรื่องราว และการบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน โดยครูจะต้องคัดเลือกบทอ่านหรือเรื่องราวให้เหมาะสมกับช่วงวัยของเด็ก อาจจะเป็นข้อความ หรือเรื่องราวในบทเรียนก็ได้ แต่ต้องคำนึงถึงความยากง่ายของเรื่องและจุดประสงค์ของการวัดในแต่ละช่วงชั้น ครูควรวัดและประเมินผลการอ่านนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้วิธีการทดสอบอ่านการสรุปเรื่องที่อ่าน เพื่อดูพัฒนาการด้านทักษะการอ่านของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

4. ความรู้เกี่ยวกับแผนผังความคิด (Mind Mapping)

4.1 ความหมายของแผนที่ความคิด

แผนที่ความคิดมีชื่อเรียกแตกต่างกันไป เช่น Sematic Webbbing, Group Mapping ,Conitive Map ,Concept Map ซึ่งมีนักการศึกษาให้ความหมายไว้แตกต่างกันออกไป ดังนี้

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2542: 1-4) ให้คำจำกัดความแผนที่ความคิด (Mind Mapping)ว่า บางทีเรียกว่า Webbing, Sematic Networking, Conitive Mapping หรือ Memory Map เป็นการนำทฤษฎีทางสมองไปใช้ให้เกิดประโยชน์เต็มที่ แผนที่ความคิดเป็นการทำงานร่วมกันของสมองด้านซ้ายและด้านขวาจะทำหน้าที่ในการสังเคราะห์รูปแบบสีรูปร่าง

ทิศนา แขมมณี (2551: 387) ได้ให้ความหมายของแผนผังความคิดว่า แผนผังความคิดเป็นผังที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดง่าย ๆ โดยใช้เส้นคำระยะห่างจากจุดศูนย์กลาง สี เครื่องหมาย รูปทรงเรขาคณิต และภาพแสดงความหมาย

กฤษณะ ภักดีพงษ์ (2554: 16) ได้ให้ความหมายของแผนที่ความคิดว่า แผนที่ความคิด คือ เครื่องมือจดบันทึกอันทรงพลังที่ใช้สะท้อนความคิดภายในสมองออกมาในลักษณะเป็นรัศมี เพื่อดึงศักยภาพสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด มีความเชื่อมโยงกัน เน้นการใช้รูปภาพ สีสัน สัญลักษณ์ หรือข้อความในการสื่อความหมายของความคิด สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น ใช้ช่วยในการเรียนรู้ ช่วยในการทำงานหรือชีวิตประจำวัน

ธราเทพ แสงทับทิม (2556: 9) ได้ให้ความหมายของแผนที่ความคิดว่า แผนที่ความคิด เป็นการจดบันทึกแบบที่ไม่ได้จดเป็นบรรทัด แต่เป็นการจดโดยใช้จินตนาการและการเชื่อมโยงเข้ามาช่วยเพื่อกระตุ้นระบบการจำของสมอง และช่วยให้สมองเรียกข้อมูลออกมาใช้งานได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า Mind Mapping หมายถึง แผนที่ความคิดที่สะท้อนความคิดของมนุษย์อันเกิดจากการทำงานของสมองซีกซ้ายและซีกขวาทำงานร่วมกัน โดยเน้นการใช้รูปภาพ สีสัน และข้อความในการสื่อความหมาย เพื่อแสดงความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระต่าง ๆ และเป็นเครื่องมือในการจดบันทึกเรื่องราวที่ใช้จินตนาการเข้ามาเชื่อมโยงในการกระตุ้นระบบความจำของสมอง ความคิดของแต่ละคนจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไป แผนที่ความคิดจึงเป็นสื่อที่ช่วยในการจดจำและพัฒนาการเรียนรู้ของสมอง

4.2 ความเป็นมาของแผนที่ความคิด (Mind Mapping)

โทนี่ บูซาน (Tony Buzan) ชาวอังกฤษเป็นผู้ริเริ่มพยายามนำเอาความรู้เรื่องสมองมาปรับใช้กับการเรียนรู้ของเขา โดยพัฒนาจากการจดบันทึกแบบเดิมที่จดบันทึกเป็นตัวอักษรเป็นบรรทัด ๆ เป็นแถว ๆ ใช้ปากกาหรือดินสอสีเดียวมาเป็นการบันทึกด้วยคำ ภาพ สัญลักษณ์แบบแผ่เป็นรัศมีออกรอบ ๆ ศูนย์กลางเหมือนกับการแตกแขนงของกิ่งไม้โดยใช้สีสัน ต่อมาเขาก็พบว่าวิธีที่เขาใช้นั้นสามารถนำไปใช้กับกิจกรรมอื่นในชีวิตส่วนตัวและชีวิตการงานได้ด้วย เช่น ใช้ในการวางแผน การตัดสินใจ การช่วยจำ การแก้ปัญหา การนำเสนอ การเขียนหนังสือ เป็นต้น ซึ่งโทนี่ บูซาน ได้เขียนหนังสือ Use you Head (ใช้หัวคิด) และ Get Ahead (ใช้หัวลุย) ร่วมกับแวนด้านอร์ธ (Vanda North) และนายธัญญา ผลอนันต์ ผู้แปลเป็นฉบับภาษาไทยซึ่งเป็นผู้ที่นำแนวคิดวิธีการนำเข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทย ผู้เขียนได้มีโอกาสศึกษาเรื่องนี้กับคุณธัญญา ผลอนันต์ และพบว่าวิธีการของ MIND MAP นั้นสามารถนำไปใช้ได้ทั้งชีวิตส่วนตัวและการทำงานจริง และเห็นว่าถ้านำแนวคิด

เทคนิควิธีการนี้ขยายผลในการศึกษา น่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับผู้ที่มีหน้าที่จัดการเรียนรู้ เริ่มตั้งแต่การวางแผนจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนนั้นจะสามารถพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ศาสตร์และศิลปะด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น สามารถช่วยคิดจำ บันทึกเข้าใจเนื้อหา การนำเสนอข้อมูล และช่วยแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม ทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่สนุกสนานมีชีวิตชีวายิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

ธัญญา ผลอนันต์ และขวัญฤดี ผลอนันต์ (2550: 17) กล่าวถึงความเป็นมาของแผนที่ความคิดไว้ว่า โทนี่ บูซาน บัญญัติคำว่า Mind Map ไว้เมื่อปี 2517 แต่รากเหง้าของการจดบันทึกแบบนี้อาจสืบเนื่องย้อนกลับไปได้ถึงยุคคริสต์ศตวรรษที่ 3 หรือ เมื่อ 1,800 ปีก่อน

กฤษณะ ภักดีพงษ์ (2554: 17) กล่าวถึงต้นกำเนิดของแผนที่ความคิดไว้ว่า แผนที่ความคิดถูกคิดขึ้นโดย โทนี่ บูซาน (Tony Buzan) ชาวอังกฤษ เริ่มจากตอนที่เขาเรียนอยู่ปีสองในมหาวิทยาลัย โทนี่เดินไปที่ห้องสมุดตั้งใจที่จะหาหนังสือเกี่ยวกับสมองและวิธีการนำมาใช้ประโยชน์ แต่ตอนนั้นในห้องสมุดไม่มีหนังสือประเภทนั้นอยู่เลย เขาจึงศึกษาเรื่องของสมองมนุษย์ด้านต่าง ๆ ทั้งด้านกายวิภาคของสมอง ระบบประสาท ความจำ วิทยาศาสตร์ทั่วไป จนเข้าใจการกระทำของสมองมนุษย์และเกิดแนวคิดในเรื่องของการคิดเป็นรัศมีขึ้นมา จากแนวคิดนี้เองโทนี่ได้คิดค้นและสร้างเครื่องมือที่สามารถดึงศักยภาพของสมองออกมาใช้ประโยชน์ ซึ่งก็คือ “แผนที่ความคิด” นั่นเอง ตั้งแต่นั้นมาแผนที่ความคิดได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ จนได้รับการยอมรับและเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

สรุปได้ว่าผู้ที่ค้นพบแผนที่ความคิด (Mind Mapping) เป็นคนแรกคือ โทนี่ บูซาน (Tony Buzan) ชาวอังกฤษ เริ่มจากการที่โทนี่ บูซาน ตั้งใจที่จะหาหนังสือเกี่ยวกับสมองและวิธีการนำมาใช้ประโยชน์มาศึกษา แต่ในห้องสมุดไม่มีหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้ เขาจึงตั้งใจศึกษาเรื่องของสมองซึ่งนำมาปรับใช้กับการเรียนรู้ของตนเอง โดยการเปลี่ยนแปลงการจดบันทึกแบบเดิมมาใช้ปากกาหรือดินสอในการบันทึก ในรูปแบบการวาดภาพแสดงสัญลักษณ์ บันทึกคำ ลักษณะการจดบันทึกจะแตกแขนงเนื้อหาออกเป็นกิ่งไม้โดยใช้สีสัน

4.3 รูปแบบแผนที่ความคิด (Mind Mapping)

นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาประเภทของแผนที่ความคิดไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

ชาตรี เกิดธรรม (2545: 22-26) ได้กล่าวถึงโครงสร้างความรู้หรือแผนที่ความคิดไว้ 7 ประเภท วิสาข์ จัติวัตร์ (2545: 1-4) ได้เสนอรูปแบบแผนผังความคิดไว้ 6 ประเภท จากการศึกษาข้อมูลพบว่าแผนที่ความคิด 4 ประเภทที่เหมือนหรือมีความคล้ายคลึงกันสรุปได้ ดังนี้

1. แผนที่ความคิด (Mind Mapping)
2. แผนผังใยแมงมุม (Web)
3. แผนผังรูปแบบเวนน์ (Vann Diagram)
4. แผนผังก้างปลา (The Fish bone)

ดังปรากฏในรายละเอียดดังนี้

1. แผนที่ความคิด (Mind Mapping) เป็นการแสดงโครงสร้างของการคิดกระบวนการคิด และความสัมพันธ์ของกระบวนการคิดตั้งแต่ต้นจนจบ ช่วยให้มองเห็นภาพรวมของความคิดและเค้าโครงความคิด ทำได้โดยเขียนความคิดหลักไว้ตรงกลางและโยงเส้นให้เห็นความสัมพันธ์กับความคิดรอง ความคิดย่อย

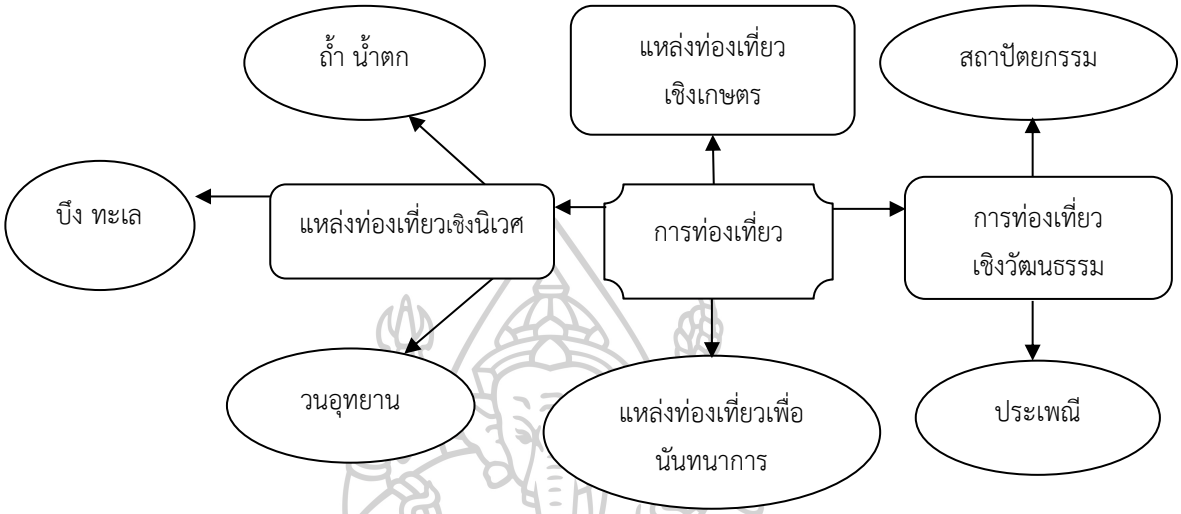

รูปภาพที่ 2 แผนที่ความคิด (Mind Mapping)

2. แผนผังใยแมงมุม (Web) เป็นการคิดแบบโยงใยสัมพันธ์เพื่อสร้างความคิดให้กระจ่างชัดมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิดที่เกี่ยวข้อง มีลักษณะคล้ายแผนที่ความคิด (Mind Mapping) แต่จะเขียนในลักษณะวงกลม โดยเขียนหัวข้อหลักไว้ตรงกลาง แล้วเขียนหัวข้อรองที่มีความสัมพันธ์กับหัวข้อหลักไว้ตามแขนงของวงกลม เช่น

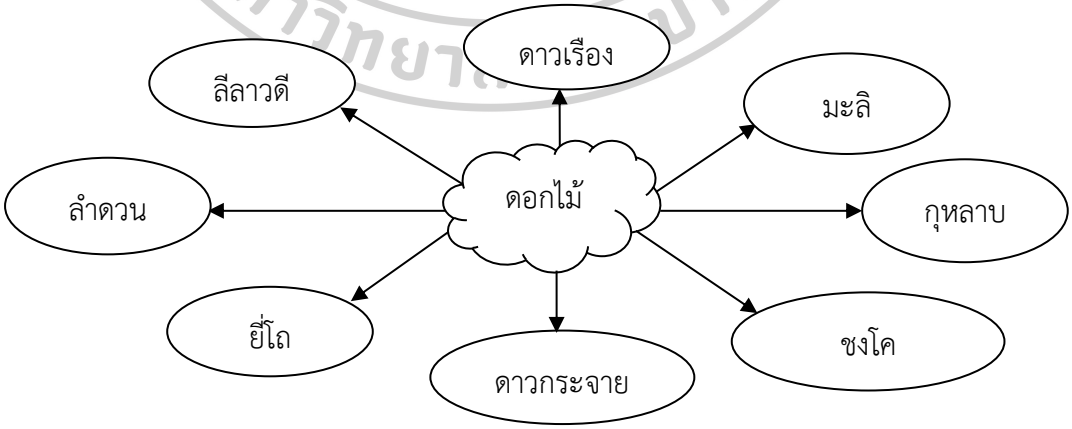

รูปภาพที่ 3 แผนผังใยแมงมุม (Web) เป็นการคิดแบบโยงใยสัมพันธ์

3. แผนผังรูปแบบเวนน์ (Vann Diagram) เป็นการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของสิ่งของหรือแนวคิดตั้งแต่สองสิ่งขึ้นไปว่าส่วนใด ลักษณะใด ที่มีความเหมือน หรือแตกต่างกัน เช่น

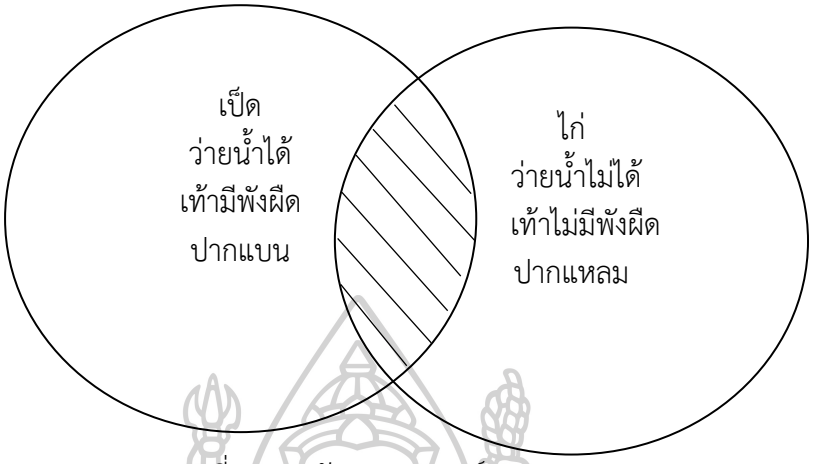

รูปภาพที่ 4 แผนผังรูปแบบเวนน์ (Vann Diagram)

4. แผนผังก้างปลา (The Fish bone) เป็นการคิดหาสาเหตุของปัญหา ทำได้โดยกำหนดเรื่องแล้วหาสาเหตุและผลต่าง ๆ ในแต่ละด้าน

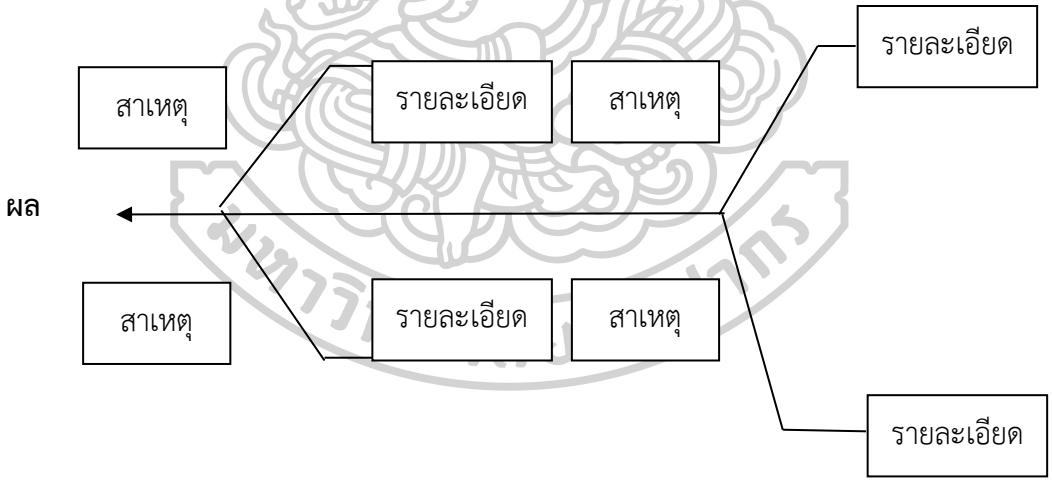

รูปภาพที่ 5 แผนผังก้างปลา (The Fish bone) เป็นการคิดหาสาเหตุของปัญหา ทำได้โดยกำหนดเรื่อง แล้วหาสาเหตุและผลต่าง ๆ ในแต่ละด้าน

แผนผังความคิดของโทนี่ บูซาน ในการสร้างแผนที่ความคิด บูซานได้สร้างรูปแบบแผนที่ความคิดเป็นลักษณะกิ่งที่แตกแขนงความคิดนอกกรอบทิศทางไร้ขอบเขต เพื่อความเป็นอิสระแห่งความคิด ดังตัวอย่าง

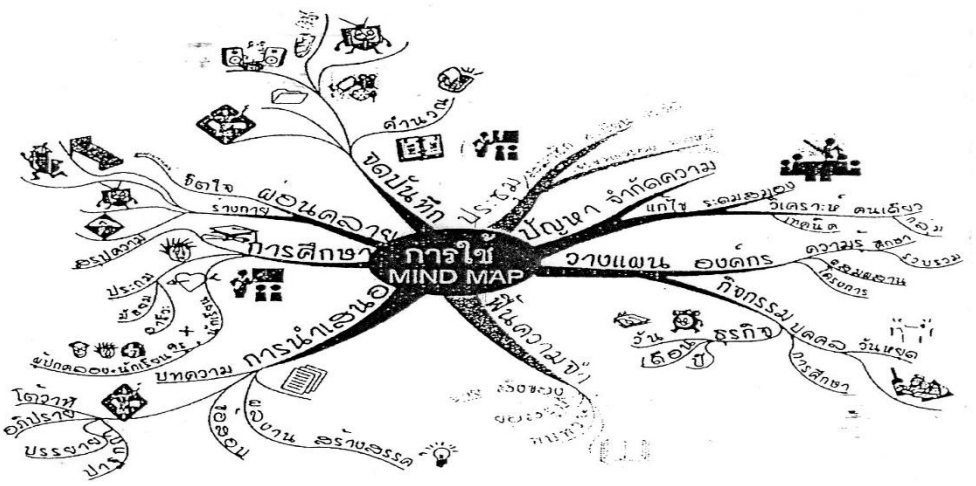

รูปภาพที่ 6 แผนที่ความคิดเรื่อง การใช้ Mind Mapping “หัวคิด หัวลุย”

จะเห็นได้ว่า แผนที่ความคิดมีหลายรูปแบบด้วยกันไม่ว่าจะเป็นแบบแผนภูมิ แบบเปรียบเทียบ แบบจำแนกประเภท แบบลำดับเหตุการณ์ หรือแบบแสดงเหตุผล อย่างไรก็ตาม การที่จะสร้าง Mind Mapping ได้ผู้เรียนต้องเข้าใจขั้นตอนหลักการและวิธีสร้างก่อนจะช่วยให้ผู้เรียนสร้าง Mind Mapping ได้อย่างชัดเจนและสื่อความหมายได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยไม่ได้กำหนดรูปแบบของแผนที่ความคิดเป็นแบบใดแบบหนึ่ง แต่ได้ใช้แบบผสมผสานและรูปแบบแผนที่ความคิดของโทนี่ บูซาน เป็นรูปแบบแผนที่ความคิดที่ใช้มากที่สุด

4.4 ประโยชน์ของ Mind Mapping

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนที่ความคิดพบว่า มีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านที่ได้บอกถึงประโยชน์ของแผนที่ความคิด ดังนี้

โทนี่ บูซาน (1992, อ้างถึงใน ธัญญา ผลอนันต์ (2544) กล่าวว่า มนุษย์เราเผชิญกับปัญหาหลายรูปแบบทั้งในการเรียนและในการทำงาน เป็นต้น การเตรียมสอบ การฟื้นความจำ หรือการตัดสินใจ หรือการตัดสินใจเมื่อนำแผนที่ความคิดเข้ามาเกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาต่าง ๆ จะทำให้ง่ายขึ้น ซึ่งแยกลักษณะกลุ่มปัญหาไว้ ดังนี้

ด้านการเรียน การศึกษา และการเตรียมสอบ แทนที่จะต้องดูตำรา สมุดจดงานหลายๆ หน้าในแต่ละวิชาที่เรียน ก็ใช้แผนที่ความคิดแผ่นเดียว แล้วยังสามารถนำมารวมกันเป็นแผนที่ความคิดหลักซึ่งจะทำให้การเตรียมตัวสอบง่ายมากขึ้น

1. การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ระดมความคิด จัดรูป ใช้เหตุผลในการคิดจากเริ่มต้นคิดไปจนถึงหยุดคิด แผนที่ความคิดช่วยทั้งการให้คุณภาพ ปริมาณ ความชัดเจน การจัดรูปความคิด

2. การสื่อสาร การพูดในที่สาธารณะ พูดต่อหน้าชุมชน เขียนหัวข้อสำคัญที่จะพูดในรูปแบบที่ยืดหยุ่นด้วยแผนที่ความคิด จะทำให้มั่นใจได้ว่าจะไม่ตกหล่นประเด็นสำคัญในเวลาที่พูดและยังจำง่ายไม่หลงประเด็นด้วย

3. ปัญหาการวิเคราะห์ตัดสินใจ แผนที่ความคิดจะทำให้เห็นมุมต่าง ๆ ข้อเท็จจริง ความรู้สึกและผลพวงอย่างรอบด้าน จะช่วยในการวิเคราะห์และประเมินหาทางเลือกที่ดีที่สุดได้

4. การสร้างสมาธิ การผัดวันประกันพรุ่ง การไหลลื่น ความสนุกสนานรวดเร็ว สีสันภาพและความรื่นตาในการเขียนแผนที่ความคิดจะช่วยตรึงความสนใจ จึงช่วยสร้างสมาธิจะไม่มีการผัดวันประกันพรุ่งอีกต่อไปและยังเพิ่มแรงจูงใจด้วย

5. ความจำและการฟื้นความจำ แผนที่ความคิดเต็มไปด้วยสีสัน คำที่เป็นคำกุญแจภาพและการป้อนข้อมูลให้โยงกันตามธรรมชาติเข้าสู่สมอง ทำให้สามารถจำและเรียกความจำมาได้อย่างดีที่สุด

6. การวางแผนการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง สิ่งที่จะต้องทำทั้งหลายจะปรากฏอยู่ในกระดาษหน้ากระดาษแผ่นเดียวอะไรที่ขาดตกบกพร่องหรือซ้ำซ้อนก็จะสามารถเห็นได้ชัดเจน แผนที่ความคิดจึงช่วยจัดลำดับความคิดก่อนหลัง และยังช่วยบริหารเวลา และมอบหมายในเรื่องต่าง ๆ ที่จะทำการทบทวนงานติดตามงานก็ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สถาบันพัฒนาทักษะการคิดและการเรียนรู้ (ม.ป.ป.) กล่าวถึงประโยชน์ของ MIND MAP สามารถนำไปใช้ได้กับหลาย ๆ เรื่อง เช่น เรื่องการคิด การเรียนรู้ เรื่องงาน เรื่องส่วนตัว และอีกมากมาย เช่น

1. MIND MAP ช่วยเรื่องการจัดระเบียบความคิด สามารถนำสิ่งที่จำเอาไว้ออกมาใช้ได้ง่าย

2. ช่วยเรื่องการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ แก้ปัญหา การตัดสินใจ

3. ช่วยในการระดมความคิด

4. ช่วยเรื่องการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมใหม่ ๆ

5. ช่วยเรื่องการจำได้ง่ายขึ้นจำเป็นระบบ

6. ช่วยให้เชื่อมโยงข้อมูลความคิดได้มากขึ้น และฟื้นความจำได้ดีขึ้น

7. ช่วยเรื่องการเรียนรู้ทำให้เรียนรู้เรื่องต่าง ๆ เร็วขึ้น

8. วางกลยุทธ์การสอบ การอ่านหนังสือสอบ ทำคะแนน หาจุดบกพร่อง

9. ช่วยในการจดบันทึก คำบรรยายการสอนในชั้นเรียน ด้วยวิธีที่ง่ายและรวดเร็ว

10. ช่วยสรุป - ย่อ หนังสือ และตำราเรียน ตลอดจนหนังสืออ่านนอกเวลา

กฤษณะ ภักดีพงษ์ (2554: 18) กล่าวถึงประโยชน์ของแผนที่ความคิดไว้ว่า แผนที่ความคิดสามารถนำไปใช้ในด้านต่าง ๆ เช่น การเรียนการสอน ชีวิตประจำวัน การทำงาน ไม่ว่าจะอยู่ในวัยไหน ขอให้อ่านออกเขียนได้ ก็สามารถที่จะสร้างแผนที่ความคิดได้อย่างไม่จำกัดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เพียงเข้าใจหลักการและใช้จนคุ้นเคยเป็นนิสัยรับรองว่ามันจะช่วยให้เราได้พัฒนาการเรียนรู้จนประสบผลสำเร็จในด้านต่าง ๆ ได้อย่างแน่นอน ดังนี้

1. เพิ่มความสามารถในการเรียนการศึกษา เนื่องจากแผนภาพความคิดจะใช้สีสันและรูปภาพประกอบ ทำให้จดจำได้ง่ายไม่น่าเบื่อ เสริมสร้างจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์อย่างอิสระ

2. ช่วยประหยัดเวลา เพราะสิ่งที่ถูกบันทึกไปในแผนที่ความคิดจะเป็นการสรุปแนวคิดและประเด็นสำคัญเอาไว้เท่านั้น ทำให้ลดเนื้อหาที่ต้องศึกษาและเสียเวลาน้อยลง

3. ทำให้จำได้ดีขึ้น เมื่อนำแผนที่ความคิดมาทบทวนและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ

4. นำไปใช้เป็นเครื่องมือเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น การนำไปเป็นเครื่องมือช่วยติวหนังสือ ทบทวนก่อนสอบ หรือแม้แต่การเขียนไดอารี่

5. ใช้เป็นเครื่องมือในการทำงานร่วมกันได้อย่างดีเยี่ยม เช่น การวิเคราะห์และวางแผนระดมสมอง หรือใช้แผนที่ความคิดมาเป็นเครื่องมือในการนำเสนอ เพื่อสื่อสารกันระหว่างทีมงาน

จะเห็นได้ว่า แผนที่ความคิด (Mind mapping) มีประโยชน์ในเรื่องการจัดระเบียบความคิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์แยกแยะ และแก้ปัญหา สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีเหมาะสมกับนักเรียนและครู กล่าวคือ ครูสามารถนำแผนที่ความคิดมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ และช่วยกระตุ้นการจดจำของนักเรียนได้ เพราะแผนที่ความคิดมีลักษณะเป็นรูปภาพ มีสีสันสวยงาม และฝึกให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิมและสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างดี

5. เอกสารเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC)

5.1 ความหมายของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC)

การสร้างชุมชนการเรียนรู้เป็นการร่วมมือกันของครูผู้สอนในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การตั้งคำถาม และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2542: 9) กล่าวถึงชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า หมายถึง ชุมชนที่บุคลากรในชุมชนเพิ่มพูนความสามารถ เพื่อสร้างผลงานตามที่ต้องการมีการปรับเปลี่ยนแปลง ชุมชนเป็นกระบวนการเชิงประสบการณ์ ส่งเสริมรูปแบบการคิดของการเรียนรู้ร่วมกัน และเสริมสร้างวัฒนธรรมการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมองค์กร

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ (2558) กล่าวถึงชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า หมายถึง การรวมตัวรวมใจ รวมพลังร่วมมือกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษา ในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

วิจารณ์ พานิช (2559: 32) กล่าวถึง PLC ว่า หมายถึง กระบวนการต่อเนื่องที่ครู และนักการศึกษาทำงานร่วมกันในวงจรของการร่วมกัน ตั้งคำถาม และการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อบรรลุผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้นของนักเรียน โดยมีความเชื่อว่าหัวใจของการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดีขึ้น อยู่ที่การเรียนรู้ที่ฝังอยู่ในการทำงานของครู และนักการศึกษา

นัตยา หล้าทูนธีรกุล (2560: 9) กล่าวถึงชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า มีความหมายตรงกับเหตุการณ์ว่า เกิดการรวมตัว รวมใจ รวมพลัง ร่วมมือกันในการช่วยเหลือ แนะนำ ให้กำลังใจกัน

ของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษาในโรงเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดผลดีมีคุณภาพในยุคศตวรรษที่ 21

เสถียร อ่วมพรหม (2560: 2) ได้กล่าวถึงชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า หมายถึงชุมชนที่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมของชุมชน โดยกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของบุคลากรทั้งหมดในชุมชน กล่าวคือ บุคลากรทุกคนในชุมชนมีอิสระในการเรียนรู้ร่วมกัน มีการสร้างองค์ความรู้ที่หลากหลาย มีการคิดค้นและเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานร่วมกัน มีการแบ่งปันความรู้เพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะ และศักยภาพที่จะก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการดำเนินกิจการไปสู่เป้าหมายอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นชุมชนการร่วมมือกันระหว่างครู ผู้บริหาร และนักการศึกษาในโรงเรียน รวมพลังกันในการช่วยเหลือ แนะนำ สร้างองค์ความรู้ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีอิสระในการเรียนรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ปรึกษาปัญหาทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อสร้างนวัตกรรมหรือสื่อการสอนขึ้นมาพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

5.2 ความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC) และเป้าหมายของการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC) มีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

ในการปรับเปลี่ยนสถานศึกษาของตนให้เป็น “โรงเรียนแห่งการเรียนรู้” นั้นผู้บริหารสถานศึกษาสามารถจัดความสำคัญเป็น 3 ระดับ โดยแต่ละระดับซึ่งมีความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ย่อย ได้แก่ ระดับนักเรียน ระดับวิชาชีพ และระดับชุมชน (จำเรียง วัยวัฒน์ และเบญจมาศ อ่ำพันธ์, 2540: 12)

ความสำคัญระดับที่ 1 ระดับนักเรียน ซึ่งนักเรียนจะได้รับการส่งเสริมและร่วมมือให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น จากครูและเพื่อนนักเรียนอื่นให้ทำกิจกรรมเพื่อแสวงหาคำตอบที่สมเหตุสมผลสำหรับตน นักเรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะที่สำคัญ คือทักษะการเรียนรู้วิธีการเรียน และทักษะการสืบค้นความรู้ด้านเนื้อหาของวิชาที่กำลังศึกษา นักเรียนสามารถทำการเรียนรู้อย่างแท้จริงได้ต่อเนื่องจนบรรลุเป้าหมายของการเป็นผู้เรียนเชิงรุก และการเป็นนักตั้งปัญหา และการเป็นนักแก้ปัญหา ที่มีประสิทธิผลในที่สุด กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของการมีชุมชนแห่งการเรียนรู้ของนักเรียนในสถานศึกษา ก็เพื่อให้นักเรียนรู้จักสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการเชิงรุก และการสร้างความหมายจากสิ่งที่เรียนนั่นเอง

ความสำคัญระดับที่ 2 ระดับผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วยครูและผู้บริหารของโรงเรียน โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ในระดับที่สองจะมีลักษณะเด่นตรงที่มีการจัดตั้งสิ่งที่เรียกว่า “ชุมชนแห่งวิชาชีพ หรือ Professional Community” ซึ่งเป็นกลไกสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของการเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ การมีชุมชนแห่งวิชาชีพจะช่วยส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานทั้งครูผู้สอนและผู้บริหารได้ใช้หลักแห่งวิชาชีพของตน ไปเพื่อการปรับปรุงด้านวิธีสอน และด้านทักษะภาวะผู้นำ โดยใช้วิธีการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ไตร่ตรอง การใช้วิธีเสวนา และการได้รับข้อมูลย้อนกลับ ที่แต่ละคนมีต่อกันกลับคืนมา เป็นต้น ในการที่จะบรรลุความเป็นโรงเรียนได้นั้น ทุกคนต้องมาร่วมกันพิจารณาทบทวนเรื่องนโยบายการปฏิบัติต่าง ๆ และกระบวนการบริหารจัดการต่าง ๆ ของโรงเรียน

เสียใหม่ โดยยึดหลักในการปรับปรุงแก้ไขสิ่งเหล่านี้ก็เพื่อให้สามารถ บริการด้านการเรียนรู้แก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเพื่อให้การปรับปรุงแก้ไขดังกล่าวนำมาสู่การสนับสนุนส่งเสริมการปฏิบัติงานวิชาชีพของครูผู้สอน และผู้บริหารให้มีคุณภาพและประสิทธิผลสูงยิ่งขึ้น มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ดีต่อกันของทุกฝ่าย ทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง

ความสำคัญระดับที่ 3 ระดับการเรียนรู้ของชุมชน ที่ครอบคลุมถึงผู้ปกครอง สมาชิกชุมชน และผู้นำชุมชน โดยบุคคลเหล่านี้จำเป็นต้องมีส่วนเข้ามาร่วมสร้างและผลักดันวิสัยทัศน์ของโรงเรียนให้บรรลุตามเป้าหมายกล่าวคือ ผู้ปกครองนักเรียนผู้อาวุโสในชุมชนตลอดจนสถาบันต่าง ๆ ของชุมชนเหล่านี้ ต้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมเป้าหมายของการเรียนรู้ของชุมชนและโรงเรียน กล่าวคือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมทางการศึกษาได้โดยให้การดูแลแนะนำการเรียนที่บ้านของนักเรียน รวมทั้งให้ความสนับสนุนแก่ครู และผู้บริหารสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ให้แก่บุตรหลานของตน ผู้อาวุโสชุมชนสามารถเป็นอาสาสมัครถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ของตนแก่โรงเรียนและชุมชนของตน สำหรับหน่วยงานและสถาบันที่อยู่ในชุมชนซึ่งอาจเป็นภาคธุรกิจเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษา ก็มีส่วนสำคัญในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่นักเรียน ตลอดจนเป็นแหล่งเรียนรู้ที่เป็นโลกแห่งความเป็นจริงในสังคมที่โรงเรียนสามารถใช้เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์ให้กับนักเรียนได้ ด้วยเครือข่ายการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางจากชุมชน ไม่ว่าประชาชนที่อาศัยภาคธุรกิจต่าง ๆ และสถาบันอื่นอย่างหลากหลายเช่นนี้ จึงทำให้กรอบความคิดและนิยามของชุมชนแห่งการเรียนรู้ตามระดับ 3 นี้ขยายตัวกว้างขวางออกไปอีกมาก

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว (ม.ป.ป.) กล่าวว่า ความสำคัญของ PLC จากผลการวิจัยโดยตรงที่ยืนยันว่าการดำเนินการในรูปแบบ PLC นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพทั้งด้านวิชาชีพและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนจากการสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนที่มีการจัดตั้ง PLC โดยใช้คำถามว่า โรงเรียนดังกล่าวมีผลลัพธ์อะไรบ้าง ที่แตกต่างไปจากโรงเรียนทั่วไปที่ไม่มีชุมชนแห่งวิชาชีพ และถ้าแตกต่างแล้วจะมีผลดีต่อครูผู้สอนและต่อนักเรียนอย่างไรบ้างซึ่งมีผลสรุป 2 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 ผลดีต่อครูผู้สอน พบว่า PLC ส่งผลต่อครูผู้สอนกล่าวคือ ลดความรู้สึกโดดเดี่ยวงานสอนของครู เพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้น โดยเพิ่มความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติให้บรรลุพันธกิจอย่างแข็งขัน จนเกิดความรู้สึกว่า ต้องการร่วมกันเรียนรู้และรับผิดชอบต่อพัฒนาการโดยรวมของนักเรียนถือเป็นพลังการเรียนรู้ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนให้มีผลดียิ่งขึ้น กล่าวคือมีการค้นพบความรู้ และความเชื่อที่เกี่ยวกับวิธีการสอนและตัวผู้เรียนซึ่งที่เกิดจากการคอยสังเกตอย่างสนใจ รวมถึงเข้าใจในด้านเนื้อหาสาระ ที่ต้องจัดการเรียนรู้ได้แตกฉานยิ่งขึ้นจนตระหนักถึงบทบาทและพฤติกรรมการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด อีกทั้งการรับทราบข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อวิชาชีพได้อย่างกว้างขวาง และรวดเร็วขึ้นส่งผลดีต่อการปรับปรุงพัฒนางานวิชาชีพได้ตลอดเวลา เป็นผลให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะพัฒนาและอุทิศตนทางวิชาชีพเพื่อศิษย์ ซึ่งเป็นทั้งคุณค่าและขวัญกำลังใจต่อการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้นที่สำคัญคือยังสามารถลดอัตราการลาหยุดงานน้อยลง เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนแบบเก่ายังพบว่ามีความก้าวหน้าในการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนได้อย่างเด่นชัด

และรวดเร็วกว่าที่พบในโรงเรียนแบบเก่า มีความผูกพันที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ให้ปรากฏอย่างเด่นชัดและยั่งยืน

ประเด็นที่ 2 ผลดีต่อผู้เรียน พบว่า PLC ส่งผลต่อผู้เรียนกล่าวคือสามารถลดอัตราการตกซ้ำชั้น และจำนวนชั้นเรียนที่ต้องเลื่อนหรือชะลอการจัดการเรียนรู้ให้น้อยลง อัตราการขาดเรียนลดลง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ประวัติศาสตร์และวิชาการอ่านที่สูงขึ้นอย่างเด่นชัด เมื่อเทียบกับโรงเรียนแบบเก่าสุดท้ายคือมี ความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลังไม่เหมือนกันและลดลงชัดเจน

สรุปได้ว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีความสำคัญทั้งต่อผู้เรียน ครูผู้สอน ผู้บริหาร รวมทั้งผู้ปกครอง และชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการความรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้เชิงรุก สามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองและเกิดการเรียนรู้ได้ดี

เป้าหมายของการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1. เพื่อสร้างการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
2. เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงโดยเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริงของครู พัฒนาวิชาชีพครูด้วยการพัฒนาผู้เรียน ตลอดจนเป็นการทบทวนการปฏิบัติงานของครูที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. เพื่อสร้างการทำงานร่วมกันของครูแบบกัลยาณมิตร ร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายในการพัฒนาผู้เรียน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน และร่วมมือกันพัฒนาวิธีการทำงานของครู

5.3 ปัจจัยของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC)

ปัจจัยของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC) มีดังนี้

นัตยา หล้าทูนธีรกุล (2560: 9) วินัย 5 ประการ ของบุคลากรในโรงเรียน

1. ความรอบรู้แห่งตน (Personal Mastery)
2. แบบแผนความคิดอ่าน (Mental Models)
3. วิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision)
4. การเรียนรู้ของทีม (Team Learning)
5. การคิดอย่างมีระบบ (Systematic Thinking)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.ป.ป.: 14) ปัจจัยความสำเร็จของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ : แนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

1. ภูมิสังคม
2. ระเบิดจากข้างใน
3. การมีส่วนรวม
4. ประโยชน์ส่วนรวม
5. องค์รวม
6. ทำตามลำดับขั้น
7. ไม่ติดตำรา

8. ประหยัดเรียนง่าย ได้ประโยชน์สูงสุด

เสถียร อ่วมพรหม (2560: 17) กล่าวถึงแนวทางการดำเนินงานสถานศึกษาให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. การสร้างภาวะผู้นำร่วมกันและเป็นไปในทางสนับสนุน
2. การสร้างและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์แก่หมู่คณะ
3. การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม
4. การสร้างเงื่อนไขที่เกื้อกูล

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2562: 15) กล่าวถึงปัจจัยสนับสนุน PLC ไว้ดังนี้

ปัจจัยสนับสนุน PLC

1. โค้ช : ผู้ชี้แนะในกระบวนการ PLC โค้ชเป็นปัจจัยสำคัญช่วยทำให้ ชุมชนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างก้าวกระโดดและถูกทิศทาง โค้ชคอยชี้แนะถาม ให้คิด กระตุ้นให้เรียนรู้ สะท้อนข้อมูลให้ข้อคิด ให้กำลังใจ update ความรู้ และความคิดใหม่ๆ ให้สมาชิกในชุมชนได้นำไปปฏิบัติ และถอดบทเรียนออกมาเป็นองค์ความรู้ต่อยอดออกไปอีกอย่างต่อเนื่อง โค้ชที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมี ประสบการณ์สูง จะช่วยสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การถอดบทเรียนด้วยความซื่อสัตย์ในกระบวนการเรียนรู้และการนำประสบการณ์และสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงด้วยตนเองและจากการถอดบทเรียนอย่างปราศจากอคติมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชน เพราะสิ่งที่นำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้นี้ จะถูกนำมาเป็นองค์ความรู้ที่จะนำไปต่อยอดองค์ความรู้อื่น ๆ ต่อไป ดังนั้นความซื่อสัตย์ต่อสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จึงเป็นส่งสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ของชุมชนแห่งการเรียนรู้

3. ปัญญาปฏิบัติ (practical wisdom) และความสร้างสรรค์ของกลุ่ม PLC ช่วยสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม ในวิชาชีพที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมองค์กร บริบททางภูมิสังคม เป็นภูมิปัญญาของกลุ่ม PLC เอง ที่ก่อร่างมาจากการเรียนรู้ของตน นับว่าเป็นการพึ่งพาตนเองทางสติปัญญาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4. ใจที่จะเรียนรู้ การมีจิตใจใฝ่เรียนรู้ ความปรารถนา (passion) ที่จะเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ตลอดจนการแบ่งปันองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปเผยแพร่ให้กับชุมชนอื่น เพื่อให้นำไปปรับใช้ได้ตามบริบท จะทำให้มีองค์ความรู้ใหม่และนวัตกรรมในวิชาชีพเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

5. เทคโนโลยี Digital เป็นเครื่องมือสนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลมีอยู่ในมือของทุกคนต้องนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของชุมชน แอพพลิเคชั่นต่าง ๆ สามารถนำมาใช้ได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับระดับศักยภาพการใช้เทคโนโลยีของสมาชิกในชุมชน

จะเห็นได้ว่า ปัจจัยสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ประกอบด้วย ความรอบรู้ของตน วิสัยทัศน์ การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และประโยชน์ของส่วนรวม สำคัญที่สุดคือ การทำงานเป็นทีมเป็นเครือข่าย การสร้างค่านิยมที่ดีมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน และมีภาวะการเป็นผู้นำร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นประโยชน์ของส่วนรวมและผลที่เกิดกับผู้เรียนเป็นหลัก การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

จำเป็นต้องมีโค้ชในการทำให้เกิดการเรียนรู้ การถอดบทเรียน และจัดสรรเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

5.4 ประโยชน์ของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC)

ประจักษ์ ศรสาลี และคณะ (ม.ป.ป.) ได้ทำการสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนที่มีการจัดตั้งชุมชนแห่งวิชาชีพ โดยใช้คำถามว่า โรงเรียนดังกล่าวมีผลลัพธ์อะไรบ้างที่แตกต่างไปจากโรงเรียนทั่วไปที่ไม่มีชุมชนแห่งวิชาชีพ และถ้าแตกต่างแล้วจะมีผลดีต่อครูผู้สอนและต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง ได้ผลสรุปเป็นประเด็นย่อ ๆ ดังนี้

1) ประโยชน์ต่อครูผู้สอน

1.1 ลดความรู้สึกโดดเดี่ยวในงานสอนของครูลง

1.2 เพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้น โดยเพิ่มความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติให้บรรลุพันธกิจอย่างแข็งขัน

1.3 รู้สึกว่าต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อพัฒนาการโดยรวมของนักเรียน และร่วมกันรับผิดชอบเป็นกลุ่มต่อผลสำเร็จของนักเรียน

1.4 รู้สึกเกิดสิ่งที่เรียกว่า “พลังการเรียนรู้” หรือ Powerful learning ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนของตนมีผลดียิ่งขึ้น กล่าวคือ มีการค้นพบความรู้และความเชื่อใหม่ๆ ที่เกี่ยวกับวิธีการสอนและตัวผู้เรียนซึ่งตนไม่เคยสังเกตหรือสนใจมาก่อน

1.5 เข้าใจในด้านเนื้อหาสาระที่ต้องทำการสอนได้แตกฉานยิ่งขึ้น และรู้ว่าตนเองควรแสดงบทบาทและพฤติกรรมการสอนอย่างไร จึงจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุดตามเกณฑ์ที่คาดหมาย

1.6 รับทราบข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อวิชาชีพได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วขึ้น ส่งผลดีต่อการปรับปรุงพัฒนางานวิชาชีพของตนได้ตลอดเวลา ครูเกิดแรงบันดาลใจที่จะสร้างแรงบันดาลใจต่อการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนต่อไป

1.7 เพิ่มความพึงพอใจ เพิ่มขวัญกำลังใจต่อการปฏิบัติงานสูงขึ้น และลดอัตราการลาหยุดงานน้อยลง

1.8 มีความก้าวหน้าในการปรับเปลี่ยนวิธีสอน ให้สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนได้อย่างเด่นชัด และรวดเร็วกว่าที่พบในโรงเรียนแบบเก่า

1.9 มีความผูกพันที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ให้ปรากฏอย่างเด่นชัดและยั่งยืน

1.10 มีความประสงค์ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ ต่อปัจจัยพื้นฐานด้านต่าง ๆ

2) ประโยชน์ต่อนักเรียน

2.1 ลดอัตราการตกซ้ำชั้น และจำนวนชั้นเรียนที่ต้องเลื่อนหรือชะลอการสอนให้น้อยลง

2.2 อัตราการขาดเรียนลดลง

2.3 มีผลการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นเด่นชัด ปรากฏให้เห็นทั่วไปโดยเฉพาะในแทบทุกโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก

2.4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวิชาการอ่านที่สูงขึ้นอย่างเด่นชัด เมื่อเทียบกับการเรียนแบบเก่า

2.5 มีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลังไม่เหมือนกันลดลงชัดเจน

จะเห็นได้ว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มีประโยชน์ทั้งต่อครูและผู้เรียน โดยครูเกิดการค้นพบความรู้ความเชื่อใหม่ ๆ มีความก้าวหน้าในการปรับเปลี่ยนวิธีสอน ส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูเกิดผลดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับลักษณะและความแตกต่างของผู้เรียน รวมทั้งมีกัลยาณมิตรที่ดีในการทำงาน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลดการตกซ้ำชั้น และอัตราการขาดเรียนของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

5.5 การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การนิเทศการศึกษาจัดขึ้นเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้นในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้จะสำเร็จได้ผลดีนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับทักษะและความสามารถของศึกษานิเทศก์ผู้ทำงานร่วมกับครู การนิเทศการสอนจึงมีความสำคัญในการพัฒนาครูผู้สอนอย่างมีคุณภาพ

ความหมายของการนิเทศการสอน

ความหมายของการนิเทศการสอนมีนักการศึกษากล่าวไว้ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

สงัด อุทรานันท์ (2530: 7) ได้อธิบายความหมายของการนิเทศการสอนว่าเป็นกระบวนการกระตุ้นการทำงานให้ประสบความสำเร็จและสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียน ซึ่งกระบวนการการนิเทศการสอนเป็นกระบวนการร่วมมือกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศหรือตัวกลางโดยตรง เช่น ครูผู้บริหาร หรือบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

สุทธนู ศรีไสย์ (2549: 4) ได้กล่าวถึงการนิเทศการศึกษาไว้ว่า เป็นภารกิจที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาต่อไปไม่มีวันสิ้นสุด ดังนั้นหลักการสำคัญของการนิเทศการศึกษาในปัจจุบันจะยังคงเน้นอยู่ที่การให้ความช่วยเหลือโดยตรงแก่ครูหรือผู้สอนเพื่อให้เป็นครูที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพรวมทั้งพัฒนาสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทางกายภาพที่จะช่วยให้ครูได้รับความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ผลจากการพัฒนาครูดังกล่าวจะทำให้นักเรียนที่เป็นเป้าหมายหลักของการเรียนการสอนได้รับผลประโยชน์ยิ่งใหญ่จากการสอนของครู รวมทั้งการบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของทางโรงเรียนที่ได้ตั้งไว้ทุกประการ

สรุปได้ว่า การนิเทศการสอนเป็นกระบวนการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องไม่มีวันสิ้นสุด ให้ความช่วยเหลือโดยตรงแก่ครูหรือผู้สอน เพื่อให้เป็นครูที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นหลัก การพัฒนาครูจะส่งผลให้ผู้เรียนที่เป็นเป้าหมายสำคัญในการจัดการเรียนการสอนของครูได้รับประโยชน์สูงสุด

ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา

ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษามีนักการศึกษากล่าวไว้ ดังนี้

สงัด อุทรานันท์ (2530: 7) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาว่ามีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1) การนิเทศการศึกษาเพื่อพัฒนาคน หมายถึง การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันกับครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ครูและบุคลากร ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น

2) การนิเทศการศึกษาเพื่อพัฒนางาน หมายถึง การนิเทศการศึกษา มีเป้าหมายสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยเหตุนี้การนิเทศที่จัดขึ้นจึงมีจุดมุ่งหมายที่จะ “พัฒนางาน” คือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีขึ้น

3) การนิเทศการศึกษาเพื่อสร้างการประสานสัมพันธ์ หมายถึง การนิเทศการศึกษาเป็นการสร้างการประสานสัมพันธ์ ระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ซึ่งเป็นผลมาจากการทำงานร่วมกัน รับผิดชอบร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งไม่ใช่เป็นการทำงานภายใต้การถูกบังคับและคอยตรวจตราหรือคอยจับผิด

4) การนิเทศการศึกษาเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ หมายถึง การจัดกิจกรรมการนิเทศที่มุ่งให้กำลังใจแก่ครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการนิเทศ เนื่องจากขวัญและกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้บุคคลมีความตั้งใจทำงาน หากนิเทศไม่ได้สร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานแล้ว การนิเทศการศึกษาก็ย่อมประสบผลสำเร็จได้ยาก

วัชรา เล่าเรียนดี (2550: 8) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการนิเทศว่า เป็นการปรับปรุงกระบวนการสอนและกระบวนการเรียนรู โดยอาศัยการช่วยเหลือ แนะนำ ให้ความรู้และการฝึกปฏิบัติด้านการพัฒนาหลักสูตร เทคนิควิธีการเรียนการสอนใหม่ ๆ การใช้และการสร้างสื่อ นวัตกรรมด้านการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อให้ครูสามารถปรับปรุง ส่งเสริม พัฒนาความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การนิเทศการสอนเป็นกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อมุ่งให้กำลังใจครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่างผู้นิเทศและผู้ได้รับการนิเทศ เพื่อพัฒนาคน พัฒนางานให้มีคุณภาพ โดยอาศัยการช่วยเหลือ แนะนำ ให้ความรู้ และการฝึกปฏิบัติด้านการพัฒนาหลักสูตร เทคนิควิธีการเรียนการสอน เพื่อให้ครูสามารถปรับปรุง ส่งเสริม พัฒนาความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพครูได้อย่างต่อเนื่อง

การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching)

การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีนักการศึกษาให้ความหมายไว้ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

วัชรา เล่าเรียนดี (2556: 224-225) กล่าวไว้ว่า เป็นกระบวนการนิเทศเพื่อนครู 2 คน จับคู่หรือรวมกลุ่มกันเพื่อปรับปรุง หรือการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลการเรียนของนักเรียนด้วยเทคนิควิธีสอนหรือรูปแบบการสอนรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่เหมาะสม มีการสังเกตการสอนให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน และการนิเทศแบบเพื่อนทำได้ง่ายจากเพื่อนครูด้วยกันร่วมมือกันจากความสนใจในเรื่องเดียวกัน และพึงพอใจที่จะร่วมมือกันปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของกันและกัน

การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) สามารถนำมาใช้เพื่อสร้างความคุ้นเคยให้ทั้ง 2 ฝ่าย คือ ครู และผู้ทำหน้าที่ Coaching โดยการร่วมกันปฏิบัติใน 3 ระยะ ซึ่งไม่จำเป็นต้องสังเกตกันทั้งชั่วโมง

ระยะที่ 1 การเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการณ์เรียนการสอนในเวลาสั้น ๆ บันทึกสิ่งที่สนใจสั้น ๆ (Peer Watching) หรือบันทึกจุดเด่นของการสอน และข้อเสนอแนะแบบ 2+2

ระยะที่ 2 ให้ข้อมูลย้อนกลับหรือพูดคุยหลังการสังเกตการสอน (Peer Feedback) หรือมอบข้อมูลที่บันทึกให้ครู

ระยะที่ 3 ให้ข้อเสนอแนะ เมื่อครูต้องการคำแนะนำในประเด็นที่บันทึก Peer Coaching ทั้งนี้ผู้บริหาร ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้หรือผู้นิเทศจากภายนอก ต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวก ประสานงาน ให้คำแนะนำ หรือจัดฝึกอบรมในเรื่องที่ครูต้องการ

สรุปได้ว่า การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการจับคู่กันหรือจับกลุ่มกัน เพื่อเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการเรียนการสอนในเวลาสั้น ๆ เพื่อปรับปรุงพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีสอนหรือรูปแบบการสอนรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยมุ่งพัฒนาผลการเรียนของผู้เรียนเป็นหลัก การนิเทศการสอนไม่จำเป็นต้องนิเทศกันทั้งชั่วโมง แต่เป็นไปเพื่อการปรึกษาปัญหาการคิดวิธีการในการพัฒนาผู้เรียนร่วมกัน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนของครูเป็นไปอย่างมีคุณภาพ

กระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การพัฒนาวิชาชีพสำหรับนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการสอน TheProfessional Development for Academics Involved in Teaching (2014, อ้างถึงใน จุไรรัตน์ สุดรุ่ง (2559: 21-22) ได้กำหนดกระบวนการของการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในการสังเกตการสอนไว้ ดังนี้

1) กำหนดข้อตกลงเบื้องต้น (Set the Ground Rules) ครูทั้งสองคนหรือในกลุ่มควรจะตกลงกันว่าจะสังเกตกันกี่ครั้ง จะให้ข้อมูลย้อนกลับกันอย่างไรเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ อะไรบ้างที่ควรจะเป็นข้อมูลที่รู้กันเพียงสองคนหรือเฉพาะในกลุ่ม

2) การริเริ่มพูดคุยกัน (Initial Briefing) ในขั้นตอนนี้ครูทั้งสองคนหรือในกลุ่มจะมีโอกาสให้ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลัง ประสบการณ์ ทักษะ การจัดการเรียนการสอนของแต่ละคน อะไรคือสิ่งที่เป็นปัญหาหรือต้องการพัฒนา แล้วตกลงกันว่าจะบันทึกข้อมูลการสังเกตด้วยเครื่องมืออะไร จะเน้นการสังเกตอะไร วิธีสอน หรือพฤติกรรมการสอนของครู พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ฯลฯ ให้ข้อมูลย้อนกลับตอนไหนเพราะแต่ละคนอาจจะต้องการเวลาไม่เหมือนกัน เช่น หลังจากสังเกตเสร็จสิ้นก็ให้ข้อมูลเลย หรือนัดวันเวลาที่ทั้งสองคนพร้อม

3) การสังเกตการสอน (Observation)เป็นขั้นตอนที่ครูต้องเตรียมการและเข้าสังเกตการสอนตามที่ตกลงกันไว้

4) การให้ข้อมูล (Debriefing)ในขั้นตอนนี้ทั้งผู้รับการสังเกตจะสะท้อนความคิดเห็นของตนเองและผู้สังเกตให้ข้อมูลย้อนกลับ แล้วร่วมกันวิเคราะห์ในสิ่งที่เกิดขึ้น ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพอย่างแท้จริง

5) บันทึกข้อมูลและจัดทำรายงาน (Recording and Reporting) ขั้นตอนนี้อาจจะเป็นข้อตกลงในขั้นตอน แรกว่าจะทำในรูปแบบใดเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ ถ้าเป็นข้อกำหนดของ

โรงเรียนให้มีการรายงานผลการนิเทศก็ควรจัดทำรายงานในแบบเป็นทางการ ในกรณีที่ไม่ต้องรายงานผู้บริหารแต่ครูต้องการเก็บเป็นหลักฐาน ข้อมูลส่วนตัวเพื่อเห็นพัฒนาการของการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนก็บันทึกไว้อย่างไม่เป็นทางการ

สรุปว่า กระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนหลัก ๆ เป็นการพูดคุยกันเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทักษะ และการจัดการเรียนการสอนของแต่ละคน เป็นการรวมกลุ่มกันหรือจับคู่กันเพื่อสังเกตพฤติกรรมการสอนของกันและกัน รวมทั้งการให้ข้อมูลย้อนกลับแล้วร่วมกันวิเคราะห์ในสิ่งที่เกิดขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

6. เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ KWL Plus

ผู้วิจัยได้รวบรวมความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ KWL Plus ไว้ดังนี้

6.1 ความเป็นมาของเทคนิค KWL Plus

Carr and Ogle (Carr and Ogle , 1987, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี (2556: 93-95) กล่าวถึงเทคนิค KWL Plus ไว้ว่าเป็นเทคนิคที่ได้รับการคิดค้นและเผยแพร่ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1986 โดย Donna Ogle ซึ่งการสอนแบบนี้มีกิจกรรมการอ่านที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม เช่น มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนจะต้องมีการระดมพลังสมองในกลุ่มใช้ประสบการณ์เดิมของตนแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเพื่อนในกลุ่มและครูผู้สอน มีการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านและสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม การสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

K (Know) เป็นขั้นตอนการตรวจสอบประสบการณ์เดิมของนักเรียน เพื่อผู้สอนจะได้ทราบว่านักเรียนมีพื้นฐานในสิ่งที่เรียนเพียงใด ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่

W (What we Know) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนต้องการรู้ในเรื่องที่จะอ่านเป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่านของนักเรียนว่าต้องการเรียนรู้อะไร

L (Learned) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจตัวเองว่าได้เรียนรู้อะไรบ้าง โดยนักเรียนหาคำตอบที่ตัวเองตั้งไว้แล้วจดบันทึกสิ่งที่ตนได้เรียนรู้

ต่อมาในปี ค.ศ. 1987 Eileen Car and Donna Ogle ได้พัฒนาการสอนอ่านแบบ เค ดับเบิลยู แอล ด้วยการเพิ่มการทำผังสัมพันธ์ทางความหมาย (Semantic Mapping) สรุปเรื่องที่อ่านและนำเสนอเรื่องจากผังสัมพันธ์ทางความหมาย ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการถ่ายโอนการเรียนรู้ได้มากขึ้น

ทิศนา แขมมณี (2551: 90-92) กล่าวว่า การสอบแบบเน้นกระบวนการคิดของโมเดล หรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านโมเดล KWL แนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เป็นแนวคิดที่มีความเชื่อที่ว่า โดยทั่วไปคนเรานั้นเกิดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการปรับสมดุลหรือโครงสร้างทางสมอง หรือกระบวนการ Accommodation กระบวนการดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อคนเรารับประสบการณ์ใหม่ แล้วนำประสบการณ์ใหม่เหล่านั้นไปเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่หากประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่มีความสัมพันธ์และสามารถเชื่อมโยงกันได้ก็จะเกิดภาวะ

สมดุลทางสมอง (Equilibrium) ซึ่งก็คือกระบวนการเกิดองค์ความรู้ใหม่นั่นเอง ในทางกลับกันหากประสบการณ์เดิมไม่สอดคล้องหรือสัมพันธ์กับประสบการณ์ใหม่ ภาวะในสมองจะเกิดความไม่สมดุล (Disequilibrium) เมื่อสมองคนเราเกิดความไม่สมดุลดังกล่าว มักจะเกิดพฤติกรรมสงสัย ใคร่รู้ไม่แน่ใจ ไม่ปักใจเชื่อข้อมูลจากประสบการณ์ใหม่ในทันที ดังนั้นธรรมชาติของคนเราจึงพยายามปรับความไม่สมดุลให้กลับเข้าสู่สภาวะปกติหรือสภาวะสมดุล นั่นก็คือกระบวนการปรับโครงสร้างทางสมองหรือการสร้างองค์ความรู้ขึ้นใหม่นั่นเอง กระบวนการปรับโครงสร้างทางสมองดังกล่าวสามารถทำได้โดยการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม สืบค้นข้อมูลหรือเพื่อให้ได้ความชัดเจนและความกระจ่างมากขึ้น

ดังนั้นจะเห็นว่าแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ของไวก็อทสกี้ (Vygotsky) ดูจะให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา กระบวนการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านตาราง 3 ช่อง K-W-L (What I already know/ what I want to know/ what I have learned) ที่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นระบบ

6.2 เป้าหมายของเทคนิค KWL Plus

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีนักการศึกษากล่าวถึงเป้าหมายไว้ ดังนี้ วัชรา เล่าเรียนดี (2556: 145) กล่าวถึงเป้าหมายของเทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการถามคำถามตนเองและการใช้ความคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ

2) พัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่านสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จัดการกับสาระความรู้ขึ้นใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง โดยการใช้แผนภาพความคิด และเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนภาพนั้น

3) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียน

4) ฝึกระดมสมองโดยมีกรอบในการร่วมคิด

คอนเนอร์ (Conner, 2004, อ้างถึงใน รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557: 37) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1) เพื่อศึกษาความรู้เดิมที่มีมาก่อนของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2) เพื่อช่วยนักเรียนในการตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน

3) เพื่อให้นักเรียนติดตามความเข้าใจของนักเรียนในการอ่าน

4) เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินความเข้าใจของตนในเรื่องการอ่าน

5) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนขยายความคิดของนักเรียนจากการอ่านเรื่อง

ธัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว (2552: 39) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของ KWL Plus ไว้ดังนี้

1) เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบถึงความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน และนำผลงานมาใช้ในการประเมินพัฒนาการของนักเรียน ใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยเหลือการอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเขียนของนักเรียน

2) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งวัตถุประสงค์ ตั้งคำถามในการอ่านระดมสมองรวบรวมข้อมูล จัดระบบข้อมูล สร้างแผนผังความคิด และเขียนสรุปความจากการอ่าน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2558: 88) กล่าวถึงเป้าหมายของ KWL Plusไว้ว่า เป็นการสอนเพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีความตระหนักในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมายตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง ตลอดจนมีการจัดระบบข้อมูลความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเป้าหมายของเทคนิค KWL Plus สรุปได้ว่า KWL Plus เป็นเทคนิคการสอนที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และฝึกให้ผู้เรียนตระหนักในการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ทำให้ครูได้ศึกษาความรู้พื้นฐานของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมและต่อยอดให้ผู้เรียนได้ฝึกการตั้งคำถาม ตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน สามารถระดมสมองแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้และสรุปใจความจากเรื่องที่อ่านได้

6.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนคิดโดยผ่านการอ่านได้ดียิ่งขึ้นและสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีผู้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2558: 89-91) จำแนกขั้นตอนการสอนไว้ ดังนี้

1) ขั้น K (What we Know) เป็นขั้นการเตรียมความรู้พื้นฐานก่อนอ่าน

2) W (What we want to Know)

2.1 การตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน

หลังจากที่ผู้สอนกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนในขั้น K แล้ว ผู้สอนจะนำผู้เรียนไปสู่ขั้นการตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ โดยการอ่านซึ่งผู้สอนจะใช้คำถามกระตุ้นผู้เรียน

2.2 ผู้เรียนเขียนคำถาม

ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนคำถามที่ตนมีลงในกระดาษให้มากที่สุด

2.3 ผู้เรียนหาคำตอบ

ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านข้อความที่ผู้สอนเตรียมไว้ โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนหาคำตอบในสิ่งที่ตนตั้งคำถามไว้แล้วนั้น

3) L (What we have Learned) หลังจากที่ผู้เรียนอ่านข้อความแล้ว ให้ผู้เรียนเขียนคำตอบที่ได้ลงในกระดาษเปล่ารวมทั้งเขียนข้อมูลอื่น ๆ ที่ศึกษาเพิ่มเติมได้แต่ไม่ได้ตั้งคำถามไว้

การบันทึกข้อมูลในขั้น KWL นั้นผู้สอนควรให้ผู้เรียนบันทึกโดยใช้ตาราง 3 ช่อง ดังตัวอย่างข้างล่าง

ตารางที่ 2 การบันทึกข้อมูลในขั้น KWL

K (ผู้เรียนรู้อะไรบ้าง)	W (ผู้เรียนต้องการรู้อะไรบ้าง)	L (ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไร)

4) ขั้นการเขียนสรุปและนำเสนอ

กิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมในขั้นตอนหลัก KWL หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้และเขียนข้อมูลความรู้ที่ได้ในขั้น W และ L แล้ว ให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มาปรับแผนผังความคิดเดิมที่ผู้เรียนเขียนไว้ในขั้น K ซึ่งอาจมีการตัดทอนเพิ่มเติม หรือจัดระบบข้อมูลใหม่เพื่อให้ผังความคิดมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ KWL สามารถสรุปเป็นแผนภูมิได้ ดังนี้

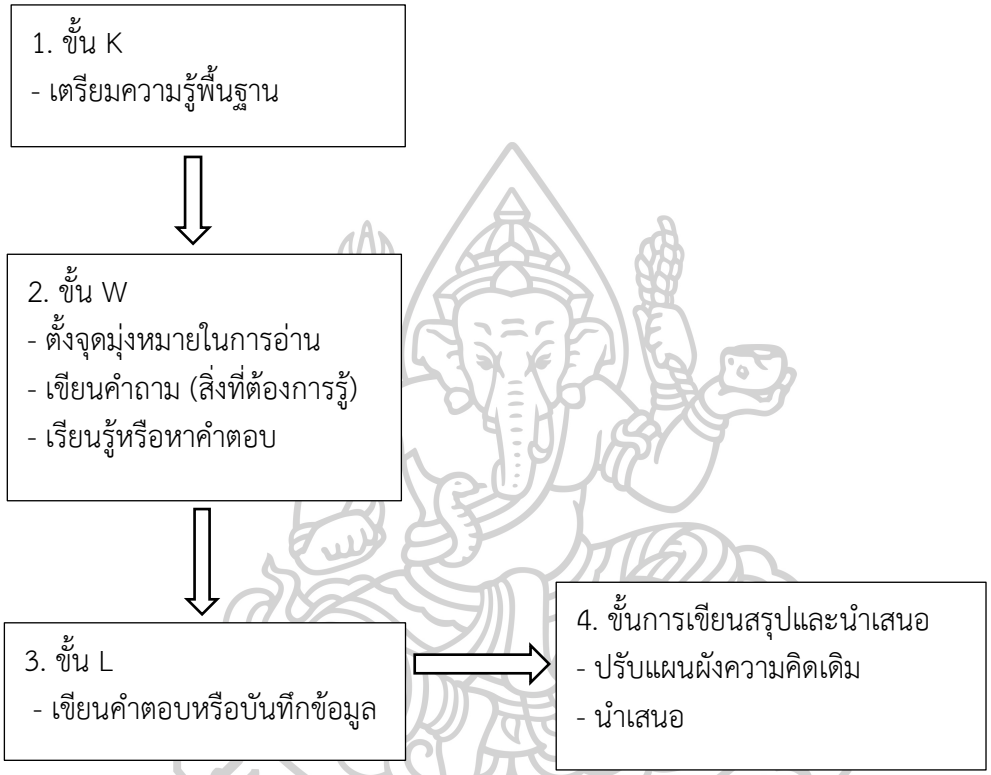

รูปภาพที่ 7 สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ KWL

Carr และOgle (1987) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ขั้น K (What do I know ?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิมมาใช้เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่การบูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐานและเรื่องที่นักเรียนจะอ่านช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความหมายของบทอ่านได้ดี และผู้อ่านควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ดังนั้นในขั้นตอนนี้ทฤษฎีประสบการณ์เดิมซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการนำความรู้พื้นฐานความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญมาก

2. ขั้น W (What do I want to learn?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่จะอ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่นักเรียนสร้างขึ้นก่อนการอ่านนี้ เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่านและเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

3. ขั้น L1 (What did I learn?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ พร้อมกับสำรวจข้อคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ เพื่อค้นหาคำตอบต่อไป

4. ขั้น L2 (Mind Mapping) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากขั้นตอน K มาจัดกลุ่มโดยเขียนความคิดหลักไว้ตรงกลาง แล้วแตกสาขาความคิดรอง ความคิดย่อยเพื่ออธิบายเพิ่มเติม

5. ขั้น L3 (Summarizing) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสรุปเรื่องราวจากแผนผังความคิดอีกครั้งหนึ่ง

วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547: 75) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ไว้ดังนี้

1. ขั้น K (What do I know)

ขั้นตอนนี้ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามโดยครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนได้ระดมสมอง (Brainstorms) เกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนรู้แล้วและนำข้อมูลที่ได้มาจำแนกแล้วเขียนคำตอบของนักเรียนในแผนภูมิรูปภาพช่อง K(What do I know) หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทความรู้ที่คาดการณ์ว่าอาจเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน

2. ขั้น W (What do I want to learn)

ในขั้นตอนนี้นักเรียนค้นหาความจริงจากคำถามในสิ่งที่สนใจอยากรู้ หรือคำถามที่ยังไม่มีคำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่อง พร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนรายการคำถามที่ตั้งไว้ ในระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตัวเองได้

3. ขั้น L1 (What did I learn)

ในขั้นตอนนี้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน ลงในช่อง L (What did I learn) พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

4. ขั้น L2 (Mind Mapping)

นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ในขั้นตอน K(What do I know) เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อ พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

5. ขั้น L3 (Summarizing)

ขั้นตอนนี้นักเรียนช่วยกันสรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิดซึ่งการเขียนในขั้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน

สรุปได้ว่าจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษา สามารถสังเคราะห์และกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) ได้ดังนี้

การจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ คือ การเตรียมความพร้อมโดยการกระตุ้นนักเรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

2. การปฏิบัติกิจกรรมการอ่านจับใจความ ตามขั้น KWL Plus มี 5 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What we Know) คือ นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to Know) คือ นักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have Learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 4 กิจกรรมการสร้างแผนภาพความคิด (Mind Mapping)

ขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่อง (Summarizing)

3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

7.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

สมุทร สมปอง (2558: 134-140) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา : การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา 2) พัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม 3) ศึกษาผลการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในด้านความรู้ความเข้าใจ ความสามารถในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู พฤติกรรมการสอน ผลงานการพัฒนาการเรียนการสอนความพึงพอใจต่อรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ความร่วมมือ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานของครู กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูจากโรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 379 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน รวมจำนวน 758 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติวิจัยพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูของโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านความต้องการในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2) รูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูของโรงเรียนที่ร่วมวิจัย ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การเตรียมองค์กรเพื่อการเรียนรู้ 2) การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม 3) การเรียนรู้จากการปฏิบัติงานร่วมกัน 4) ผลที่คาดหวัง

3) ผลการประเมินการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ในด้านความรู้ความเข้าใจพบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก ด้านความสามารถในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูของครู พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านพฤติกรรมการสอนของครู พบว่า ครูมีการเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมาก ด้านผลงานการพัฒนาการเรียนการสอนของครู พบว่า ครูมีผลงานสอดคล้องกับบทเรียนอยู่ในระดับมาก ด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียน พบว่า ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และด้านความร่วมมือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานของครู พบว่า ครูมีความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน แลกเปลี่ยนประสบการณ์กันและมีการพัฒนาตนเองมากขึ้น

สุธิภรณ์ ขนอม (2559: 300-303) ได้ศึกษา รูปแบบการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการสอนภาษาไทยของครูในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูประถมศึกษา 2) สร้างรูปแบบการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูประถมศึกษา และ 3) ทดลองและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูประถมศึกษา ขอบเขตด้านประชากรรูปแบบการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูที่พัฒนาขึ้นใช้สำหรับผู้บริหารในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งได้แก่ ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส จำนวน 875 โรง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ประเด็นการสนทนากลุ่ม และแบบสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยการวัดซ้ำ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูประถมศึกษามีสององค์ประกอบหลัก คือ (ก) แนวคิดและหลักการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ค่านิยมและวิสัยทัศน์ ความร่วมมือของทีมที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ การเรียนรู้ร่วมกัน และการประยุกต์ใช้การแบ่งปันวิธีปฏิบัติ ความมุ่งมั่นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และเงื่อนไขการสนับสนุนและการสร้างความสัมพันธ์ และ (ข) กระบวนการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผน ขั้นดำเนินการ ขั้นตรวจสอบ และขั้นปรับปรุงแก้ไข (2) รูปแบบ

การบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูสร้างขึ้นภายใต้ 2 องค์ประกอบหลักดังกล่าวที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน และ (3) ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ พบว่า มีความเหมาะสมสอดคล้อง และมีความเป็นไปได้ในระดับมาก และพฤติกรรมความสามารถในการสอนภาษาไทยของครู 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ความสามารถในการสอนภาษาไทย ด้านกลวิธีการสอน และด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น ครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบในระดับมากที่สุด และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูในระดับมาก

สุภาวดี ปกครอง และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ์ (2561: 62-64) ได้ศึกษาการพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา 2) ประเมินผลการใช้ระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่ออ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 763 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนประถมศึกษาที่นำระบบไปใช้ จำนวน 1 โรง โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง กลุ่มเป้าหมายคือ ครู จำนวน 11 คน นักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 75 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินผลระบบ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ แบบทดสอบการอ่านการเขียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI Modified)

ผลการวิจัยพบว่า ระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีความเหมาะสมความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุดผลการประเมินการใช้ระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา ดังนี้ 1) ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้หลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ความพึงพอใจต่อการใช้ระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา พบว่ามี ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเขียนได้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กัสมัสห์ อาแด (2561: 148-153) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ แบบร่วมมือร่วมพลัง ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและกำหนดองค์ประกอบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนประถมศึกษา 2) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน 3) พัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบร่วมมือร่วมพลังในโรงเรียนประถมศึกษา 4) ศึกษาผลของรูปแบบการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบร่วมมือร่วมพลังในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) กลุ่มตัวอย่างทั่วไปเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดปัตตานี ยะลา

และนราธิวาส ปีการศึกษา 2560 จำนวน 810 คนจาก 162 โรงเรียน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสองขั้นตอน 2) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรณีศึกษา ประกอบด้วยครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 18 คน จาก 1 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้และค่าความโด่ง วิเคราะห์โมเดลพหุมิติและพหุระดับ

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ระดับและ 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ระดับศักยภาพของบุคคล ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบคือ 1.1) การสร้างความรู้เชิงรุกและเชิงสะท้อนผล 1.2) ความเป็นปัจจุบันและเท่าทันยุคสมัย (2) ระดับศักยภาพระหว่างบุคคล ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบคือ 2.1) การมีวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน 2.2) การเรียนรู้ร่วมกัน 2.3) การร่วมกันแบ่งปันวิธีการปฏิบัติงาน 2.4) การร่วมกันสะท้อนผล (3) ระดับศักยภาพขององค์กร ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ 3.1) ปัจจัยสนับสนุนทางโครงสร้าง 3.2) ปัจจัยสนับสนุนทางสังคม 3.3) การสนับสนุนส่งเสริมด้านภาวะผู้นำร่วมองค์ประกอบมีความตรงเชิงโครงสร้างตามผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์พหุมิติ พหุระดับแบ่งเป็นระดับบุคคลและระดับหน่วยงาน (โรงเรียน) มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2) การประเมินความต้องการจำเป็นการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนกรณีศึกษา พบว่า องค์ประกอบหลักที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ได้แก่ องค์ประกอบระดับศักยภาพของบุคคล รองลงมา คือ องค์ประกอบระดับศักยภาพระหว่างบุคคล และองค์ประกอบระดับศักยภาพขององค์กรตามลำดับ

3) รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบร่วมมือร่วมพลังในโรงเรียนประถมศึกษาประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นตอน คือ (1) การพัฒนาศักยภาพ ของบุคคลโดยใช้การอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการภายในโรงเรียน และการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงาน (2) การพัฒนาศักยภาพระหว่างบุคคล มีขั้นตอนสำคัญ 6 ขั้นที่มีลักษณะเป็นวงจร ได้แก่ 2.1) การตรวจตราปัญหาอย่างรอบด้าน 2.2) การกำหนดจุดมุ่งเน้นที่ชัดเจน 2.3) การวางแผนการแก้ปัญหาร่วมกัน 2.4) การปฏิบัติตามแผนที่กำหนด 2.5) การสังเกตผล 2.6) การร่วมกันสะท้อนผลและปรับปรุงแก้ไข (3) การพัฒนาศักยภาพขององค์กร โดยการเตรียมความพร้อมด้านปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้าง การสนับสนุนทางสังคมและการสนับสนุนด้านภาวะผู้นำ

4) ผลการทดลองสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษา พบว่า หลังจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรณีศึกษาเข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีระดับการปฏิบัติในทุกองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมาก โดยด้านศักยภาพบุคคล มีองค์ประกอบการสร้างองค์ความรู้เชิงรุกและเชิงสะท้อนผลมีระดับการปฏิบัติสูงสุดด้านศักยภาพระหว่างบุคคล องค์ประกอบการมีวิสัยทัศน์ และค่านิยมร่วมกันมีระดับการปฏิบัติสูงสุด และด้านศักยภาพขององค์กรมีองค์ประกอบปัจจัยสนับสนุนทางสังคมมีระดับการปฏิบัติสูงสุด

จากผลการวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีผลต่อการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนโดยตรง เนื่องจากเป็นชุมชนทางวิชาชีพที่เปิดโอกาสให้ครูมีอิสระในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในการวางแผน ปรึกษา แก้ไขปัญหา และสะท้อนผลร่วมกัน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีศักยภาพอย่างยั่งยืน

งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ไกรษร ชายฮวด (2553: 76) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4โรงเรียนหว้านไพรสามัคคี จำนวน 14คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus จำนวน 12 แผน แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ77.50 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 85.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ย 2.58 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ผลดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย 2.64 ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 2.59 และด้านประโยชน์ที่ได้รับมีค่าเฉลี่ย 2.50 ตามลำดับ

ลักขณา แสงขาว (2553: 119-120) ศึกษา เรื่อง ผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus ร่วมกับการทำโครงงานโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการทดลองใช้วิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus ร่วมกับการทำโครงงาน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น และเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการทดลองใช้วิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus ร่วมกับการทำโครงงาน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดนางลาด จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus ร่วมกับการทำโครงงานโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบทดสอบวัดความสามารถใน การเขียนสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้เรียน โดยวิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus ร่วมกับการทำโครงงานโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ที่ได้เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus ร่วมกับการทำโครงงาน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จริยา เสตะพันธ์ (2553: 121) ศึกษา เรื่อง ผลของการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับการเรียนรู้ด้วยโครงงานที่มีต่อความเข้าใจการอ่านภาษาไทยและอภิปัญญาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับการเรียนรู้ด้วยโครงงานเปรียบเทียบอภิปัญญาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับการเรียนรู้ด้วยโครงงาน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับการเรียนรู้ด้วยโครงงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชุมประดิษฐ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ตามเทคนิค KWL Plus แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทยและอภิปัญญา และแบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ เทคนิค KWL Plus ร่วมกับการเรียนรู้ด้วยโครงงานมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับการเรียนรู้ด้วยโครงงาน มีอภิปัญญาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับการเรียนรู้ด้วยโครงงานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557: 63) ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ หลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน

ศันสนีย์ อินทขีณี (2558: 122) ศึกษา เรื่อง การใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล พลัส เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถของการอ่านจับใจความก่อนและหลังการใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล พลัส ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาพฤติกรรมการอ่านจับใจความระหว่างใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล พลัส เป็นรายบุคคล กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 50 คน และนักเรียนในกลุ่มที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค เค ดับเบิลยู

แอล พลัส จำนวน 7 แผน ประกอบด้วยเรื่อง นกพิราบกับกา ลิงเจ้าปัญญา จ้าวป่าเศรษฐีกับชายยากจน ประเพณีลงแขก ช้างและเล็บบอกโรค แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความและแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค เค ดับเบิลยู แอล พลัส สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละของค่าเฉลี่ยนำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยาย ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการอ่านจับใจความ ผู้ศึกษานำมาจัดเป็นหมวดหมู่และนำเสนอในรูปแบบความเรียงเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค เค ดับเบิลยู แอล พลัส สูงขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ผลการศึกษาพฤติกรรมการอ่านจับใจความด้วยการใช้เทคนิค เค ดับเบิล ยู แอล พลัส เป็นรายบุคคลพบว่านักเรียนกรณีศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค เค ดับเบิลยู แอล พลัส ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความดีขึ้น

จากผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านมากยิ่งขึ้น ตลอดจนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านสูงกว่าการสอนแบบปกติและสูงกว่าก่อนการทดลอง นอกจากนี้นักเรียนยังมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพราะเป็นเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการคิดและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงความคิดเห็น และสนุกสนานในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนั้น KWL Plus จึงเป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและความสามารถในการคิดให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Carr and Ogle (Carr and Ogle, 1987 : 626 - 631, อ้างถึงในศันสนีย์ อินทขีณี (2558: 51) ได้ศึกษากลวิธีการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความ โดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริมโดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนสามารถถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL Plus ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่านตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น

คิวโอโซน (Quiocho,1997, อ้างถึงใน รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557: 48) ได้ศึกษาเรื่องกลวิธีการพัฒนาในการเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจเนื้อหาประเภทวิชาการ ของนักเรียนเกรด 6 ถึงเกรด 8 โรงเรียนระดับกลางในประเทศสหรัฐอเมริกาหนึ่งห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 90 คน ผลปรากฏว่าการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านเรื่องของนักเรียนได้ดีขึ้น

วิทเทอร์สปูน (Witherspoon, 1999, อ้างถึงใน วันวิดา กิจเจา (2557: 64) ได้ศึกษาผลการใช้กลวิธีการสอนแบบ เค ดับบลิว แอล พลัส ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่าหลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนจากกลวิธีการสอนแบบ เค ดับบลิว แอล พลัส ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและนักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านมากกว่ากลุ่มของนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการสอนแบบ เค ดับบลิว แอล พลัส

Dan (2012, 166 – 181, อ้างถึงใน สมุทร สมปอง (2558: 60-61) ได้ศึกษาผลกระทบจากการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีต่อการปฏิบัติงานในห้องเรียนของครูวิทยาศาสตร์ ของโรงเรียนในเขตมิดเวสต์ พบว่า ในแต่ละโรงเรียนมีการดำเนินการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในรูปแบบที่แตกต่างกัน ครูค้นพบการปฏิบัติที่ดีและไม่ดี โรงเรียนได้มีการปฏิบัติทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดี โรงเรียนและครูเห็นความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีการสื่อสารและความร่วมมือที่ดี เป็นเครือข่ายความร่วมมือที่ดีและนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้ครูได้รับคำแนะนำที่ดี ได้รับการชี้แนะแนวทางที่ดีในการปฏิบัติงาน การดำเนินการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนเป็นสิ่งที่มีผลกระทบต่อการทำงานของครู ช่วยให้ครูมีแนวทางในการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น ทำให้นักเรียนได้รับผลการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

จากผลการวิจัยต่างประเทศที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำให้ครูค้นพบแนวทางปฏิบัติที่ดี มีเครือข่ายความร่วมมือที่ดี เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำงาน และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ช่วยให้การอ่านของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นักเรียนสามารถถ่ายโอนความรู้ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่านตลอดจนมีทักษะการสรุปความดีขึ้น

มหาวิทยาลัยศิลปากร

สรุป

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) นอกจากนี้ยังศึกษาเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ จากหนังสือ เอกสารตำรา เกี่ยวกับการอ่านและการอ่านจับใจความ ความหมายของการอ่าน ความสำคัญของการอ่าน จุดมุ่งหมายของการอ่าน ประโยชน์ของการอ่าน ความหมายของการอ่านจับใจความ วิธีการอ่านจับใจความ ประโยชน์ของการจับใจความสำคัญ ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับแผนผังความคิด (Mind Mapping) ความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในด้านการอ่านจับใจความอย่างมีคุณภาพ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus พบว่า งานวิจัยนี้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของผู้เรียนได้ กล่าวคือการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ทำให้ครูเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีเครือข่ายการเรียนรู้ที่ดีในการแก้ปัญหาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนวัตกรรมมาพัฒนาผู้เรียน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้นี้จะส่งผลให้ครูมีการพัฒนาเทคนิควิธีการสอนของตนให้ดีขึ้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สามารถนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ดี กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน เป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ โดยมีกรอบและแนวทางให้ผู้เรียนเชื่อมโยงเนื้อหาเป็นลำดับขั้นตอน การกระตุ้นให้ผู้เรียนระดมสมองและได้แสดงความคิดอย่างสร้างสรรค์ในการตั้งคำถาม ตอบคำถาม และการเขียนแผนภาพความคิดในการสรุปใจความสำคัญจะช่วยให้ผู้เรียนจดจำสาระสำคัญของเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านได้เป็นอย่างดี การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จึงสามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความได้ดี

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มาใช้ในการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ)เพราะวิธีนี้มีความเหมาะสมที่จะนำมาปรับใช้ในการสอนเรื่องการอ่านจับใจความ เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกคน

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน และเปรียบเทียบหลังเรียนตามเกณฑ์ร้อยละ 75 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเกิดประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงได้กำหนดรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย เป็นการศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ 1) แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus 2) แบบสังเกตการสอนอ่านจับใจความของครูโดยใช้เทคนิค KWL Plus 3) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus 4) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทดลอง เป็นขั้นตอนการนำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนตรวจสอบสมมติฐาน

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล

รายละเอียดในการดำเนินการวิจัยเป็นไปตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลักสูตรโรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ)กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รวมถึงศึกษาเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร เพื่อศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย

1.2 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการอ่านจับใจความ

1.3 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค KWL Plus

1.4 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็น

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรในการวิจัยมีดังนี้

2.1.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 195 คน

2.1.2 ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) จำนวน 10 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีดังนี้

2.2.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 118 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2.2.2 ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) จำนวน 3 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงตามห้องเรียนที่สอนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus

3.2.2 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู

3.2.3 ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน

3.2.4 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

4. แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบการวิจัยเชิงทดลอง รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ (One Group Pretest- Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558 : 144) ดังนี้

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T_1	X	T_2

รูปภาพที่ 8 รูปภาพการทดลอง One Group Pretest- Posttest Design

เมื่อ T_1 คือ การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

X คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

T_2 คือ การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1.1 แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ซึ่งเป็นแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

1.2 แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความของครูโดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 3 ชุด โดยใช้เวลาในการประเมิน 3 ครั้ง

1.3 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง มีการทดสอบก่อนเรียนจำนวน 1 ชั่วโมง และหลังเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

1.4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

1.5 แบบสอบถามความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

2. ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1.1ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และวิธีการสร้างแบบวัดความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยและเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus

2.1.2 ศึกษาทฤษฎีและหลักการในการออกข้อสอบแบบอัตนัย วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์

2.1.3 สร้างตารางการวิเคราะห์ข้อสอบ ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนข้อสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยและเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus

ชื่อเรื่อง	ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	รวม
1. ชุมชนการเรียนรู้ (PLC)	1	-	-	-	-	-	1
2. เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus	1	-	-	-	-	-	1
รวม	2	-	-	-	-	-	2

2.1.4 สร้างข้อสอบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus เป็นแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

2.1.5 นำแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.1.6 นำแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) กับจุดประสงค์ โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้

- ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์
- ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์

- ให้คะแนน -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์ โดยมีเกณฑ์ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุงยังใช้ไม่ได้

2.1.7 นำแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับครูที่สอนรายวิชาภาษาไทย

2.2 แบบสังเกตการสอนอ่านจับใจความของครูโดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 3 ชุด โดยใช้เวลาในการประเมิน 3 ครั้ง

2.2.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และวิธีการสร้างแบบวัดความรู้เกี่ยวกับแบบสังเกตการสอนของครู

2.2.2 สร้างแบบสังเกตการสอนอ่านจับใจความของครู

2.2.3 นำแบบสังเกตการสอนอ่านจับใจความของครูเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถามจากนั้นปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.2.4 นำแบบสังเกตการสอนอ่านจับใจความของครูที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) กับจุดประสงค์ โดยกำหนดคะแนนการประเมินดังนี้

- ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์
- ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์
- ให้คะแนน -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์

โดยมีเกณฑ์ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุงยังใช้ไม่ได้

2.2.5 นำแบบสังเกตการสอนอ่านจับใจความของครู ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง มีขั้นตอนดังนี้

2.3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่านรวมถึงศึกษาเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรเพื่อศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย

2.3.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

2.3.3 วิเคราะห์และกำหนดสาระการเรียนรู้เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus

ตารางที่ 4 การกำหนดสาระการเรียนรู้และระยะเวลาในการทดลอง

แผนการจัดการเรียนรู้	ชื่อแผนจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)
	ทดสอบก่อนเรียน	การอ่านจับใจความ	1
1	นิทาน	การอ่านจับใจความนิทาน	2
2	ข่าว	การอ่านจับใจความจากข่าวสารต่าง ๆ	2
3	บทความเพื่อความรู้จากสารานุกรม	การอ่านจับใจความบทความ	2
4	บทความในชีวิตประจำวัน	การอ่านจับใจความบทความ	2
5	บทร้อยกรอง	การอ่านจับใจความบทร้อยกรองจากวรรณคดีและวรรณกรรม	2
	ทดสอบหลังเรียน	การอ่านจับใจความ	1
รวม			12

2.3.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง

2.3.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.3.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษาความสอดคล้องของเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์ โดยพิจารณาหาค่า IOC โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้

- ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์
- ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์
- ให้คะแนน -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์

บันทึกผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านในแต่ละข้อ จากนั้นคำนวณหาค่า IOC คัดเลือกแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ไว้

2.3.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2.4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.4.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.2 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่าน

2.4.3 จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบการอ่านจับใจความ เพื่อกำหนดเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยแบ่งเนื้อหา ดังนี้

ตารางที่ 5 วิเคราะห์ข้อสอบการอ่านจับใจความ

เนื้อหา	ความรู้/ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	รวม
1. นิทาน	2	2	1	1	-	-	6
2. ข่าว	2	2	1	1	-	-	6
3. บทความเพื่อความรู้จากสารานุกรม	2	2	1	1	-	-	6
4. บทความในชีวิตประจำวัน	2	2	1	1	-	-	6
5. บทร้อยกรอง	2	2	1	1	-	-	6
รวม	**10**	**10**	**5**	**5**	**-**	**-**	**30**

2.4.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ จากนั้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม

2.4.5 นำแบบทดสอบมาแก้ไขปรับปรุงเมื่อแก้ไขปรับปรุงแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษาความสอดคล้องของเนื้อหาของแบบทดสอบกับจุดประสงค์ โดยพิจารณาหาค่า IOC

2.4.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.4.7 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพรายข้อ โดยหาค่า

ความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนกโดยคัดเลือกแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปโดยพบว่าแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.28 – 0.78 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.22 – 0.72

2.4.8 นำแบบทดสอบที่มีคุณภาพจำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นตามสูตร KR-20 ของคูเดอร์และริชาร์ดสัน โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (มาเรียม นิลพันธ์, 2558: 182) โดยพบว่าแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

2.4.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่สมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

2.5 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ท (Likert) มีวิธีการสร้าง ดังนี้

2.5.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2.5.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.5.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษาความถูกต้องของข้อคำถาม แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) กับจุดประสงค์ โดยต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 จึงจะใช้ได้

2.5.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทดลอง

1. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นก่อนการทดลอง

1.1.1 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความรู้ของครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนการทดลองจริง เพื่อวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus โดยใช้แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ซึ่งมีการทดสอบก่อนและหลัง 1 ชุด เป็นแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

1.1.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ จำนวน 1 ชุด ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ นำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างใช้เวลา 1 ชั่วโมง ตรวจสอบผลการทดสอบและนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

1.2 ขั้นการทดลอง

1.2.1 สร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus สำหรับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 ชั่วโมง

1.2.2 ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 5 แผน โดยสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 ชั่วโมง

1.2.3 ดำเนินการนิเทศครูและจัดประชุมสรุปการนิเทศ เพื่อประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ระหว่างการสอนในการนิเทศใช้แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความของครูโดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นเครื่องมือในการประเมิน จำนวน 3 ชุด ระยะเวลาในการประเมินรวมทั้งหมด 3 ครั้ง

1.3 ขั้นหลังการทดลอง

1.3.1 ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังการทดลองกับครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus โดยใช้เวลาในการทดสอบจำนวน 1 ชั่วโมง จากนั้นตรวจคะแนนผลการทดสอบ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1.3.2 ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการจับใจความที่สร้างขึ้นมาทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาในการทดสอบจำนวน 1 ชั่วโมง จากนั้นตรวจคะแนนผลการทดสอบ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

1.3.3 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นมา ให้ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม เพื่อวัดระดับความคิดเห็นที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1.1 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ซึ่งมีเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

1.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสังเกตการสอนอ่านจับใจความของครูโดยใช้เทคนิค KWL Plus ตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ซึ่งมีเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

1.3 การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ซึ่งมีเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

1.4 การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการจับใจความ

1.4.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการจับใจความ

1.4.2 ตรวจสอบความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80

1.4.3 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR - 20 และใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (มาเรียม นิลพันธ์, 2558: 182)

1.5 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ซึ่งมีเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

2. การทดสอบสมมติฐาน

2.1 สถิติที่ใช้ในการทดสอบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus คือ (t-test) แบบ Dependent

2.2 สถิติที่ใช้ในการวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของครู ในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus คือ การหาค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$) และค่าร้อยละ

2.3 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ คือการหาค่าสถิติค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน

จับใจความก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus วิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่าที (t-test) แบบ Dependent และแบบ One Sample t-test

2.4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จากแบบสอบถาม

2.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ใช้แบบตรวจสอบรายการ (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งมีเกณฑ์การประมาณค่าและการแปลความหมายของค่าระดับความคิดเห็นโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 103)

มาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert)

ระดับคุณภาพ	**ระดับคะแนน**
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

เกณฑ์แปลความหมาย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 103)

ค่าเฉลี่ย	**ระดับความคิดเห็น**
4.51 - 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.51 - 4.50	เห็นด้วยมาก
2.51 - 3.50	เห็นด้วยปานกลาง
1.51 - 2.50	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.50	เห็นด้วยน้อยที่สุด

กรอบการดำเนินการวิจัย

1. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

- แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus
- แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความของครูโดยใช้เทคนิค KWL Plus
- แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
- แบบสอบถามความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus

⇩

2. สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

⇩

3. ดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นก่อนทดลองดังนี้

- ทดสอบความรู้ของครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนการทดลองจริง
- ทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนก่อนเรียน

2) ขั้นทดลอง ดังนี้

- สร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus
- ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ
- ดำเนินการนิเทศครูและจัดประชุมสรุปการนิเทศ

3) ขั้นหลังการทดลอง ดังนี้

- ทดสอบความรู้ของครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการทดลอง
- ทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังเรียน
- สอบถามความคิดเห็นของครู

⇩

4. ทดสอบสมมติฐานหลังการทดลอง สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ และค่าที (t-test) แบบ Dependent และแบบ One Sample t-test

รูปภาพที่ 9 กรอบการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิจัยเรื่อง “การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู ด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน และเปรียบเทียบหลังเรียนตามเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู ด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้

การทดสอบ	**จำนวน (N)**	**คะแนนเต็ม**	**ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)**	**ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)**	**ร้อยละ**
ก่อนเรียน	2	10	4.50	0.71	45.00
หลังเรียน	2	10	9.50	0.71	95.00

ตารางที่ 6 พบว่าคะแนนการทดสอบความรู้ของครูก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.71 และร้อยละ เท่ากับ 45.00 คะแนนการทดสอบความรู้ของครูหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 9.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.71 และร้อยละ เท่ากับ 95.00

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus

การวิเคราะห์ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ผู้วิจัยใช้แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ในการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนทั้งหมด 3 ครั้ง มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 7 ผลการศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus

`ครูคนที่	ครั้งที่ 1 (รายการที่ปฏิบัติ)		ครั้งที่ 2 (รายการที่ปฏิบัติ)		ครั้งที่ 3 (รายการที่ปฏิบัติ)		รวม	
	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ร้อยละ
1	9	64.29	12	85.71	14	100	11.67	83.33
2	11	78.57	12	85.71	14	100	12.33	88.09
3	11	78.57	12	85.71	14	100	12.33	88.09
รวม							**12.11**	**86.50**

จากตารางที่ 7 พบว่า โดยภาพรวมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความของครู โดยใช้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 12.11 คิดเป็นร้อยละ 86.50 สรุปได้ว่าครูคนที่ 1 มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 9 คิดเป็นร้อยละ 64.29 ครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 12 คิดเป็นร้อยละ 85.71 และครั้งที่ 3 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 14 คิดเป็นร้อยละ 100 รวมทั้ง 3 ครั้ง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 11.67 คิดเป็นร้อยละ 83.33 สำหรับครูคนที่ 2 และครูคนที่ 3 มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus เท่ากัน คือ ครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 11 คิดเป็นร้อยละ 78.57 ครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 12 คิดเป็นร้อยละ 85.71 และครั้งที่ 3 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 14 คิดเป็นร้อยละ 100 รวมทั้ง 3 ครั้ง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 12.33 คิดเป็นร้อยละ 88.09

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและหลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน

ประเมินผล	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	T
ก่อนเรียน	118	30	12.89	3.46	42.97	44.11*
หลังเรียน	118	30	23.23	2.48	77.43	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนการทดสอบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 12.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.46 คิดเป็นร้อยละ 42.97 และคะแนนการทดสอบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus หลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 23.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.48 คิดเป็นร้อยละ 77.43 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบค่า (t-test) พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด

ประเมินผล	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	คะแนนเกณฑ์	T
หลังเรียน	118	30	23.23	2.48	22.50	3.19*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนการทดสอบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 23.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.48 และคะแนนเกณฑ์ เท่ากับ 22.50 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้สถิติทดสอบค่า (t-test) พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 10 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

รายการประเมิน	($\bar{x}$)	(S.D.)	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านกระบวนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ทำให้ครูเกิดการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	4.67	0.58	มากที่สุด	2
2. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันของครู ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ในการพัฒนาผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	1
3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน	5.00	0.00	มากที่สุด	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ด้วยตนเอง	4.33	0.58	มาก	3
รวมด้านกระบวนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	**4.75**	**0.00**	**มากที่สุด**	**2**

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	($\bar{x}$)	(S.D.)	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ 5. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของผู้เรียนได้	5.00	0.00	มากที่สุด	1
6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด	5.00	0.00	มากที่สุด	1
7. ครูได้พัฒนาวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก	4.33	0.58	มาก	3
8. ครูได้สร้างภาวะผู้นำและผู้ตามให้เกิดแก่ผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด	2
9. ครูได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	1
10. ครูได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด	1
รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้	**4.83**	**0.17**	**มากที่สุด**	**1**
รวมระดับความคิดเห็น	**4.79**	**0.09**	**มากที่สุด**	

จากตารางที่ 10 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus โดยภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.79, S.D.= 0.09) สรุปได้ว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นมากที่สุดต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จากการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านกระบวนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ ผลการวิเคราะห์พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x}$ =4.83, S.D.=0.17) เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาลำดับที่ 2 คือด้านกระบวนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.75, S.D. = 0.00) ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านกระบวนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ลำดับที่ 1 มี 2 รายการ ได้แก่ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันของครู ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ในการพัฒนาผู้เรียน และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 5.00, S.D. = 0.00) ลำดับที่ 2 คือ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ทำให้ครูเกิดการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.67, S.D. = 0.58) ลำดับต่อมาลำดับที่ 3 คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ด้วยตนเอง เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.33, S.D. = 0.58)

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ พบว่า ลำดับที่ 1 มี 4 รายการ ได้แก่ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของผู้เรียนได้, การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด,ครูได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และครูได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 5.00, S.D. = 0.00) ลำดับที่ 2 คือ ครูได้สร้างภาวะผู้นำและผู้ตามให้เกิดแก่ผู้เรียน เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.67, S.D. = 0.58) ลำดับต่อมาลำดับที่ 3 คือ ครูได้พัฒนาวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.33, S.D. = 0.58)

มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วิจัยเรื่อง “การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู ด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน และเปรียบเทียบหลังเรียนตามเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 118 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม และ 2) ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ) จำนวน 3 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงตามห้องเรียนที่สอนในกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองรูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ (One Group Pretest – posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ซึ่งเป็นแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ 2) แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความของครูโดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 3 ชุด โดยใช้เวลาในการประเมิน 3 ครั้ง 3) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง มีการทดสอบก่อนเรียนจำนวน 1ชั่วโมง และหลังเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง รวม 12ชั่วโมง 4) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4ตัวเลือก จำนวน 30ข้อ และ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัด

การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ ค่าที (t-test) แบบ Dependent และแบบ One Sample t - test

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus” สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทย และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ของครูหลังสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ของครูผ่านเกณฑ์ในระดับดีมาก

3. ความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง “การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus” สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ของครูหลังสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อาจเนื่องมาจากครูมีประสบการณ์ความรู้ดี รวมทั้งการอบรมให้ความรู้เพิ่มเติมกับครูผู้สอน และทำการทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ก่อนลงมือปฏิบัติการสอนจริงในชั้นเรียน จึงทำให้ครูสามารถสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ ซึ่งครูมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างเป็นกัลยาณมิตร เกิดความร่วมมือกันในการช่วยเหลือ แนะนำ สร้างองค์ความรู้ที่หลากหลาย มีอิสระในการเรียนรู้

ร่วมกัน ปรึกษาปัญหา จนเกิดเป็นชุมชนการร่วมมือกันระหว่างครูผู้มีเป้าหมายเดียวกัน รวมถึงสร้างนวัตกรรมหรือสื่อการสอนขึ้นมาพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ

การที่ครูได้ลงมือปฏิบัติจริงในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพควบคู่กับการสอนนักเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ทำให้ครูมีความชำนาญในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus มากขึ้น ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมุทร สมปอง (2558: 134-140) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา : การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ในด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก ด้านความสามารถในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูของครู พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านพฤติกรรมการสอนของครู พบว่า ครูมีการเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมาก ด้านผลงานการพัฒนาการเรียนการสอนของครู พบว่า ครูมีผลงานสอดคล้องกับบทเรียนอยู่ในระดับมาก ด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียน พบว่า ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และด้านความร่วมมือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานของครู พบว่า ครูมีความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน แลกเปลี่ยนประสบการณ์กันและมีการพัฒนาตนเองมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัสมัสห์ อาแด (2561 : 148 - 153) ได้เน้นย้ำผลการศึกษาที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันโดยศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบร่วมมือร่วมพลังในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ผลการทดลองสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษา พบว่า หลังจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรณีศึกษาเข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีระดับการปฏิบัติในทุกองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมาก โดยด้านศักยภาพบุคคลมีองค์ประกอบการสร้างองค์ความรู้เชิงรุกและเชิงสะท้อนผลมีระดับการปฏิบัติสูงสุด ด้านศักยภาพระหว่างบุคคล องค์ประกอบการมีวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกันมีระดับการปฏิบัติสูงสุด และด้านศักยภาพขององค์กร มีองค์ประกอบปัจจัยสนับสนุนทางสังคมมีระดับการปฏิบัติสูงสุด

จะเห็นได้ว่าการอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอนและการลงมือปฏิบัติจริงในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ของครูทำให้ครูได้พัฒนารูปแบบการสอนของตนให้น่าสนใจแปลกใหม่ และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus หลังสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ของครูผ่านเกณฑ์ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนได้สร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัยกับครูผู้สอนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามขั้นตอนของ

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ทั้งหมด 3 ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ครั้งที่ 2 หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 และครั้งที่ 3 หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้งครูผู้สอนจะได้รับการนิเทศการสอนแบบกัลยาณมิตรจากครูผู้ร่วมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อหาแนวทางและข้อเสนอแนะในการพัฒนานักเรียนร่วมกัน จึงทำให้ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของวัชรา เล่าเรียนดี (2556 : 224-225) ที่กล่าวไว้ว่า การนิเทศการสอนเป็นกระบวนการนิเทศเพื่อนครู 2 คน จับคู่หรือรวมกลุ่มกันเพื่อปรับปรุง หรือการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลการเรียนของนักเรียนด้วยเทคนิควิธีสอนหรือรูปแบบการสอนรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่เหมาะสม มีการสังเกตการสอนให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน และการนิเทศแบบเพื่อนทำได้ง่ายจากเพื่อนครูด้วยกันร่วมมือกันจากความสนใจในเรื่องเดียวกัน และพึงพอใจที่จะร่วมมือกันปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของกันและกัน แนวคิดของ วิจารณ์ พานิช (2559 : 32) กล่าวถึง PLC ว่าเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ครู และนักการศึกษาทำงานร่วมกันในวงจรของการร่วมกัน ตั้งคำถาม และการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อบรรลุผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้นของนักเรียน โดยมีความเชื่อว่าหัวใจของการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดีขึ้นอยู่ที่การเรียนรู้ที่ฝังอยู่ในการทำงานของครูและนักการศึกษา ซึ่งเป็นแนวคิดที่สนับสนุนกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่ามีส่วนช่วยพัฒนาครูได้เป็นอย่างดี

ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี ปกครองและสุวัฒน์ จุลสุวรรณ์ (2561 : 62 - 64) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา มีความเหมาะสมความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินการใช้ระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษามี ดังนี้ 1) ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้หลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ความพึงพอใจต่อการใช้ระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเขียนได้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการนิเทศการสอนครู มีความสำคัญในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูและการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้ครูได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ร่วมกันคิด

แก้ปัญหา และปรับปรุงการสอนของตนให้ดีขึ้น เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ของครูผ่านเกณฑ์ในระดับดีมาก

3. จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะในการคิดและมีรูปแบบในการจัดกิจกรรมเป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ กิจกรรมในขั้นต่าง ๆ ยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกอ่านและลำดับความคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่โดยเริ่มจากขั้น K (What we Know) คือเป็นขั้นตอนการตรวจสอบประสบการณ์เดิมของนักเรียน เพื่อผู้สอนจะได้ทราบว่านักเรียนมีพื้นฐานในสิ่งที่เรียนเพียงใด ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ ในขั้นนี้ครูตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนระดมสมองในสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว เพื่อค้นหาความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนรู้มาก่อนจากเรื่องที่อ่าน แล้วให้นักเรียนบันทึกลงในช่อง K กิจกรรมในขั้นนี้ทำให้นักเรียนได้กระตุ้นความคิดก่อนเข้าเนื้อหาที่เรียน ขั้น W (What we want to Know) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนต้องการรู้ในเรื่องที่จะอ่านเป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่านของนักเรียนว่าต้องการเรียนรู้อะไร โดยขั้นนี้ครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิดและตั้งคำถาม แล้วให้นักเรียนบันทึกลงในช่อง W และขั้น L (What we have Learned) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจตัวเองว่าได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน ภายหลังจากการอ่านเรื่องนักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้บันทึกลงในช่อง L ขั้นนี้เป็นการฝึกนักเรียนตั้งคำถามและหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน ขั้น Plus เป็นขั้นนำความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่านมาสร้างแผนภาพความคิด ขั้นนี้ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสร้างแผนภาพความคิด โดยนักเรียนจำแนกรายละเอียดของเนื้อหาแสดงความสัมพันธ์ของเรื่องที่อ่านพร้อมบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียน เพื่อฝึกการจัดลำดับความรู้และการเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้รับจากการอ่าน ขั้น Summarizing เป็นขั้นการสรุปเรื่องที่อ่าน นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมสมองในการสรุปเรื่องที่อ่านออกมาเป็นแนวคิดของตนเอง

การที่นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านตามขั้น KWL Plus ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความมากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากผลการทดสอบหลังเรียนที่สูงขึ้น คือทักษะการอ่านของนักเรียนดีขึ้นเป็นลำดับ นักเรียนได้ฝึกฝนการเข้าถึงบทอ่านด้วยตนเอง โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มเพื่อนมีบทบาทในการเรียนรู้ร่วมกัน จนสามารถสรุปเรื่องที่อ่านเป็นแผนภาพความคิดและเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ด้วยตนเอง กิจกรรมการเรียนการสอนนี้จึงกระตุ้นทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัชรา เล่าเรียนดี (2560 : 205-206) ที่กล่าวว่าการจัด

การเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL และ KWL Plus สามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะในการอ่านได้ทุกระดับ และยังสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดอย่างสร้างสรรค์ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2558 : 88) ที่ได้กล่าวถึงเทคนิค KWL ในทำนองเดียวกันว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตน มีการจัดระบบข้อมูล เพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Carr and Ogle (Carr and Ogle ,1987:626 - 631, อ้างถึงในศันสนีย์ อินทขีณี, 2558 : 51) ที่ได้ศึกษากลวิธีการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความ โดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริม โดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนสามารถถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL Plus ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่าน ตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกรษร ชายฮวด (2553 : 76) ได้กล่าวถึงเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus พบว่า ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 77.50 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 85.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด รวมถึง ลักขณา แสงขาว (2553 :119-120) ศึกษา เรื่อง ผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus ร่วมกับการทำโครงงานโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้เรียน โดยวิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus ร่วมกับการทำโครงงานโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ที่ได้เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus ร่วมกับการทำโครงงาน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ศันสนีย์ อินทขีณี (2558 : 122) ศึกษา เรื่อง การใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล พลัส เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค เค ดับเบิลยู แอล พลัส สูงขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ผลการศึกษาพฤติกรรมการอ่านจับใจความด้วยการใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล พลัส เป็นรายบุคคล พบว่านักเรียนกรณีศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ จากทั้งงานวิจัยฉบับนี้

และทุกฉบับที่กล่าวมานั้นจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค เค ดับเบิลยู แอล พลัส ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความดีขึ้น

4. ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)เท่ากับ 4.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.09 จากการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านกระบวนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ ผลการวิเคราะห์พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดทุกด้าน โดยลำดับที่ 1 คือด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.17 และรองลงมาลำดับที่ 2 คือด้านกระบวนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.00

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 พบว่า ครูเห็นด้วยมากที่สุดว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นวิธีที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนได้ เนื่องจากเป็นการเปิดโอกาสให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่พบเห็นในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และครูได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย อีกทั้งเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ยังเป็นเทคนิคที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนฝึกให้นักเรียนได้คิดอย่างเป็นระบบร่วมกันระดมสมองเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ ทำให้มองเห็นภาพรวมจากเรื่องที่อ่าน สามารถแยกประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากการระดมสมอง ได้ตั้งคำถาม ตอบคำถาม และเขียนแผนภาพความคิดในการสรุปใจความจากเรื่องที่อ่าน ช่วยให้นักเรียนจดจำสาระสำคัญของเนื้อหาวิชาการต่าง ๆ เพื่อนำมาทบทวนได้เป็นอย่างดี ซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากการอ่านจับใจความเรื่องต่าง ๆ ของนักเรียน การเรียนที่คุ้มค่าที่สุดคือการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้นั้นไปปรับใช้ได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557 : 63) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เทคนิค KWL plus ด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เพราะนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ตลอดจนฝึกคิดวิเคราะห์จากเรื่องที่อ่านได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมุทร สมปอง (2558: 134-140) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา : การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่าครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียน พบว่า ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และด้านความร่วมมือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานของครู พบว่า ครูมีความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน แลกเปลี่ยนประสบการณ์กันและมีการพัฒนาตนเองมากขึ้น

ด้านกระบวนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่ 2 พบว่า ครูเห็นด้วยมากที่สุดว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ทำให้ครูเกิดการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันของครู ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ในการพัฒนานักเรียน เทคนิค KWL Plus ยังช่วยให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจบทอ่านได้ด้วยตนเอง กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จึงมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน เพราะเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน และเป็นเทคนิคที่เน้นให้นักเรียนได้ระดมความคิด ฝึกกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ กำหนดให้นักเรียนได้ตั้งคำถามตลอดทุกขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นค้นหาความรู้เดิมเกี่ยวกับบทอ่าน คือการตั้งคำถามแสดงถึงสิ่งที่ต้องการรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนบอกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้ว

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กระตุ้นให้นักเรียนได้คิดตลอดเวลา และสะท้อนให้นักเรียนเห็นว่าสามารถพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความได้ เพราะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน เมื่อนำข้อมูลมาเขียนเป็นแผนภาพความคิดช่วยให้นักเรียนเห็นภาพรวมของข้อมูลได้ชัดเจน ทำให้นักเรียนสรุปใจความได้ทุกประเด็น ซึ่งสอดคล้องกับ ไกรษร ชายฮวด (2553 : 76) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย 2.64 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธิภรณ์ ขนอม (2559 : 300 - 303) ศึกษา เรื่องรูปแบบการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูในสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ พบว่า มีความเหมาะสมสอดคล้อง และมีความเป็นไปได้ในระดับมาก และพฤติกรรมความสามารถในการสอนภาษาไทยของครู 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ความสามารถในการสอนภาษาไทย ด้านกลวิธีการสอน และด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น ครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบในระดับมากที่สุด และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยพบว่าครูมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และเทคนิค KWL Plus เพิ่มมากขึ้น จนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ได้เป็นอย่างดี เพราะครูได้นิเทศการสอนภายในกลุ่ม ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้เข้าใจในกระบวนการต่าง ๆ อย่างชัดเจน หากครูผู้สอนจะนำการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และเทคนิค KWL Plus ไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน ควรมีการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก่อนการปฏิบัติการสอนจริงในชั้นเรียน

2. ผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL plus สามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนได้ดี เนื่องจากนักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการคิดตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นครูจึงต้องเน้นให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านและการคิดอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน

3. ผลการวิจัยพบว่านิทาน ข่าว บทความ และบทร้อยกรอง ที่นำมาให้นักเรียนอ่านมีความเหมาะสมกับวัยไม่ซับซ้อนทำให้จับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ดี ฉะนั้นการเลือกบทอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญ ครูควรเลือกบทอ่านให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนไม่ยากและยาวจนเกินไป เพื่อการเรียนรู้ที่ดีของนักเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus กับระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 -5 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน

2.ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพควบคู่กับการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เช่น การสัมภาษณ์ หรือการสังเกต เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมวิชาการ. (2546). **กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพ ฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. (ชุดการเรียนด้วยตนเองชุดที่ 8 โครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน)**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพ ฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กฤษณะ ภักดีพงษ์. (2554). **เริ่มคิด เริ่มสร้าง เริ่มใช้ MIND MAP**. กรุงเทพ ฯ: วิตตี้กรุ๊ป.

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). **ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพ ฯ: โอเดียนสโตร์.

กัสมัสห์ อาแด. (2561). "การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบร่วมมือร่วมพลัง ในโรงเรียนประถมศึกษา". วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยวัดผลและสถิติการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

กิตติชัย พินโน และอมรชัย คหกิจโกศล. (2554). **ภาษากับการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพ ฯ: ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ไกรษร ชายฮวด. (2553). "การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสาหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus". วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตอ สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

คณะกรรมการวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. (2556). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพ ฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

คณาจารณ์สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปะศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. (2551). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพ ฯ: โอเดียนสโตร์.

จริยา เสตะพันธ์. (2553). "ผลของการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับการเรียนรู้ด้วยโครงงานที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและอภิปัญญาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3". วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.

จำเรียง วัยวัฒน์ และเบญจมาศ อ่ำพันธ์. (2540). **วินัย 5 ประการ พื้นฐานชุมชนแห่งการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: เอ็กซเปอร์เน็ท.

จินตนา ใบกาซูยี. (2542). **เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพ ฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2555). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอบแบบปกติ". วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร,

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิ่มสำราญ. (2552). **การใช้ภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จุไรรัตน์ สุดรุ่ง. (2559). การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน : ทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาวิชาชีพครูที่ยั่งยืน. **วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.**, 9(2 (กรกฎาคม-ธันวาคม)).

ชาตรี เกิดธรรม. (2545). **การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2546). **ภาษาไทยวันนี้**. กรุงเทพ ฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

ทิศนา แขมมณี. (2551). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนู ทดแทนคุณ และกานต์รวี แพทย์พิทักษ์. (2552). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ธราเทพ แสงทับทิม. (2556). **เพิ่มพลังการจดและจำของสมอง MAGIC MIND MAP**. กรุงเทพฯ: พราว โพเอท.

ธวัช วันชูชาติ. (2542). **พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. นครสวรรค์: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.

ธัญญา ผลอนันต์. (2544). **ใช้หัวคิด**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ขวัญข้าว.

ธัญญา ผลอนันต์ และขวัญฤดี ผลอนันต์. (2550). **Mind Map กับการศึกษาและการจัดการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: ขวัญข้าว.

ธัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว. (2552). "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร,

นัตยา หล้าทูนธีรกุล. (2560). **PLC สู่ครูเพื่อศิษย์**. ขอนแก่น: ม.ป.พ.

บันลือ พฤกษะวัน. (2545). **การพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ประจักษ์ ศรสาลี และคณะ. (ม.ป.ป.). **ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ PLC (Professional Learning Community) สพป.กำแพงเพชร เขต 1**. เข้าถึงเมื่อ 9 มกราคม. เข้าถึงได้จาก https://sites.google.com/a/esdc.go.th/kpt1-plc/

พงศ์เกษม สนธิไทย. (2550). **ภาษาไทย 1**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

พรทิพย์ ชาตะรัตน์. (2545). **การอ่าน: เครื่องมือในการแสวงหาความรู้วิชาการ**. กรุงเทพฯ: การศาสนา.

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2545). "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอชะอำ จังวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS กับวิธีการสอนแบบปกติ." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัรฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร,

มาเรียม นิลพันธ์. (2558). **วิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 9. นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.

รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์. (2557). "การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL plus." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร,

ลักขณา แสงขาว. (2553). "ผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบ KWL – Plus ร่วมกับการทำโครงงานโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ,

วรรณี โสมประยูร. (2553). **เทคนิคการสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ยูแพดอินเตอร์.

วัชรา เล่าเรียนดี. (2550). **การนิเทศการสอนสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัชรา เล่าเรียนดี. (2556). **เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัชรา เล่าเรียนดี และคณะ. (2560). **กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพ**. นครปฐม: เพชรเกษมพริ้นติ้ง.

วันวิดา กิจเจา. (2557). "การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL Plus." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร,

วิจารณ์ พานิช. (2559). **บันเทิงชีวิตครูสู่ชุมชนการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: เอส.อาร์.พริ้นติ้ง.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2542). "องค์กรเรียนรู้." **วิชาการศึกษาศาสตร์** 1, 20 (กันยายน-ธันวาคม): 9-11.

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล. (2562). **การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ**. เข้าถึงเมื่อ 9 มกราคม. เข้าถึงได้จาก www.curriculumandlearning.com

วินัย รอดจ่าย. (2545). **การเขียนและจัดทำหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน**. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมมี่.

วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. (2547). "การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร,

วิสาข์ จัติวัตร์. (2545). **การใช้ Mind & Concept Mapping ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้**. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). **การอ่านจับใจความ**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.

ศันสนีย์ อินทขีณี. (2558). "การใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล พลัส เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,

สงัด อุทรานันท์. (2530). **การนิเทศการศึกษา หลักการ ทฤษฎีและปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.

สถาบันพัฒนาทักษะการคิดและการเรียนรู้. (ม.ป.ป.). **WHAT IS A MIND MAP**. เข้าถึงเมื่อ 9 มกราคม. เข้าถึงได้จาก http://www.brainfriendlyacademy.com/main/what-is-mindmap/

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. (2558). **การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ**. เข้าถึงเมื่อ 9 มกราคม. เข้าถึงได้จาก https://candmbsri.wordpress.com/about/.

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว. (ม.ป.ป.). **การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)**. เข้าถึงเมื่อ 9 มกราคม. เข้าถึงได้จาก https://candmbsri.wordpress.com/2015/04/02/plc

สมบัติ มหารส. (2544). **เอกสารการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมพร แพ่งพิพัฒน์. (2555). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2542). **ยุทธศาสตร์การสอน เอกสารประกอบการบรรยาย**. ม.ป.พ.

สมุทร สมปอง. (2558). "การพัฒนารูปแบบการสรางชุมชนการเรียนรูทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา : การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ม.ป.ป.). **คู่มือประกอบการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) "ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ" สู่ สถานศึกษา**. เข้าถึงเมื่อ 9 มกราคม. เข้าถึงได้จาก https://www.ben.ac.th/main/content/download/1/PLC.pdf

สำราญ ผลดี. (2558). **ทักษะการสื่อสารภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธนบุรี.

สำลี รักสุทธี. (2553). **สอนเด็กอย่างไรให้เด็กอ่านออก อ่านได้ อ่านคล่อง อ่านเป็น เขียนได้ เขียนคล่องและเขียนเป็น**. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

สิริอาภา รัชตะหิรัญ. (2548). **เอกสารประกอบการสอน รายวิชา 465141 ศิลปะการอ่าน**. นครปฐม: โครงการส่งเสริมการผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุทธนู ศรีไสย์. (2549). **หลักการนิเทศการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุธิภรณ์ ขนอม. (2559). "รูปแบบการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้." วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). **หลักและวิชาการสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2551). **หลักและวิชาการสอบอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุภาวดี ปกครอง และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ์. (2561). "การพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2558). **21 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

เสถียร อ่วมพรหม. (2560). **แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ฉบับเพิ่มเติม พ.ศ. 2558**. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.

อัจฉรา ชีวพันธ์. (2547). **ภาษาสอน เรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). "การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร,

ภาษาอังกฤษ

Carr, E., & Ogle, D. (1987). "K-W-L Plus: A Strategies for Comprehension and Summarization." **Journal of Reading** 30, (April): 626-631.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
2. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและหนังสือขอทดลองเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความของครู แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาธิต จันทรวินิจ
   วุฒิการศึกษา วิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
   ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
   ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา
   คณะศึกษาศาสตร์
   สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. อาจารย์ ดร. พิณพนธ์ คงวิจิตต์
   วุฒิการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต มัธยมศึกษา สาขามนุษยศาสตร์ - สังคมศาสตร์
   วิชาเอก ภาษาไทย (เกียรตินิยมอันดับ 1) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
   ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
   จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
   ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
   มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
   ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
   สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยศิลปากร

3. นางสาวอัญชลี นิ่มสอาด
   วุฒิการศึกษา การศึกษาบัณฑิต ภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
   การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
   มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
   ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
   สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดอ้อมน้อย (มิตรครูราษฎร์รังสรรค์)

ที่ อว 8606 (๓๑)/๓๓๒๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

27 สิงหาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาธิต จันทรวินิจ

ด้วย นางสาวนิภาพร พรมทา รหัสประจำตัว 60255404 นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL plus "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจุ้ย)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร.034-218790
ที่ อว 8606 (๑๔)/๗๔๒๖ วันที่ 27 สิงหาคม 2562
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พิณพนธ์ คงวิจิตต์

ด้วย นางสาวนิภาพร พรมทา รหัสประจำตัว 60255404 นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL plus "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจุ้ย)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8606 (๒๙)/๖๔๔๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

27 สิงหาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวอัญชลี นิ่มสอาด

ด้วย นางสาวนิภาพร พรมทา รหัสประจำตัว 60255404 นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL plus "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจุ้ย)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ อว 8606 (๑๓)/๗๓๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

4 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ)

ด้วย นางสาวนิภาพร พรมทา รหัสประจำตัว 60255404 นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL plus " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จำนวน 2 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2,6/3 และ6/5 เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจุ้ย)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (๑๖)/ห 31

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

4 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอทดลองเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (แช่มประชาอุทิศ)

ด้วย นางสาวนิภาพร พรมทา รหัสประจำตัว 60255404 นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL plus" มีความประสงค์จะขอทดลองเครื่องมือวิจัยกับ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จำนวน 2 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2,6/3 และ6/5 เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจุ้ย)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus
2. แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความของครูโดยใช้เทคนิค KWL Plus
3. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus
4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus
5. แบบสอบถามความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus

คำชี้แจง จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้ใจความที่สมบูรณ์

1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) คืออะไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. จงอธิบายความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ดังต่อไปนี้

K หมายถึง .....

.....

.....

W หมายถึง.....

.....

.....

L หมายถึง.....

.....

.....

Plus หมายถึง .....

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร

เกณฑ์การประเมินแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus

คำชี้แจง แบบทดสอบมีจำนวน 2 ข้อ เป็นข้อสอบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) คืออะไร **(คะแนนเต็ม 5 คะแนน)**

คะแนน 5 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายความหมายได้ถูกต้องครบทั้ง 4 ประเด็น ดังนี้

1. การรวมกลุ่มกันของครู หรือกลุ่มคนที่มีแนวคิด เป้าหมายเดียวกัน
2. ร่วมมือกัน เช่น การช่วยเหลือ แนะนำ สร้างองค์ความรู้ที่หลากหลาย
3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เช่น ปรึกษาปัญหาทำวิจัยเชิงปฏิบัติการและสร้างนวัตกรรมหรือสื่อการสอน
4. พัฒนาวิชาชีพครูและผู้เรียนให้มีคุณภาพ

คะแนน 4 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายความหมายได้เพียง 3 ประเด็น

คะแนน 3 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายความหมายได้เพียง 2 ประเด็น

คะแนน 2 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายความหมายได้เพียง 1 ประเด็น

คะแนน 1 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายความหมายไม่ถูกต้องตามประเด็น

คะแนน 0 คะแนน เมื่อไม่เขียนคำตอบ

<u>แนวคำตอบ</u> เช่น

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ การรวมกลุ่มกันของครูหรือกลุ่มคนที่มีแนวคิดเป้าหมายเดียวกัน ร่วมมือกันในการช่วยเหลือ แนะนำ สร้างองค์ความรู้ที่หลากหลาย มีอิสระในการเรียนรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ปรึกษาปัญหาทำวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างนวัตกรรมหรือสื่อการสอนขึ้นมาใช้ในการพัฒนาวิชาชีพครูและผู้เรียนให้มีคุณภาพ

2. จงอธิบายความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ดังต่อไปนี้ **(คะแนนเต็ม 5 คะแนน)**

5 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายความหมายได้ถูกต้องครบทั้ง 4 ความหมาย โดยแต่ละความหมายต้องขยายความลักษณะของคำถามได้ ดังนี้

1. K หมายถึง ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน

ขยายความลักษณะของคำถาม เช่น

- เป็นขั้นตอนการตรวจสอบประสบการณ์เดิมของนักเรียน
- เป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่

2. W หมายถึง ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน

ขยายความลักษณะของคำถาม เช่น เป็นขั้นกระตุ้นความคิดของนักเรียนว่าต้องการเรียนรู้อะไร

3. L หมายถึง ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน

ขยายความลักษณะของคำถาม เช่น นักเรียนสำรวจตัวเองว่าได้เรียนรู้อะไรบ้างจาก

เรื่องที่อ่าน

4. Plus หมายถึง ขั้นสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่านเป็นแผนภาพความคิด (Mind Mapping)

ขยายความลักษณะของคำถาม เช่น เป็นการสรุปใจความจากเรื่องที่อ่าน

คะแนน 4 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายความหมายได้ถูกต้องครบทั้ง 4 ความหมาย แต่ไม่ขยายความลักษณะของคำถามให้ชัดเจน

คะแนน 3 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายความหมายได้ถูกต้อง 3 ความหมาย แต่ไม่ขยายความลักษณะของคำถามให้ชัดเจน

คะแนน 2 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายความหมายได้ถูกต้อง 2 ความหมาย แต่ไม่ขยายความลักษณะของคำถามให้ชัดเจน

คะแนน 1 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายความหมายได้ถูกต้อง 1 ความหมาย แต่ไม่ขยายความลักษณะของคำถามให้ชัดเจน

คะแนน 0 คะแนน เมื่อเขียนตอบไม่ถูกต้องตามประเด็น หรือไม่เขียนคำตอบ

<u>แนวคำตอบ</u> เช่น

K หมายถึง ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน เป็นขั้นตอนการตรวจสอบประสบการณ์เดิมของนักเรียน เพื่อผู้สอนจะได้ทราบว่านักเรียนมีพื้นฐานในสิ่งที่เรียนเพียงใด ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่

W หมายถึง ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน ขั้นนี้เป็นการกระตุ้นความคิดของนักเรียนว่าต้องการรู้อะไรเพิ่มเติมจากเรื่องที่อ่าน

L หมายถึง ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจตนเองว่าได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน

Plus หมายถึง ขั้นสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่านเป็นแผนภาพความคิด (Mind Mapping) เพื่อสรุปใจความจากเรื่องที่อ่าน

แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ ของครู
โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ครั้งที่ ..... วัน/เดือน/ปี.....
ชื่อครูผู้สอน.....กลุ่มสาระการเรียนรู้.....

คำชี้แจง : จงใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องรายการปฏิบัติที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อที่	ประเด็นการสังเกตการสอน	รายการปฏิบัติ		ข้อเสนอแนะ
		ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	
ด้านการวางแผนการจัดการเรียนรู้				
1.	ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนเข้าสอน			
2.	แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด			
3.	ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สื่อ ก่อนเข้าสอน			
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.	ครูใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียน			
5.	ครูจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ตามขั้น K (What we know) เพื่อวัดความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน			
6.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนอ่านและตั้งคำถาม ตามขั้น W (What we want to know) เพื่อสำรวจว่านักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน			
7.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนอ่านและตอบคำถาม ตามขั้น L (What we have Learned) เพื่อวัดความรู้ของนักเรียนหลังการอ่าน			

ข้อที่	ประเด็นการสังเกตการสอน	รายการปฏิบัติ		ข้อเสนอแนะ
		ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	
8.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเน้นให้นักเรียนระดมสมองและสร้างแผนภาพความคิด (Mind Mapping) จากเรื่องที่อ่าน			
9.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้เกิดกับนักเรียน และสามารถสรุปเรื่องที่อ่านได้ด้วยตนเอง			
10.	ครูมีการสรุปบทเรียนให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้			
	ด้านการวัดและประเมินผล			
11.	ครูมีการวัดความรู้นักเรียนในเรื่องการอ่านจับใจความ หลังการจัดการเรียนรู้			
12.	ครูมีเครื่องมือในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเรื่องที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้			
13.	ครูกำหนดภาระงานในกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล			
14.	ครูสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด			

เกณฑ์การประเมิน / ระดับคุณภาพ

ปรากฏ 12 – 14 ครั้ง หมายถึง ดีมาก
ปรากฏ 8 – 11 ครั้ง หมายถึง ดี
ปรากฏ 4 – 7 ครั้ง หมายถึง พอใช้
ปรากฏ 1 – 3 ครั้ง หมายถึง ปรับปรุง
ผ่านเกณฑ์ระดับ ดี ขึ้นไป

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้สังเกตการสอน

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ รหัสวิชา ท16101 รายวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 2 ชั่วโมง วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 6/3 อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ป. 6/5 อธิบายการนำความรู้และความคิด จากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความนิทานเป็นการสรุปเรื่องราวของนิทานในเรื่องข้อคิด การเรียงลำดับเหตุการณ์ ผู้เรียนที่มีทักษะในการจับใจความจะเข้าใจแก่นแท้ของนิทานมากยิ่งขึ้น ซึ่งนิทานเป็นเรื่องเล่าที่สืบทอดต่อ ๆ กันมาแบบมุขปาฐะ แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาทางภาษาและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สอดแทรกข้อคิด ให้ผู้อ่านนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองอันจะเกิดประโยชน์สูงสุด

จุดประสงค์การเรียนรู้ หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนักเรียนจะสามารถ

1. เรียงลำดับเหตุการณ์ของนิทานที่อ่านได้ถูกต้อง
2. เขียนแผนภาพความคิดสรุปนิทานที่อ่านได้ถูกต้อง
3. บอกข้อคิดจากนิทานที่อ่านได้ถูกต้อง
4. จับใจความจากนิทานที่อ่านได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

ด้านความรู้

การเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

ด้านทักษะกระบวนการ

1. เขียนแผนภาพความคิดสรุปนิทานที่อ่าน
2. ข้อคิดจากการอ่านนิทาน
3. การจับใจความ

ด้านคุณลักษณะ

มีนิสัยรักการอ่าน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ระบุข้อมูลลงในตาราง KWL Plus นิทาน เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ
2. เขียนสรุปใจความจากนิทาน เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ
3. เขียนแผนภาพความคิด เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ
4. นำเสนองานการสรุปใจความจากนิทานที่อ่าน

การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้วัด	เกณฑ์การประเมิน
1. เรียงลำดับเหตุการณ์ของนิทานที่อ่านได้	การทำแบบทดสอบ เรื่อง รอบรู้เรื่องนิทาน	แบบทดสอบ เรื่อง รอบรู้เรื่องนิทาน	ผ่านเกณฑ์ในระดับดีขึ้นไป
2. เขียนแผนภาพความคิดสรุปนิทานที่อ่านได้	การเขียนแผนภาพความคิดจากนิทานธรรม เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ	แบบประเมินการเขียนแผนภาพความคิด	ผ่านเกณฑ์ในระดับดีขึ้นไป
3. บอกข้อคิดจากนิทานที่อ่านได้	การทำแบบทดสอบ เรื่อง รอบรู้เรื่องนิทาน	แบบทดสอบ เรื่อง รอบรู้เรื่องนิทาน	ผ่านเกณฑ์ในระดับดีขึ้นไป
4. จับใจความจากนิทานที่อ่านได้	การทำแบบทดสอบ เรื่อง รอบรู้เรื่องนิทาน	แบบทดสอบ เรื่อง รอบรู้เรื่องนิทาน	ผ่านเกณฑ์ในระดับดีขึ้นไป

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ

1) นักเรียนดูนิทาน เรื่อง ไข่ห่านทองคำ จาก you tube แล้วร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับนิทานที่ดู โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้คำถาม เช่น

- ตัวละครในนิทานเรื่องนี้มีใครบ้าง
- เหตุการณ์ของเรื่องเป็นอย่างไร
- นิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิดอย่างไร

2) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

2. การปฏิบัติกิจกรรมการอ่านจับใจความ ตามขั้น KWL PLUS

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What we Know) คือ นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

1) ครูฉายภาพตัวละครในนิทานธรรม เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ บน Power Point ให้นักเรียนดู

2) นักเรียนแบ่งกลุ่ม 7 กลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน เพื่อทำกิจกรรมในชั้นเรียน

3) นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่รู้แล้ว โดยพิจารณาจากภาพตัวละครและชื่อเรื่องของนิทานข้างต้น แล้วบันทึกคำตอบที่ได้ลงในตาราง ช่อง K เป็นรายบุคคล โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบคำถาม

4) ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับการตั้งคำถามประเภทต่าง ๆ หลังจากนั้นครูแจกใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน ให้กับนักเรียน

5) นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน โดยครูใช้สื่อ Power Point เรื่อง นิทานและการอ่านจับใจความนิทาน ประกอบการอภิปราย

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to Know) คือ นักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

1) ครูแจกนิทานธรรม เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ แก่นักเรียน หลังจากนั้นนักเรียนร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ เกี่ยวกับนิทาน เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ

2) นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับนิทาน เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นให้คำแนะนำช่วยเหลือ เช่น

- ตัวละครในนิทาน เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ มีกี่ตัวอะไรบ้าง
- การกระทำของภรรยาพญาหงษ์ทองเป็นอย่างไร
- ใจความของนิทานเรื่องนี้คืออะไร

หลังจากนั้นบันทึกคำตอบที่ได้ลงในตาราง ช่อง W เป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have Learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน โดยภายหลังจากการอ่านเรื่องที่กำหนด ให้นักเรียนตอบคำถามที่กำหนดไว้ในขั้น W (What we want to Know) ลงในตาราง L - What we have Learned โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นให้คำแนะนำช่วยเหลือ

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 4 กิจกรรมการสร้างแผนภาพความคิด (Mind Mapping)

1) ครูทบทวนรูปแบบการสร้างแผนภาพความคิดให้กับนักเรียน

2) นักเรียนร่วมกันระดมสมองสร้างแผนภาพความคิดจากนิทาน เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ ลงในกระดาษปรู๊ฟโดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา

ขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่อง (Summarizing)

1) นักเรียนร่วมกันทำแบบฝึกหัดสรุปใจความนิทานธรรม เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ จากแผนภาพความคิด หลังจากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนองานหน้าชั้นเรียน และติดผลงานที่นำเสนอแล้วบนกระดาน

2) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนสรุปบทเรียนร่วมกัน โดยสุ่มนักเรียน 3 คน ออกมาบอกข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

1. นิทาน เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ
2. นิทาน เรื่อง ไข่ห่านทองคำ
3. ภาพตัวละครในนิทานธรรม เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ
4. ใบความรู้เรื่อง การจับใจความนิทาน
5. ตารางบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในขั้น KWL Plus
6. แบบทดสอบ เรื่อง รอบรู้เรื่องนิทาน
7. แบบฝึกหัดสรุปใจความนิทานธรรม เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ
8. สื่อ Power Point เรื่อง นิทานและการอ่านจับใจความนิทาน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ผู้สอน

(นางสาวนิภาพร พรมทา)

มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบทดสอบ เรื่อง รอบรู้เรื่องนิทาน
ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานที่กำหนดให้ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง (ข้อละ 2 คะแนน)

นิทานเรื่อง ปลาเจ้าปัญญา (มิตจินตีชาดก)

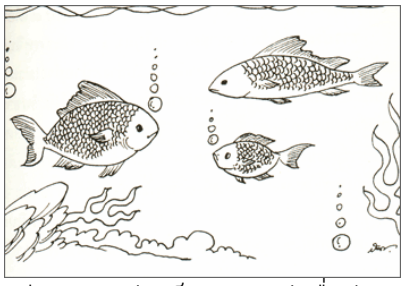

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีปลา 3 ตัว เป็นสหายกันชื่อว่า พหุจินตี อัปปจินตี และมิตจินตี ตามลำดับ พากันว่ายออกจากป่าลึกเข้ามาใกล้ถิ่นมนุษย์หากิน ปลามิตจินตีบอกกับเพื่อนๆว่า “ถิ่นมนุษย์เต็มไปด้วยภัย พวกชาวประมงพากันดักข่ายและไซ พวกเราเข้าป่าลึกตามเดิมเถอะเพื่อน” ปลาอีก 2 ตัว พูดว่า “วันพรุ่งนี้ พวกเราค่อยไปเถิด” เพราะความเกียจคร้านและติดใจในเหยื่อจนเวลาล่วงไปถึง 3 เดือน ชาวประมงได้เริ่มวางข่ายดักปลาในแม่น้ำ ปลาพหุจินตีและอัปปจินตี เมื่อ ออกหาอาหารพากันว่ายไปข้างหน้าอย่างไม่ระวัง ก็ว่ายเข้าไปในท้องข่ายทันที ส่วนปลามิตจินตี มาทีหลัง ได้กลิ่นข่ายก็ทราบว่าเพื่อนอีก 2 ตัว ติดข่ายแล้ว จึงช่วยเพื่อนด้วยการแสดงลวงให้ชาวประมงเข้าใจว่าข่ายขาดปลาหนีไปได้ ด้วยการกระโดดข้ามข่ายไปมา พวกชาวประมงจึงยกข่ายขึ้นด้วยเข้าใจว่าข่ายขาด ปลาอีก 2 ตัว จึงรอดออกมาได้ ด้วยการช่วยเหลือของปลามิตจินตี

พระพุทธองค์ เมื่อตรัสเล่าอดีตนิทานแล้ว ได้ตรัสพระคาถาว่า “ปลาชื่อพหุจินตีและปลาชื่ออัปปจินตี ทั้ง 2 ตัวติดอยู่ในข่าย ปลาชื่อมิตจินตีได้ช่วย ให้หลุดพ้นจากข่าย ปลาทั้ง 2 ตัว จึงได้มาพร้อมกันกับปลามิตจินตี ในแม่น้ำนั้น”

ที่มา : พระมหาสุนทร สุนฺทรธมฺโม.(ม.ป.ป.). **นิทานชาดก เล่มที่ ๑.** ออนไลน์ . แหล่งที่มา : http://www.dhammathai.org/chadoknt/chadoknt144.php.

1. นิทานเรื่อง ปลาเจ้าปัญญา (มิตจินตีชาดก) มีตัวละครกี่ตัว อะไรบ้าง

.....

.....

.....

2. เพราะเหตุใดปลาพหุจินตีและอัปปจินตีจึงไม่ว่ายน้ำออกไปจากถิ่นของมนุษย์

.....

.....

.....

.....

3. ผลสุดท้ายของเหตุการณ์เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. นิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิดอย่างไร

.....

.....

.....

.....

5. สรุปใจความจากเรื่อง ปลาเจ้าปัญญา (มิตจินตีชาดก)

.....

.....

.....

.....

แนวการตอบแบบทดสอบ เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน
ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน

1. นิทานเรื่อง ปลาเจ้าปัญญา (มิตจินตีชาดก) มีตัวละครกี่ตัว อะไรบ้าง

ตอบ นิทานเรื่อง ปลาเจ้าปัญญา (มิตจินตีชาดก) มีตัวละคร 3 ตัว ได้แก่ พหุจินตี อัปปจินตี และมิตจินตี

2. เพราะเหตุใดปลาพหุจินตีและอัปปจินตีจึงไม่ว่ายน้ำออกไปจากถิ่นของมนุษย์

ตอบ เพราะปลาพหุจินตีและอัปปจินตีเกียจคร้านและติดใจในเหยื่อจนเวลาล่วงไปถึง 3 เดือน

3. ผลสุดท้ายของเหตุการณ์เป็นอย่างไร

ตอบ ปลาพหุจินตีและอัปปจินตี ติดข่ายของชาวประมง ปลามิตจินตีมาทีหลังเห็นเพื่อนติดข่าย จึงช่วยเพื่อนด้วยการแสดงลวงให้ชาวประมงเข้าใจว่าข่ายขาดปลาหนีไปได้ ด้วยการกระโดดข้ามข่ายไปมา ชาวประมงเข้าใจว่าข่ายขาดจึงยกข่ายขึ้นปลาทั้งสองจึงรอดไปได้

4. นิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิดอย่างไร

ตอบ ข้อคิดของนิทานเรื่อง ปลาเจ้าปัญญา (มิตจินตีชาดก) คือ เราไม่ควรผัดวันประกันพรุ่ง เพราะจะทำให้เกิดผลร้ายมากกว่าผลดี

5. สรุปใจความจากเรื่อง ปลาเจ้าปัญญา (มิตจินตีชาดก)

ตอบ ปลา 3 ตัว เป็นเพื่อนกันชื่อว่า พหุจินตี อัปปจินตี และมิตจินตี พากันว่ายน้ำออกจากป่าลึกเข้ามาหากินใกล้ถิ่นมนุษย์ ปลามิตจินตีบอกเพื่อนๆ ว่าถิ่นมนุษย์มีภัยอันตรายมาก ชาวประมงจะมาดักข่ายจับตัวไปได้ ปลาอีก 2 ตัว บอกผลัดไปวันพรุ่งนี้ด้วยความเกียจคร้านจนเวลาผ่านไปสามเดือน ชาวประมงมาวางดักข่ายปลาพหุจินตีและอัปปจินตีติดกับดัก ปลามิตจินตีรู้ว่าเพื่อนโดนจับจึงลวงชาวประมงด้วยการกระโดดข้ามข่ายไปมา ชาวประมงคิดว่าข่ายขาดจึงยกข่ายขึ้นปลาจึงหนีออกมาได้

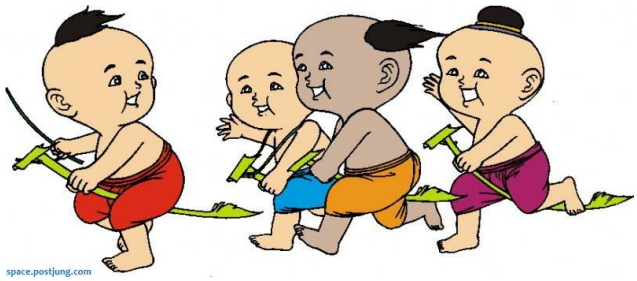

นิทาน เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ

ที่เมืองพาราณสีแคว้นกาสี มีครอบครัวหนึ่งเป็นครอบครัวของคนวรรณะพราหมณ์ นับว่าโชคดีมากเพราะมีหงษ์ทองมาสลัดขนทองคำไว้ ให้คนในครอบครัวนั้นนำไปขายเลี้ยงชีวิต

ครั้งนั้นพระพุทธเจ้าของเราเกิดเป็นพญาหงษ์ทองตัวนั้นก่อนเวลาที่ล่วงเลยมาครั้งนั้น พญาหงษ์ทองเกิดเป็นผู้นำของครอบครัวนั้นมีลูกสาว 3 คน ชื่อ นันทา นันทาวดี และสุนทรีนันทา ต่อมาเมื่อลูกสาวทั้ง 3 คนนั้นแต่งงานไปหมดแล้วครอบครัวนั้นจึงเหลือเพียงสามีกับภรรยา ไม่นานสามีก็ล้มป่วยและตายไปเกิดเป็นพญาหงษ์ทอง มีร่างกายสูงใหญ่สง่างามทั่วทั้งตัวมีขนสีทอง

พญาหงษ์ทองนั้นระลึกชาติได้ วันหนึ่งได้สำรวจดูตัวเองเห็นมีลักษณะสง่างามและมีขนสีทองต่างจากหงษ์ตัวอื่น ๆ จึงคิดว่า

“เราจุติจากโลกไหนจึงมาเกิดเป็นหงษ์ทอง”

พญาหงษ์ใคร่ครวญไปก็ทราบว่า

“จุติมาจากมนุษย์โลก” จึงใคร่ครวญต่อไปให้เห็นว่า

“ครั้งเกิดเป็นมนุษย์นั้นเรามีครอบครัว มีภรรยา 1 คน และมีลูกสาว 3 คน” จึงใคร่ครวญต่อไปอีกว่า

“ขณะนี้ลูกและเมียของเราเป็นอยู่อย่างไร ทำมาหากินอะไรเลี้ยงชีวิต” ก็ได้ทราบว่า

“ขณะนี้ลูกและเมียลำบากมากต้องรับจ้างคนอื่นเลี้ยงชีวิต”

ครั้นทราบอย่างนี้แล้วพญาหงษ์ทองจึงคิดช่วยเหลือโดยคิดเห็นว่าที่ร่างกายของตนมีขนเป็นทองคำซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เหมือนทองคำทั่วไป เขาคิดว่า

“ถ้าเราจะให้ขนแก่ลูกและเมียครั้งละ 1 ขน เพียงเท่านี้ก็จะช่วยให้พวกเขามีชีวิตความเป็นอยู่ได้อย่างสบาย”

ครั้นคิดอย่างนี้แล้ววันหนึ่งพญาหงษ์ทองจึงบินไปจับอยู่ที่ท้ายครัวแสดงตัวให้ทุกคนได้เห็น ภรรยาและลูกสาวซึ่งตอนนี้มาอยู่ด้วยกันแล้วเห็นพญาหงษ์ทองเข้าก็รู้สึกประหลาดใจที่มีนกสวยงามมาจับที่บ้านของตนเองจึงถือเป็นมงคลอย่างมาก ลูกสาวคนหนึ่งถามพญาหงษ์ว่า

“พ่อบินมาจากไหนกัน”

“บินมาจากที่ไม่ไกลนี้เอง” พญาหงษ์ตอบ

“นานทีปีหนบ้านนี้ไม่เคยมีนกสวยงามอย่างพ่อบินมาเกาะเลย วันนี้นับว่าโชคดีพ่อบินมาเกาะบ้านนี้ต้องการอะไร”

“ไม่ต้องการอะไรเลย นอกจากมาเยี่ยมพวกเธอ” หงษ์ตอบชัดถ้อยชัดคำ

“บินมาเยี่ยม” ลูกสาวคนหนึ่งอุทาน

“แปลก...นกมาเยี่ยมคน” ลูกสาวคนที่สามพูดบ้าง

“นกเอ๋ย เจ้าพูดเก่งน่ารักเหลือเกิน” แม่พูดพลางจ้องมองไปที่พญาหงษ์ทอง ขณะเดียวกันพญาหงษ์ทองก็จ้องมองมาที่ภรรยาของตน

พญาหงษ์ทองสอดส่ายสายตาไปรอบ ๆ เขายังจำทุกสิ่งทุกอย่างได้ชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นสิ่งของเครื่องใช้หรือสัตว์เลี้ยงภายในบ้าน ภรรยาและลูกทุกคนก็เงียบสงบและมองดูพญาหงษ์ทองอย่างพินิจพิเคราะห์

“นกตัวนี้น่ารัก มองดูแล้วอบอุ่นใจ” ทุกคนคิดเหมือนกันฝ่ายพญาหงส์ทองเมื่อเห็นว่าทุกคนเงียบจึงเปิดเผยตัวจริงให้ทุกคนได้รู้จัก

“ฉันคือสามีของเธอนะ” เขาหันมาพูดกับภรรยา จากนั้นก็หันมาพูดกับลูกสาวสามคน “ฉันคือพ่อของเธอเอง” ทุกคนได้ยินอย่างนั้นแล้วรู้สึกตื่นเต้นและคอยตั้งใจฟัง พญาหงษ์ทองพูดต่อ

“ฉันตายแล้วไปเกิดเป็นหงษ์ทอง ระลึกชาติได้จึงมาหาพวกเธอก็เพื่อจะเยี่ยมเยียนถามสารทุกข์สุกดิบ ทุกคนสบายดีหรือ”

“ไม่สบายเลยตั้งแต่ท่านจากไป ฉันกับลูกต้องไปรับจ้างเขาทำงานเลี้ยงชีวิต พอกินกันไปวันหนึ่ง ๆ ท่านเล่าสบายดีหรือ” ภรรยาตอบแล้วถามแทนลูกสาว

“สบายดี...”พญาหงษ์ทองตอบ “ฉันเองก็เป็นห่วง เอาอย่างนี้ก็แล้วกันนะ”

ว่าแล้วพญาหงษ์ทองก็สลัดขนให้ 1 ขนแล้วบินจากไปภรรยากับลูกสาวก็นำขนทองคำนั้นไปขายเลี้ยงชีวิต

หลังจากวันนั้นพญาหงษ์ทองก็มาเยี่ยมภรรยากับลูกสาวสม่ำเสมอ มาแต่ละครั้งก็สลัดขนไว้ให้ ภรรยากับลูกก็ได้อาศัยขนนั้นเลี้ยงชีวิตทำให้ครอบครัวมีความสุขขึ้นพ้นจากความยากจนกลายมาเป็นมั่งคั่ง

อยู่มาวันหนึ่งภรรยาไม่มั่นใจว่าพญาหงษ์ทองจะมาตลอดไปหรือไม่ และถ้าหากไม่มาตนเองกับลูกก็จะไม่ได้ขนไว้ขาย ฐานะของครอบครัวที่ดีขึ้นก็จะกลับยากจนลงอีก ดังนั้นจึงเรียกพวกลูกมาปรึกษา

“ลูกเอ๋ย พ่อเจ้าเป็นสัตว์เดรัจฉานซึ่งแม่ไม่รู้ว่าจะมาหาเราได้ตลอดไปหรือไม่ ถ้าต่อไปไม่มา พวกเราก็จะยากจนลงเพราะฉะนั้นเวลาที่พ่อเจ้ามา แม่จะจับถอนขนเอาไว้ให้หมดเลยดีไหม”

“อย่าเลยแม่ อย่าเลย” พวกลูกสาวห้ามปราม “พ่อเป็นนกต้องอาศัยขน ถ้าแม่จับพ่อถอนขนเสียแล้วพ่อจะบินได้อย่างไรมันทำให้พ่อลำบาก”

ภรรยาแม้พวกลูกสาวจะไม่เห็นด้วยก็ไม่ว่าอะไร แต่ใจของนางคิดที่จะทำอย่างนั้นให้ได้ทั้งนี้เพราะกลัวว่าตัวเองจะยากจน ดังนั้นวันหนึ่งเมื่อพญาหงษ์ทองมาหา นางจึงบอกให้เขามาใกล้ๆ ด้วยความรักและปรารถนาดี พญาหงษ์ทองมิทันได้คิดถึงภัยอันตรายจึงเข้ามาใกล้ภรรยา แล้วทันใดนั้นนางก็ได้รวบตัวพญาหงษ์ทองไว้แล้วจับถอนขนจนเกลี้ยง ฝ่ายพญาหงษ์ทองก็มิได้ขัดขืนอะไร คงสู้ข่มความเจ็บปวดไว้

นางดีใจมากที่ถอนขนพญาหงษ์ทองไว้ได้หมด แต่ครั้นหยิบขึ้นมาดูใหม่นางก็รู้สึกประหลาดใจที่ขนนั้นกลายเป็นขนธรรมดาไม่ได้เป็นทองคำดั่งแต่ก่อน ทั้งนี้เพราะนางไม่ทราบความจริงว่าขนทองของพญาหงษ์ทองนั้นหากใครนำไปโดยที่เจ้าตัวไม่ยินยอมให้จะกลายเป็นขนธรรมดา

พญาหงษ์ทองเมื่อถูกถอนขนหมดแล้วก็ไม่สามารถกางปีกออกบินได้ ภรรยาจึงจับขังไว้ในตุ่มใหญ่แล้วค่อยเอาข้าวน้ำให้กินจนกระทั่งขนงอกขึ้นมาใหม่ พญาหงษ์ทองครั้งขนปีกงอกแล้วจึงบินกลับไปที่อยู่แล้วไม่ยอมกลับมาเยี่ยมภรรยากับลูกสาวอีกเลย

ฝ่ายภรรยากับลูกสาวทั้งสามเมื่อไม่ได้ขนทองขายก็ไม่มีรายได้ ฐานะของครอบครัวเริ่มยากจนลงอีก และผลสุดท้ายก็ต้องกลับไปรับจ้างเขาทำงานเลี้ยงชีวิตเหมือนอย่างเคย

นิทานธรรมเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ความอยากร่ำรวยเป็นเรื่องปรกติธรรมดา แต่ความอยากร่ำรวยมากเกินไปจนทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนถือว่าเป็นความอยากที่ผิดและมีผลทำให้ผู้อยากมากเกินไปเดือดร้อนได้ในภายหลัง เหมือนภรรยาของพญาหงษ์ทองอยากรวยมากจนถึงขั้นเบียดเบียนพญาหงษ์ทองแล้วตนเองก็พบความวิบัติในที่สุด

ที่มา : สถาบันลือธรรม. (ม.ป.ป.). **นิทานธรรมฉบับพิเศษ น้ำใจเพื่อนแท้.** กรุงเทพฯ : ธรรมสภา.

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาพตัวละครในนิทานธรรม เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ

ที่มา : ภาพจากหนังสือนิทานธรรมฉบับพิเศษ “น้ำใจเพื่อนแท้” หน้า 30

ใบความรู้เรื่อง การจับใจความนิทาน

การอ่านจับใจความสำคัญของนิทาน เป็นการอ่านจับใจความเรื่องที่เป็นบันเทิงคดี โดยเนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลินในการอ่าน และที่สำคัญนิทานจะให้ข้อคิดแก่ผู้อ่าน ในการอ่านจับใจความสำคัญนิทานควรพิจารณา ดังนี้

ชื่อเรื่อง การอ่านนิทานควรพิจารณาชื่อเรื่องเป็นอันดับแรก เนื่องจากชื่อเรื่องจะเป็นส่วนนำทางให้อ่านนิทานได้เข้าใจ เพราะชื่อเรื่องจะบอกให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ทันที อีกทั้ง ชื่อเรื่องของนิทานจะยกตัวละครขึ้นมาตั้งชื่อเรื่องทำให้ทราบว่านิทานเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ดังนั้นผู้อ่านจึงควรพิจารณาและให้ความสำคัญกับชื่อเรื่องเป็นอันดับแรก

ข้อคิดของเรื่อง การอ่านนิทานทุกเรื่องข้อคิดเป็นส่วนสำคัญที่ผู้อ่านจะต้องพิจารณาเพราะจะทำให้มองเห็นแก่นของเรื่องได้ทันที หลังจากนั้นสรุปสาระสำคัญโดยตอบคำถามให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม ซึ่งนอกจากจะแสดงว่าผู้อ่านจับใจความของเรื่องได้แล้ว ยังจะเป็นจุดชี้นำให้เห็นแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญได้ง่ายด้วย เนื่องจากนิทานเป็นงานประเภทบันเทิงคดี หากตอบคำถามข้างต้นเพียงอย่างเดียวก็จะทำให้ขาดรสชาติและคุณค่าของนิทานอย่างเพียงพอ ดังนั้นควรจับใจความย่อยหรือใจความประกอบเพื่อเก็บรายละเอียดของเรื่องไปพร้อมกัน

ที่มา : ศรีวิไล พลมณี. (2545). **ภาษาและการสอน.** (พิมพ์ครั้งที่ 4). เชียงใหม่ : ภาควิชามัธยมศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ตารางบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในขั้น KWL Plus นิทานธรรม เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน

K (What we Know) นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับภาพตัวละคร นิทานธรรมเรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ	W (What we want to Know) นักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับนิทานธรรม เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ	L (What we have Learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากนิทานธรรม เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....

แผนภาพความคิดนิทานธรรม เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบฝึกหัดสรุปใจความจากนิทานธรรม เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวการตอบแผนภาพความคิดนิทานธรรม เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ

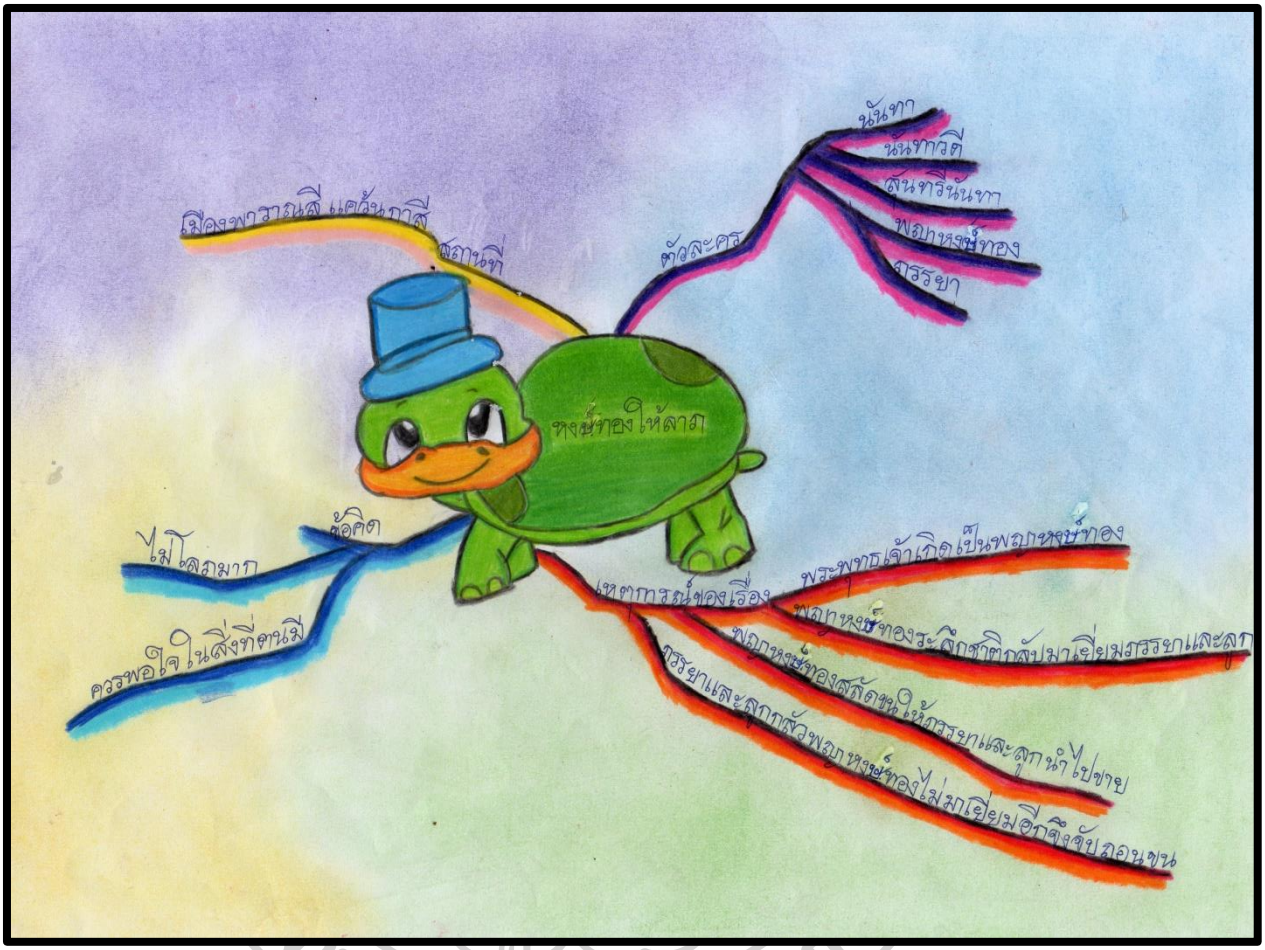

สรุปใจความจากนิทานธรรม เรื่อง หงษ์ทองให้ลาภ

พระพุทธเจ้าเกิดเป็นพญาหงษ์ทอง ระลึกชาติได้จึงกลับมาเยี่ยมภรรยาและบุตรสาวทั้ง 3 คน มาครั้งใดจะสลัดขนทองให้ครั้งละ 1 ขน ให้นำไปขายเลี้ยงชีพชีวิตความเป็นอยู่จึงดีขึ้น ภรรยากลัวว่าพญาหงษ์ทองจะไม่กลับมาเยี่ยมตนอีกจึงจับถอนขนเพื่อนำไปขาย แต่เพราะความโลภขนที่ถอนออกมาจึงกลายเป็นขนธรรมดา พญาหงษ์ทองเจ็บปวดจึงหนีไปไม่กลับมาหาบุตรสาวและภรรยาอีกเลย ชีวิตของภรรยาและบุตรสาวจึงกลับมายากจนดังเดิม

แบบประเมินการทำแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน

ที่	ชื่อ – สกุล	คะแนน (10 คะแนน)	ระดับคุณภาพ	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(นางสาวนิภาพร พรมทา)
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

การประเมิน / ระดับคุณภาพ

9 – 10 คะแนน หมายถึง ดีมาก
7 – 8 คะแนน หมายถึง ดี
4 – 6 คะแนน หมายถึง พอใช้
0 – 3 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

เกณฑ์การตรวจแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน

คำชี้แจง แบบทดสอบมีทั้งหมด 5 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 10 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน ข้อที่ 1

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
2 คะแนน	บอกจำนวนตัวละคร ชื่อตัวละครได้ถูกต้องชัดเจน และสะกดคำถูกต้อง ดังนี้ - 3 ตัว ได้แก่ พหุจินตี อัปปจินตี และมิตจินตี
1 คะแนน	บอกจำนวนตัวละคร ชื่อตัวละครได้ถูกต้อง 1-2 ชื่อ และสะกดคำถูกต้อง
0 คะแนน	บอกจำนวนตัวละคร ชื่อตัวละคร และสะกดคำไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การให้คะแนน ข้อที่ 2

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
2 คะแนน	ตอบคำถามถูกต้องตรงประเด็น ดังนี้ - เกียจคร้านและติดใจในเหยื่อ
1 คะแนน	ตอบคำถามถูกต้อง 1 ประเด็น
0 คะแนน	ตอบคำถามไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การให้คะแนน ข้อที่ 3

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
2 คะแนน	บอกเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องชัดเจน ดังนี้ - ปลาพหุจินตีและอัปปจินตีติดข่าย - ปลามิตจินตีมาช่วยเพื่อนโดยการกระโดดข้ามข่าย - ชาวประมงเชื่อว่าข่ายขาดจึงยกข่ายขึ้นปลาจึงหนีไปได้
1 คะแนน	บอกเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 2 ประเด็น
0 คะแนน	บอกเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้ ๑ ประเด็น ตอบไม่ถูกต้องหรือไม่เขียนตอบ

เกณฑ์การให้คะแนน ข้อที่ 4

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
2 คะแนน	บอกข้อคิดได้ถูกต้องสอดคล้องกับเรื่องที่อ่านขยายความชัดเจน โดยมีคำสำคัญ ดังนี้ - ไม่ควรผัดวันประกันพรุ่ง เพราะจะทำให้เกิดผลร้ายมากกว่าผลดี
1 คะแนน	บอกข้อคิดได้ถูกต้องแต่ขยายความไม่ชัดเจน
0 คะแนน	บอกข้อคิดได้ไม่ถูกต้องและไม่ขยายความ

เกณฑ์การให้คะแนน ข้อที่ 5

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
2 คะแนน	สรุปใจความของเรื่องที่อ่านได้ครบทุกประเด็น เรียบเรียงประโยคได้สมบูรณ์ ดังนี้ - ปลาพหุจินตี อัปปจินตี และมิตจินตี พากันว่ายออกจากป่าลึกเข้ามาหากินใกล้ถิ่นมนุษย์ - ปลาพหุจินตีและอัปปจินตีติดข่ายชาวประมง - ปลาปลามิตจินตีรู้ว่าเพื่อนโดนจับจึงลวงชาวประมงด้วยการกระโดดข้ามข่ายไปมา ชาวประมงคิดว่าข่ายขาดจึงยกข่ายขึ้นปลาจึงหนีออกมาได้
1 คะแนน	สรุปใจความของเรื่องที่อ่านได้ครอบคลุม 2 ประเด็น และเรียบเรียงประโยควกวน
0 คะแนน	สรุปใจความจากเรื่องที่อ่านไม่ถูกต้อง และเรียบเรียงประโยคได้ไม่สมบูรณ์

แบบประเมินการทำแบบฝึกหัดการสรุปใจความจากเรื่องที่อ่าน
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน

ที่	ชื่อ – สกุล	ประเด็นสำคัญ			กลวิธีสรุปความ			การสะกดคำ			ประโยค			รวม
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	12

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(นางสาวนิภาพร พรมทา)
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

การประเมิน / ระดับคุณภาพ

10 – 12 คะแนน หมายถึง ดีมาก
8 – 9 คะแนน หมายถึง ดี
6 – 7 คะแนน หมายถึง พอใช้
4 – 5 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนแบบฝึกหัดการสรุปใจความจากเรื่องที่อ่าน
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน 3	ระดับคะแนน 2	ระดับคะแนน 1
ประเด็นสำคัญ	สรุปใจความของเรื่องที่อ่านได้ครบทุกประเด็น สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน	สรุปใจความได้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน แต่ไม่ครบทุกประเด็น	สรุปใจความได้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน 1 ประเด็น
กลวิธีสรุปความ	สรุปใจความโดยไม่ยกตัวอย่าง ไม่ลอกข้อความจากเรื่องที่อ่าน	สรุปใจความโดยไม่ยกตัวอย่าง แต่ลอกข้อความจากเรื่องที่อ่าน	สรุปใจความโดยยกตัวอย่าง และลอกข้อความจากเรื่องที่อ่าน
การสะกดคำ	สะกดคำถูกต้องทุกคำ	สะกดคำผิด 1-2 คำ	สะกดคำผิด 3 คำขึ้นไป
ประโยค	เขียนประโยคที่สมบูรณ์สื่อความได้ เรียงลำดับคำ/วางส่วนขยายในประโยคถูกต้อง	เขียนประโยคสื่อความได้ แต่เรียงลำดับคำ/วางส่วนขยายในประโยควกวน	เขียนประโยค และเรียงลำดับคำ/วางส่วนขยายในประโยคไม่ถูกต้อง

มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบประเมินการเขียนแผนภาพความคิด
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน

ที่	ชื่อ – สกุล	การนำเสนอความคิดหลักและความคิดรอง				การจัดระบบการนำเสนอเนื้อหา			ความสวยงาม			รวม
		4	3	2	1	3	2	1	3	2	1	10

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(นางสาวนิภาพร พรมทา)
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

การประเมิน / ระดับคุณภาพ

9 - 10 คะแนน หมายถึง ดีมาก
7 – 8 คะแนน หมายถึง ดี
5 – 6 คะแนน หมายถึง พอใช้
3 – 4 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
ผ่านเกณฑ์ในระดับพอใช้ขึ้นไป

มหาวิทยาลัยศิลปากร

เกณฑ์การประเมินการเขียนแผนภาพความคิด
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4 คะแนน	**3 คะแนน**	**2 คะแนน**	**1 คะแนน**
1. การนำเสนอความคิดหลักและความคิดรอง	ขยายความคิดหลักและความคิดรองได้ครบถ้วน ถูกต้องชัดเจน ตรงประเด็น	ขยายความคิดหลักและความคิดรองได้ครบถ้วน ถูกต้องชัดเจน	ขยายความคิดหลักและความคิดรองได้ไม่ถูกต้องชัดเจน 1 หัวข้อ	ขยายความคิดหลักและความคิดรองได้ไม่ถูกต้อง 2 หัวข้อขึ้นไป
2. การจัดระบบการนำเสนอเนื้อหา		นำเสนอเนื้อหาโดยแตกสาขาตามลำดับของความคิดหลักและความคิดรองได้ถูกต้อง	นำเสนอเนื้อหาโดยแตกสาขาตามลำดับของความคิดหลักและความคิดรองได้บางส่วน	นำเสนอเนื้อหาโดยแตกสาขา ไม่เป็นไปตามลำดับของความคิดหลักและความคิดรอง
3. ความสวยงาม		เขียนแผนภาพความคิดเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามและไม่มีรอยลบหรือขีดฆ่า	เขียนแผนภาพความคิดเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามและมีรอยลบหรือขีดฆ่า 2-3 แห่ง	เขียนแผนภาพความคิดเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามและมีรอยลบหรือขีดฆ่า 4 แห่งขึ้นไป

มหาวิทยาลัยศิลปากร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ รหัสวิชา ท16101 รายวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 2 ชั่วโมง วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.6/3 อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ป.6/5 อธิบายการนำความรู้และความคิด จากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความข่าวเป็นการสรุปเรื่องราวจากการรายงานข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนความคิดเห็นของบุคคลสำคัญ เป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ ประชาชนให้ความสำคัญ เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดของข่าวและข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นที่ปรากฏในเนื้อหาของข่าวอย่างชัดเจน

จุดประสงค์การเรียนรู้ หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนักเรียนจะสามารถ

1. บอกหลักการอ่านจับใจความข่าวได้ถูกต้อง
2. เขียนแผนภาพความคิดสรุปข่าวที่อ่านได้ถูกต้อง
3. จับใจความจากข่าวที่อ่านได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

ด้านความรู้

หลักการอ่านจับใจความข่าว

ด้านทักษะกระบวนการ

1. การเขียนแผนภาพความคิดสรุปข่าวที่อ่าน
2. การจับใจความ

ด้านคุณลักษณะ

มีนิสัยรักการอ่าน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ระบุข้อมูลลงในตาราง KWL Plus
2. เขียนสรุปใจความจากข่าวที่อ่าน
3. เขียนแผนภาพความคิดสรุปข่าวที่อ่าน
4. นำเสนองานการสรุปใจความจากข่าวที่อ่าน

การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้วัด	เกณฑ์การประเมิน
1. บอกหลักการอ่านจับใจความข่าวได้	การเขียนแผนภาพความคิดและแบบฝึกหัดสรุปใจความจากข่าว	แบบประเมินการเขียนแผนภาพความคิดและแบบฝึกหัดสรุปใจความจากข่าว	ผ่านเกณฑ์ในระดับดีขึ้นไป
2. เขียนแผนภาพความคิดสรุปข่าวที่อ่านได้	การเขียนแผนภาพความคิด	แบบประเมินการเขียนแผนภาพความคิด	ผ่านเกณฑ์ในระดับดีขึ้นไป
3. จับใจความจากข่าวที่อ่านได้	การทำแบบทดสอบ เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว	แบบทดสอบ เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว	ผ่านเกณฑ์ในระดับดีขึ้นไป

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ

1) ครูเปิดหนังสั้น อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยโลกคลายร้อน เรื่อง เย็นศิระ จาก you tube ให้นักเรียนดูหลังจากนั้นสนทนากันเกี่ยวกับหนังสั้นที่ดู โดยครูใช้คำถามให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น เช่น

- หากไม่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโลกเราจะเป็นอย่างไร
- หากเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมจะมีผลกระทบอย่างไร

2) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

2. การปฏิบัติกิจกรรมการอ่านจับใจความ ตามขั้น KWL PLUS

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What we Know) คือ นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

1) ครูฉายภาพการทิ้งขยะลงในแม่น้ำให้นักเรียนดู บน Power Point ดังนี้

2) นักเรียนร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่รู้แล้ว โดยพิจารณาจากภาพข้างต้นแล้วบันทึกคำตอบที่ได้ลงในตาราง ช่อง K เป็นรายบุคคล โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบคำถาม

3) ครูแจกใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว ให้กับนักเรียน

4) นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง การอ่านจับใจความข่าว โดยครูใช้สื่อ Power Point ประกอบการอภิปราย

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to Know) คือ นักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

1) นักเรียนแบ่งกลุ่ม 7 กลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน เพื่อทำกิจกรรมในชั้นเรียน

2) ครูแจกข่าว เรื่อง “เศร้า ! มาเรียมลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก”ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม หลังจากนั้นนักเรียนร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ เกี่ยวกับข่าวที่อ่าน

3) นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับข่าว เรื่อง “เศร้า ! มาเรียมลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก” โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นให้คำแนะนำช่วยเหลือ เช่น

- ใจความของข่าวเรื่องนี้คืออะไร
- ข่าวนี้กล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ

หลังจากนั้นบันทึกคำตอบที่ได้ลงในตาราง ช่อง W เป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have Learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน โดยภายหลังจากการอ่านเรื่องที่กำหนด ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตอบคำถามที่กำหนดไว้ในขั้น W (What we want to Know) ลงในตาราง L - What we have Learned โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นให้คำแนะนำช่วยเหลือ

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 4 กิจกรรมการสร้างแผนภาพความคิด (Mind Mapping)

1) ครูทบทวนรูปแบบการสร้างแผนภาพความคิดให้กับนักเรียน

2) นักเรียนแต่ละคนสร้างแผนภาพความคิดจาก ข่าว เรื่อง “เศร้า ! มาเรียม ลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก” ลงในกระดาษที่ครูแจกให้โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา

ขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่อง (Summarizing)

1) นักเรียนทำแบบฝึกหัดสรุปใจความข่าว เรื่อง “เศร้า ! มาเรียมลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก”จากแผนภาพความคิด หลังจากนั้นครูสุ่มตัวแทนนักเรียน จำนวน 2 คน ออกมานำเสนองานหน้าชั้นเรียน จากนั้นสะท้อนผลงานร่วมกันว่าสรุปข่าวที่อ่านถูกต้องหรือไม่

2) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนสรุปบทเรียนเรื่อง การจับใจความข่าว ร่วมกัน โดยร่วมกันสรุปผลกระทบที่เกิดจากข่าวและบอกข้อควรปฏิบัติที่จะนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

1. ข่าว เรื่อง “เศร้า ! มาเรียมลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก”
2. ใบความรู้เรื่อง การจับใจความข่าว
3. ตารางบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในขั้น KWL Plus
4. แบบทดสอบ เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว
5. แบบฝึกหัดสรุปใจความข่าว เรื่อง “เศร้า ! มาเรียมลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก”
6. หนังสั้น อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยโลกคลายร้อน เรื่อง เย็นศิระ
7. สื่อ Power Point เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ผู้สอน

(นางสาวนิภาพร พรมทา)

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ใบความรู้เรื่อง การจับใจความข่าว

การอ่านจับใจความข่าว มีแนวทางการพิจารณา ดังนี้

1. พาดหัวข่าว เป็นจุดบอกใจความสำคัญที่สุดของข่าวได้ชัดเจนและรวดเร็ว เพราะจะประมวลหัวใจของข่าวทั้งหมดมาเสนอไว้อย่างสั้น ๆ เป็นอันดับแรก หากได้ใจความสำคัญชัดเจนเพียงพอแก่ความเข้าใจแล้ว จะทำให้ประหยัดเวลาในการอ่านรายละเอียดลงไปอีกมาก

2. ความนำหรือวรรคนำ เป็นส่วนต่อเนื่องจากพาดหัวข่าว เป็นการสรุปใจความสำคัญของข่าวทั้งหมดไว้อย่าง สั้น ๆ และชัดเจนที่สุด

3. เนื้อข่าว นับเป็นรายละเอียดที่ขยายใจความสำคัญของข่าว ถ้าต้องการเพียงใจความสำคัญของข่าวโดยไม่สนใจรายละเอียดมากนัก ก็ไม่ต้องอ่านเนื้อข่าว แต่อย่างไรก็ตามในบางครั้งการพาดหัวข่าวและการเขียนความนำมักจะมีลักษณะที่มุ่งเรียกร้องความสนใจของผู้อ่านมากเกินไปจนทำให้ประเด็นข่าวเปลี่ยนไป หากได้ตรวจสอบจากเนื้อข่าวทั้งหมดอีกครั้งก็จะทำให้จับใจความของข่าวได้แม่นยำมากขึ้น

ที่มา : ศรีวิไล พลมณี. (2545). **ภาษาและการสอน.** (พิมพ์ครั้งที่ 4). เชียงใหม่ : ภาควิชามัธยมศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ตารางบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในขั้น KWL Plus เรื่อง “เศร้า ! มาเรียมลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก” ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว

K (What we Know) นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับภาพการทิ้งขยะลงในแม่น้ำ	W (What we want to Know) นักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับ เรื่อง “เศร้า ! มาเรียมลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก”	L (What we have Learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่อง “เศร้า ! มาเรียมลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก”
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....

แผนภาพความคิดของข่าว เรื่อง “เศร้า ! มาเรียมลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก”

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบฝึกหัดสรุปใจความข่าว เรื่อง “เศร้า ! มาเรียมลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก”

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แนวการตอบแผนภาพความคิดข่าว
เรื่อง “เศร้า ! มาเรียมลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก”

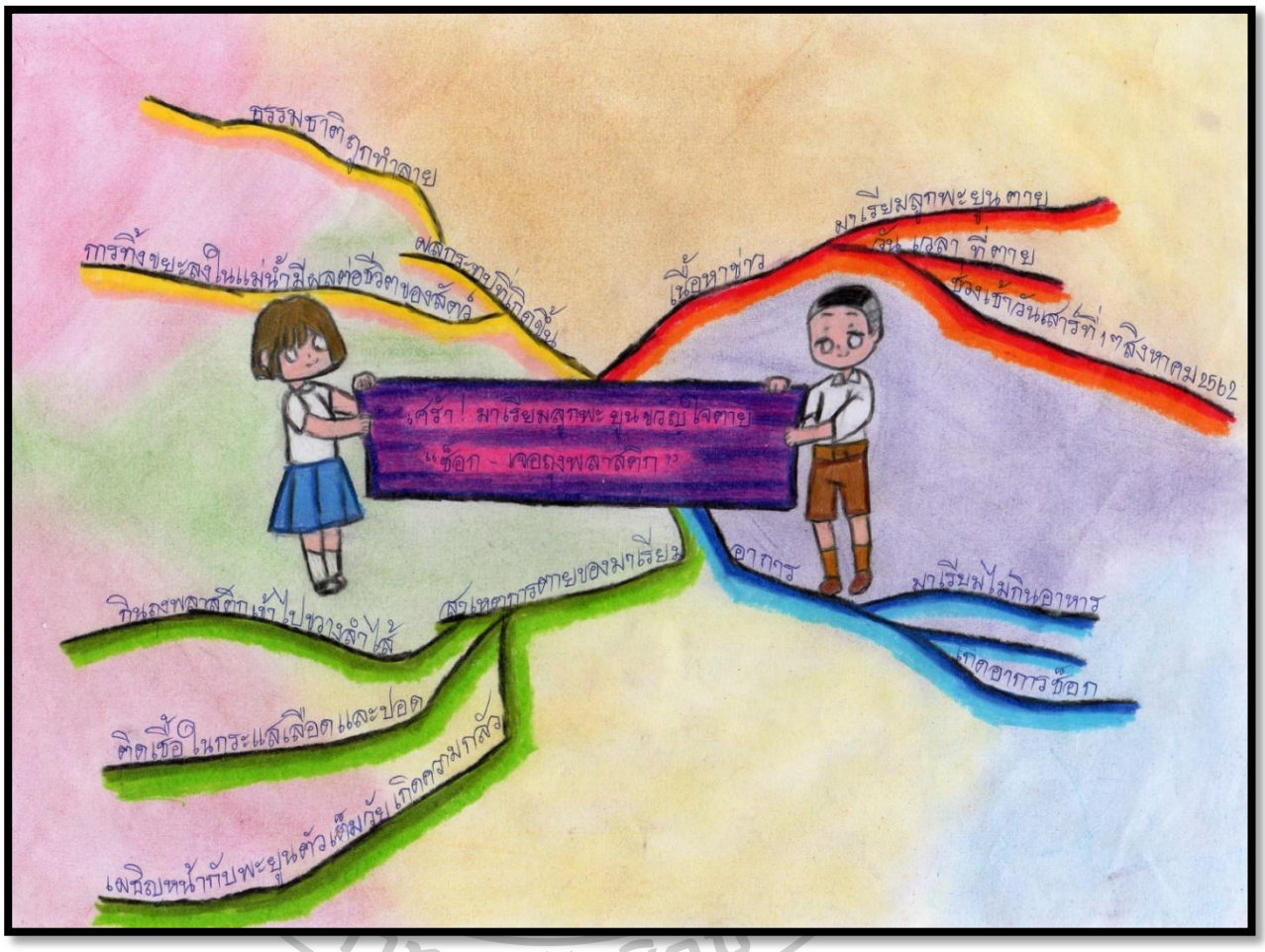

สรุปใจความข่าว เรื่อง “เศร้า ! มาเรียมลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก”

ข่าวการตายของมาเรียมลูกพะยูนที่พลัดหลงกับแม่ ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หลังจากมันถูกพบเกยตื้นที่ จ.กระบี่ เมื่อเดือนเมษายน มาเรียมถูกพะยูนตัวเต็มวัยว่ายน้ำเข้ามาเผชิญหน้าแบบคุกคาม ทำให้มันตกใจกลัวจนอยู่ในภาวะเครียด ปฏิเสธที่จะกินอาหาร ก่อนที่มันจะเกิดอาการช็อก เกิดภาวะติดเชื้อในกระแสเลือดกับปอดอักเสบ กระทั่งเกิดอาการช็อกและตายลงเมื่อช่วงเช้ามืดวันเสาร์ที่ 17 ส.ค. 2562 ผลการชันสูตรศพของมาเรียมพบว่า มันเสียชีวิตจากอาการติดเชื้อในกระแสเลือด โดยที่มีขยะพลาสติกอยู่ในท้องหลายชิ้นขวางลำไส้

“เศร้า ! มาเรียมลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก”

สื่อต่างประเทศหลายสำนักรายงานข่าวการตายของมาเรียมลูกพะยูนขวัญใจชาวไทย ที่จากไปสร้างความเสียใจให้แก่คนไทย ขณะที่ผลชันสูตรพบเศษพลาสติกในท้องของมาเรียม และเป็นหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้มันตาย

เมื่อ 18 ส.ค. 62 สำนักข่าวต่างประเทศทั้ง บีบีซี และ ซีเอ็นเอ็น สื่อใหญ่ของอังกฤษกับสหรัฐฯ ต่างรายงานข่าวการจากไปของ “มาเรียม” ลูกพะยูนที่พลัดหลงกับแม่ ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ หลังจากมันถูกพบเกยตื้นที่ จ.กระบี่ เมื่อเดือนเมษายน และถูกนำมาเลี้ยงในพื้นที่ธรรมชาติ เกาะลิบง จ.ตรัง

เจ้าหน้าที่คอยให้การดูแลอย่างใกล้ชิด และทดลองปรับพฤติกรรมของมาเรียมให้เข้ากับธรรมชาติ เพื่อเอาตัวรอดจากการเกยตื้น ในระหว่างนั้นพฤติกรรมความน่ารักของมาเรียม ที่ชอบเข้าไปคลอเคลียออดอ้อนเจ้าหน้าที่ ทำให้มันกลายเป็นขวัญใจของชาวเน็ตไทย และสัญลักษณ์ของการอนุรักษ์ท้องทะเล มีการถ่ายทอดสดติดตามชีวิตของมาเรียมและการทำงานของเจ้าหน้าที่ด้วย อย่างไรก็ตาม เมื่อสัปดาห์ก่อนมาเรียมถูกพะยูนตัวเต็มวัยว่ายน้ำเข้ามาเผชิญหน้าแบบคุกคาม ทำให้มันตกใจกลัวจนอยู่ในภาวะเครียด ปฏิเสธที่จะกินอาหารก่อนที่มันจะเกิดอาการช็อก เกิดภาวะติดเชื้อในกระแสเลือดกับปอดอักเสบ กระทั่งเกิดอาการช็อกและตายลงเมื่อช่วงเช้ามืดวันเสาร์ที่ 17 ส.ค. 2562 สร้างความโศกเศร้าให้กับชาวไทยที่ติดตามข่าวของมาเรียมมาโดยตลอด แต่สิ่งที่น่าตกใจคือ เมื่อผลการชันสูตรศพของมาเรียมพบว่า มันเสียชีวิตจากอาการติดเชื้อในกระแสเลือด โดยที่มีขยะพลาสติกอยู่ในท้องหลายชิ้นขวางลำไส้ชิ้นหนึ่งยาวถึง 20 ซม. ซึ่งสะท้อนให้เห็นผลกระทบจากการทิ้งขยะและการทำลายธรรมชาติของมนุษย์ที่มีต่อสัตว์ทะเล ดร.นันทริกา ชันซื่อ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยโรคสัตว์น้ำ ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มาช่วยดูแลมาเรียมกล่าวว่า ทุกคนต่างเสียใจกับความสูญเสียในครั้งนี้ แต่นี่ก็เป็นสิ่งเน้นย้ำว่าเราจำเป็นต้องช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยเหลือชีวิตของสัตว์หายากเหล่านี้

ที่มา : องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย. (17 สิงหาคม 2562). ข่าวสิ่งแวดล้อม เศร้า ! มาเรียมลูกพะยูนขวัญใจตาย ช็อก – เจอถุงพลาสติก. **thaipbs**. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2562, จาก https://news.thaipbs.or.th/content/283006.

แบบทดสอบ เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว
ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง (ข้อละ 2 คะแนน)

สส.บังคับใช้กฎหมายสางปัญหาขยะ

นายเสริมยศ สมมั่น รองอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม (สส.) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เปิดเผยว่า สถานการณ์สิ่งแวดล้อมยังคงทวีความรุนแรงต่อเนื่อง เช่น ปัญหาอากาศเป็นพิษ น้ำเน่าเสีย ดินเสื่อมสภาพ ป่าไม้ถูกทำลาย โดยเฉพาะปัญหาขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ดังนั้น แนวทางหนึ่งที่จะจัดการปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การอาศัยกลไกทางกฎหมาย แต่การบังคับใช้กฎหมายเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ จึงจะสามารถบังคับใช้ได้ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ที่ผ่านมา สส.ได้จัดอบรมการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม ให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการใช้กฎหมายได้อย่างถูกต้อง ปราศจากอคติ มีความยุติธรรม เพื่อประโยชน์ของสาธารณะอย่างแท้จริง

ที่มา : องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย. (14 ก.พ. 2558). ข่าวสิ่งแวดล้อม สส.บังคับใช้กฎหมายสางปัญหาขยะ. **ไทยรัฐ**. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2562, จาก https://www.thairath.co.th/content/481101 .

1. ข่าวข้างต้นเป็นข่าวเกี่ยวกับอะไร

.....
.....
.....
.....

2. ปัญหาของข่าวนี้คืออะไร

.....
.....
.....
.....

3. แนวทางการกำจัดขยะควรปฏิบัติอย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. ทำไมจึงต้องมีการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม และมีวิธีดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

5. สรุปใจความจากข่าว เรื่อง สส. บังคับใช้กฎหมายสางปัญหาขยะ

.....

.....

.....

.....

แนวการตอบแบบทดสอบ เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว
ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว

1. ข่าวข้างต้นเป็นข่าวเกี่ยวกับอะไร

ตอบ ข่าวข้างต้นเป็นข่าวเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม

2. ปัญหาของข่าวนี้คืออะไร

ตอบ ปัญหาของข่าวนี้คือ ปัญหาสิ่งแวดล้อมยังคงทวีความรุนแรงต่อเนื่อง เช่น ปัญหาอากาศเป็นพิษ น้ำเน่าเสีย ดินเสื่อมสภาพ ป่าไม้ถูกทำลาย และโดยเฉพาะปัญหาขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

3. แนวทางการกำจัดขยะควรปฏิบัติอย่างไร

ตอบ แนวทางหนึ่งที่จะจัดการปัญหาขยะได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การอาศัยกลไกทางกฎหมาย

4. ทำไมจึงต้องมีการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม และมีวิธีดำเนินการอย่างไร

ตอบ เพื่อแก้ปัญหาสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่ยังทวีความรุนแรงขึ้น ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ จึงจะสามารถบังคับใช้ได้ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ที่ผ่านมา สส.ได้จัดอบรม ให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการใช้กฎหมายได้อย่างถูกต้อง ปราศจากอคติ มีความยุติธรรม เพื่อประโยชน์ของสาธารณะอย่างแท้จริง

5. สรุปใจความจากข่าว เรื่อง สส. บังคับใช้กฎหมายสางปัญหาขยะ

ตอบ นายเสริมยศ สมมั่น รองอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเปิดเผยว่า ปัญหาสิ่งแวดล้อมยังคงทวีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะปัญหาขยะมูลฝอย แนวทางหนึ่งที่จะแก้ปัญหาได้ดีคือการบังคับใช้กฎหมาย แต่การใช้กฎหมายเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ จึงมีการจัดอบรมการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม ให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

แบบประเมินการเขียนแผนภาพความคิด
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว

ที่	ชื่อ-สกุล	การนำเสนอความคิดหลักและความคิดรอง				การจัดระบบการนำเสนอเนื้อหา			ความสวยงาม			รวม
		4	3	2	1	3	2	1	3	2	1	10

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(นางสาวนิภาพร พรมทา)
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

การประเมิน / ระดับคุณภาพ

9 - 10 คะแนน หมายถึง ดีมาก
7 – 8 คะแนน หมายถึง ดี
5 – 6 คะแนน หมายถึง พอใช้
3 – 4 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
ผ่านเกณฑ์ในระดับพอใช้ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินการเขียนแผนภาพความคิด
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4 คะแนน	**3 คะแนน**	**2 คะแนน**	**1 คะแนน**
1. การนำเสนอความคิดหลักและความคิดรอง	ขยายความคิดหลักและความคิดรองได้ครบถ้วน ถูกต้องชัดเจน ตรงประเด็น	ขยายความคิดหลักและความคิดรองได้ครบถ้วน ถูกต้องชัดเจน	ขยายความคิดหลักและความคิดรองได้ไม่ถูกต้องชัดเจน 1 หัวข้อ	ขยายความคิดหลักและความคิดรองได้ไม่ถูกต้อง 2 หัวข้อขึ้นไป
2. การจัดระบบการนำเสนอเนื้อหา		นำเสนอเนื้อหาโดยแตกสาขาตามลำดับของความคิดหลักและความคิดรองได้ถูกต้อง	นำเสนอเนื้อหาโดยแตกสาขาตามลำดับของความคิดหลักและความคิดรองได้บางส่วน	นำเสนอเนื้อหาโดยแตกสาขา ไม่เป็นไปตามลำดับของความคิดหลักและความคิดรอง
3. ความสวยงาม		เขียนแผนภาพความคิดเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามและไม่มีรอยลบหรือขีดฆ่า	เขียนแผนภาพความคิดเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามและมีรอยลบหรือขีดฆ่า 2-3 แห่ง	เขียนแผนภาพความคิดเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามและมีรอยลบหรือขีดฆ่า 4 แห่งขึ้นไป

มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบประเมินการทำแบบฝึกหัดการสรุปใจความจากเรื่องที่อ่าน
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว

ที่	ชื่อ – สกุล	ประเด็นสำคัญ			กลวิธีสรุปความ			การสะกดคำ			ประโยค			รวม
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	12

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(นางสาวนิภาพร พรมทา)
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

การประเมิน / ระดับคุณภาพ

10 – 12 คะแนน หมายถึง ดีมาก
8 – 9 คะแนน หมายถึง ดี
6 – 7 คะแนน หมายถึง พอใช้
4 – 5 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนแบบฝึกหัดการสรุปใจความจากเรื่องที่อ่าน
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน 3	ระดับคะแนน 2	ระดับคะแนน 1
ประเด็นสำคัญ	สรุปใจความของเรื่องที่อ่านได้ครบทุกประเด็น สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน	สรุปใจความได้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน แต่ไม่ครบทุกประเด็น	สรุปใจความได้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน 1 ประเด็น
กลวิธีสรุปความ	สรุปใจความโดยไม่ยกตัวอย่าง ไม่ลอกข้อความจากเรื่องที่อ่าน	สรุปใจความโดยไม่ยกตัวอย่าง แต่ลอกข้อความจากเรื่องที่อ่าน	สรุปใจความโดยยกตัวอย่าง และลอกข้อความจากเรื่องที่อ่าน
การสะกดคำ	สะกดคำถูกต้องทุกคำ	สะกดคำผิด 1-2 คำ	สะกดคำผิด 3 คำขึ้นไป
ประโยค	เขียนประโยคที่สมบูรณ์สื่อความได้ เรียงลำดับคำ/วางส่วนขยายในประโยคถูกต้อง	เขียนประโยคสื่อความได้ แต่เรียงลำดับคำ/วางส่วนขยายในประโยควกวน	เขียนประโยค และเรียงลำดับคำ/วางส่วนขยายในประโยคไม่ถูกต้อง

มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบประเมินการทำแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว

ที่	ชื่อ – สกุล	คะแนน (10 คะแนน)	ระดับคุณภาพ	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(นางสาวนิภาพร พรมทา)
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

การประเมิน / ระดับคุณภาพ

9 – 10 คะแนน หมายถึง ดีมาก
7 – 8 คะแนน หมายถึง ดี
4 – 6 คะแนน หมายถึง พอใช้
0 – 3 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

เกณฑ์การตรวจแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว

คำชี้แจง แบบทดสอบมีทั้งหมด 5 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 10 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน ข้อที่ 1

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
2 คะแนน	ตอบคำถามได้ถูกต้องชัดเจนสอดคล้องกับเรื่องที่อ่านโดยมีประเด็นสำคัญ ดังนี้ - ข่าวเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม
1 คะแนน	ตอบคำถามได้แต่ไม่ชัดเจน
0 คะแนน	ตอบคำถามไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน

เกณฑ์การให้คะแนน ข้อที่ 2

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
2 คะแนน	บอกปัญหาของข่าวได้ถูกต้องชัดเจนสอดคล้องกับประเด็นสำคัญ ดังนี้ - ปัญหาสิ่งแวดล้อมยังคงทวีความรุนแรงต่อเนื่อง เช่น ปัญหาอากาศเป็นพิษ น้ำเน่าเสีย ดินเสื่อมสภาพ ป่าไม้ถูกทำลาย และโดยเฉพาะปัญหาขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย
1 คะแนน	บอกปัญหาของข่าวได้ถูกต้องชัดเจนสอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน 2-3 ประเด็น
0 คะแนน	บอกปัญหาของข่าวไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน

เกณฑ์การให้คะแนน ข้อที่ 3

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
2 คะแนน	บอกแนวทางการกำจัดขยะได้ถูกต้องชัดเจนโดยมีประเด็นสำคัญ ดังนี้ - การอาศัยกลไกทางกฎหมาย
1 คะแนน	บอกแนวทางการกำจัดขยะได้แต่ไม่ชัดเจน
0 คะแนน	บอกแนวทางการกำจัดขยะไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน

เกณฑ์การให้คะแนน ข้อที่ 4

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
2 คะแนน	ตอบคำถามได้ถูกต้องชัดเจนครบทุกประเด็น ดังนี้ - แก้ปัญหาสถานการณ์สิ่งแวดล้อม - สส.ได้จัดอบรม ให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการใช้กฎหมายได้อย่างถูกต้อง ปราศจากอคติ มีความยุติธรรม - เพื่อประโยชน์ของสาธารณะอย่างแท้จริง
1 คะแนน	ตอบคำถามได้ถูกต้อง 2 ประเด็น
0 คะแนน	ตอบคำถามไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การให้คะแนน ข้อที่ 5

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
2 คะแนน	สรุปใจความของเรื่องที่อ่านได้ครบทุกประเด็น เรียบเรียงประโยคได้สมบูรณ์ ดังนี้ - ปัญหาสิ่งแวดล้อมยังคงทวีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะปัญหาขยะมูลฝอย - แนวทางหนึ่งที่จะแก้ปัญหาได้ดีคือการบังคับใช้กฎหมาย - การใช้กฎหมายเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ - มีการจัดอบรมการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม ให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
1 คะแนน	สรุปใจความของเรื่องที่อ่านได้ครอบคลุม 2 ประเด็น และเรียบเรียงประโยควกวน
0 คะแนน	สรุปใจความจากเรื่องที่อ่านไม่ถูกต้อง และเรียบเรียงประโยคได้ไม่สมบูรณ์

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เวลา 1 ชั่วโมง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 1-2

คนกับต้นไม้

ต้นบานชื่นที่ไปซื้อมาจากตลาดกับคุณย่า วันนี้มันเติบโตออกดอกบานสวยงาม คุณย่าบอกว่าต้นบานชื่นนี้ คนขายเขาปลูกขายด้วย “หัวใจ” นั่นหมายถึง เขาคัดเลือกพันธุ์ดี ดินดี ดูแลเอาใจใส่อย่างดี เพื่อให้คนซื้อต้นไม้ที่สมบูรณ์ที่สุด เมื่อเปลี่ยนมือผู้ดูแล จากคนขายมาเป็นฉัน คุณย่าจึงกำชับให้ดูแล ใส่ปุ๋ย รดน้ำ พรวนดิน หมั่นดึงวัชพืชออก เด็ดดอกใบ ส่วนที่เสียทิ้ง คุณย่าบอกว่า คนกับต้นไม้ก็ไม่แตกต่างกัน เพราะกว่าจะเติบโตมาเป็นคนดี เป็นคนมีคุณภาพได้ ต้องเริ่มต้นเลี้ยงดูเอาใจใส่มาตั้งแต่เด็ก ๆ ให้มีสุขภาพกายแข็งแรง สุขภาพจิตแจ่มใส และมีความคิดที่ฉลาด อนาคตของเด็กก็เจริญก้าวหน้าเหมือนต้นบานชื่นเหล่านี้

ที่มา : หนังสือเรียนคู่มือครู ภาษาไทย ป. 5 หน้า 214

1. ใจความสำคัญของนิทานเรื่องนี้คือข้อใด (ความเข้าใจ)

ก. การปลูกต้นไม้ควรหมั่นรดน้ำพรวนดินจึงจะได้ผลผลิตตามที่ต้องการ เหมือนกับการปลูกฝังคนให้มีคุณภาพต้องเริ่มจากการเลี้ยงดู

ข. คนเราจะเจริญเติบโตได้ต้องได้รับการเลี้ยงดูเอาใจใส่มาตั้งแต่เด็ก ๆ เหมือนกับการปลูกต้นไม้ต้องเอาใจใส่รดน้ำพรวนดินจึงจะงอกงาม

ค. คนจะเติบโตเป็นคนดีและมีคุณภาพได้ต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่ เช่นเดียวกับต้นไม้ที่หมั่นรดน้ำพรวนดินจึงจะเจริญเติบโตได้อย่างสวยงาม

ง. การปลูกต้นไม้ควรหมั่นรดน้ำพรวนดินจึงจะได้ผลผลิตที่งอกงาม เหมือนกับการเลี้ยงดูคนให้เจริญเติบโต และปลูกฝังให้มีคุณภาพต้องเอาใจใส่อย่างทะนุถนอม

2. ใครปฏิบัติตนได้สอดคล้องกับนิทานเรื่องนี้ (การนำไปใช้)

ก. มานีอยากให้ลูกเป็นหมอจึงกวดขันเรื่องการเรียนของลูกเป็นประจำ

ข. สุสนับสนุนลูกในเรื่องการเรียนตามที่ลูกต้องการ

ค. อ้อมส่งเสริมให้ลูกใฝ่เรียนรู้ควบคู่กับคุณธรรม

ง. อ้อยอบรมสั่งสอนลูกให้เป็นคนดี

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 3-4

แพะกับเถาองุ่น

แพะตัวหนึ่งกำลังเดินทางกลับบ้าน ระหว่างทางก็เห็นนายพรานดักซุ่มอยู่เล็งธนูตรงมาที่มัน มันจึงรีบวิ่งเข้าไปพรางตัวในเถาองุ่นที่มีพุ่มใบหนาทึบ เถาองุ่นนั้นบดบังร่างของแพะจนมิด ทำให้นายพรานมองไม่เห็นและวิ่งผ่านเลยไป เมื่อแพะเห็นว่านายพรานเดินผ่านไปไกลแล้ว ด้วยความหิวมันจึงค่อย ๆ เล็มใบองุ่นกินอย่างเอร็ดอร่อยและเพลิดเพลินจนเถาองุ่นใกล้หมด ทันใดนั้นนายพรานเดินกลับมาอีกครั้งขณะที่แพะไม่รู้ตัว ทำให้นายพรานมองเห็นแพะที่หลบอยู่ในเถาองุ่นได้อย่างชัดเจน นายพรานจึงยิงลูกธนูใส่แพะจนมันสิ้นใจตายในที่สุด

ที่มา : หนังสือนิทานอีสปสอนหนูน้อยให้เป็นคนดี หน้า 53

3. นิทานเรื่องนี้แสดงให้เห็นสิ่งใด (วิเคราะห์)

ก. ความพยายามในการเอาตัวรอด ข. ความฉลาดในการแก้ไขปัญหา

ค. ความตั้งใจในการทำมาหากิน ง. ความรอบคอบในการใช้ชีวิต

4. เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเป็นลำดับแรก (ความจำ)

ก. แพะเล็มใบองุ่นกินอย่างเอร็ดอร่อยและเพลิดเพลิน

ข. แพะวิ่งหนีนายพรานเข้าไปพรางตัวในเถาองุ่น

ค. นายพรานยิงลูกธนูใส่แพะจนมันสิ้นใจตาย

ง. นายพรานวิ่งตามแพะไปแต่ไม่เห็นแพะ

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 5-6

กิ่งไม้หนึ่งกำมือ

ชายชราคนหนึ่งป่วยหนักและกำลังใกล้ตาย เขาได้เรียกทุกคนมาหาโดยพร้อมหน้ากัน แล้วให้คนรับใช้ไปหากิ่งไม้มาหนึ่งกำมือ เขายื่นกิ่งไม้ให้ลูกชายคนโตแล้วพูดขึ้นว่า “ไหนเจ้าลองหักกิ่งไม้ให้พ่อดูสิ”

ลูกชายพยายามหักกิ่งไม้ด้วยเรี่ยวแรงทั้งหมดที่มี แต่ก็หักไม่ได้ ชายชราก็ให้ลูก ๆ หักกิ่งไม้ทีละคนแต่ก็ไม่มีใครทำสำเร็จ เมื่อเป็นดังนั้นชายชราจึงแยกกิ่งไม้ออกมาแล้วส่งให้ลูกชายคนละกิ่ง แล้วพูดขึ้นว่า “ทีนี้พวกเจ้าลองหักกิ่งไม้ดูอีกทีสิ”

ลูกชายทุกคนทำตามที่พ่อสั่ง คราวนี้ทุกคนหักกิ่งไม้ได้ ชายชราจึงเอ่ยกับลูก ๆ ว่า “พวกเจ้าก็เปรียบเสมือนกิ่งไม้มัดนี้ หากรักใคร่ปรองดอกกันก็จะไม่มีใครทำอะไรพวกเจ้าได้ แต่หากเมื่อใดที่แตกความสามัคคี พวกเจ้าก็จะถูกทำร้ายได้ง่ายเหมือนกิ่งไม้เหล่านี้”

ที่มา : หนังสือนิทานอีสปสอนหนูน้อยให้เป็นคนดี หน้า 39

5. เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเป็นลำดับสุดท้าย (ความรู้/ความจำ)
   ก. ชายชราให้คนรับใช้ไปหากิ่งไม้หนึ่งกำมือ
   ข. ชายชรายื่นกิ่งไม้หนึ่งกำมือให้ลูกชายคนโตหัก
   ค. ชายชรานำกิ่งไม้หนึ่งกำมือมาให้ลูก ๆ หักทีละคน
   ง. ชายชราแยกกิ่งไม้ออกมาแล้วส่งให้ลูกชายหักคนละกิ่ง

6. ข้อใดคือใจความสำคัญของนิทาน เรื่อง กิ่งไม้หนึ่งกำมือ (ความเข้าใจ)
   ก. ความสามัคคีเป็นพลังอันยิ่งใหญ่
   ข. ความอบอุ่นในครอบครัวก่อให้เกิดความสุข
   ค. ความรอบคอบเป็นบ่อเกิดแห่งความไม่ประมาท
   ง. ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่นเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 7

จี้ กกต. เรียกสอบ อนค. พิสูจน์งูเห่า – เด็กเลี้ยงแกะ วันที่ 7 มิถุนายน 2562

"ศรีสุวรรณ" ยื่น กกต. เรียก ส.ส. - กก.บห.อนาคตใหม่ แจงปมการเมืองขั้วตรงข้ามซื้อตัว โหวตเลือก นายกฯ สวนมติพรรค สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) 7 มิ.ย. 62 นายศรีสุวรรณ จรรยา เลขาธิการสมาคมองค์การพิทักษ์รัฐธรรมนูญไทย ยื่นหนังสือต่อ กกต. และนายทะเบียนพรรคการเมือง ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่พรรคอนาคตใหม่ (อนค.) ระบุว่าในช่วงเดือน พ.ค. ก่อนการโหวตเลือกประธานสภาผู้แทนราษฎร มี ส.ส. ของพรรคอย่างน้อย 5 คน ได้รับการติดต่อขอซื้อตัวจากพรรคการเมืองฝั่งตรงข้าม โดยเสนอเงินให้ 20 - 50 ล้านบาท และยังมีการให้สัมภาษณ์เพิ่มเติมโดย ส.ส. อนาคตใหม่ ยอมรับว่าได้รับการติดต่อจริงพร้อมกับเสนอผลประโยชน์ให้สูงถึง 120 ล้านบาท แลกกับการเป็นงูเห่าโหวตเลือกนายกรัฐมนตรีสวนมติพรรค นอกจากนี้ ยังพบว่ากรรมการบริหาร (กก.บห.) พรรคอนาคตใหม่ ยังรับทราบข้อมูลว่ามีความพยายามจะซื้อตัว ส.ส. แต่เดือน พ.ค. ซึ่ง กก.บห. มีหน้าที่ต้องตรวจสอบและแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองรับทราบภายใน 7 วัน แต่ผ่านมากลับไม่พบว่ามีการดำเนินการใด ๆ

นายศรีสุวรรณ กล่าวอีกว่า ข้อมูลที่พรรคอนาคตใหม่ออกมาเปิดเผยนั้นมีความผิดตาม พ.ร.ป. พรรคการเมือง และมีโทษถึงขั้นยุบพรรค ดังนั้น พรรคอนาคตใหม่จำเป็นต้องดำเนินการเอาผิดทางกฎหมาย เพราะการซื้อตัว ส.ส. อันตรายต่อระบบรัฐสภา หากพรรคอนาคตใหม่ไม่ดำเนินการใด ๆ สาธารณชนอาจมองได้ว่าเป็นการหวังผลทางการเมือง หรือดิสเครดิตทางการเมืองกับพรรคการเมืองอื่น ตนจึงเข้ายื่นหนังสือต่อ กกต. ขอให้ทำหนังสือเรียก กก.บห. พรรคอนาคตใหม่ และ ส.ส. ที่ร่วมกันแถลงข่าววันที่ 4 มิ.ย. มาให้ข้อมูล หากมีหลักฐานจริงก็เป็นผลดีต่อการดำเนินการทางกฎหมาย แต่หากไม่มีหลักฐานใดๆ พรรคอนาคตใหม่ก็ต้องรับผิดชอบ เพราะการไขข่าวอันเป็นเท็จมีความผิดตาม พ.ร.ป.พรรคการเมืองเช่นกัน พร้อมกันนี้ ขอเรียกร้องให้พรรคอนาคตใหม่ทำความจริงให้ปรากฏ ไม่เช่นนั้นจะถูกกล่าวหาว่าเป็นเด็กเลี้ยงแกะ ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ระหว่างการเข้ายื่นหนังสือของนายศรีสุวรรณ ปรากฏว่า นายวรัญชัย โชคชนะ นักเคลื่อนไหวทางการเมือง นำงูเห่าจำลองมามอบให้นายศรีสุวรรณ พร้อมเรียกร้องให้ตรวจสอบงูเห่าทางการเมือง แต่นายศรีสุวรรณได้แต่อมยิ้มแล้วเดินหนีไป

ที่มา : คมชัดลึก http://www.komchadluek.net/news/politic/374687

7. ข้อใดไม่ปรากฏในข่าว (ความรู้/ความจำ)

ก. การซื้อตัว ส.ส. เป็นอันตรายต่อระบบรัฐสภา

ข. การไขข่าวอันเป็นเท็จมีความผิดตาม พ.ร.ป.การเมือง

ค. กกต.และนายทะเบียนพรรคการเมืองมีหน้าที่ตรวจสอบพรรคการเมือง

ง. นายศรีสุวรรณ จรรยา จะตรวจสอบงูเห่าทางการเมืองตามคำเรียกร้อง

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 8-10

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานเงิน 2,400 ล้านบาท แก่โรงพยาบาล 27 แห่ง

(7 พ.ค. 62) เวลา 18.00 น. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี เสด็จออก ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต พระราชทานพระบรมราชวโรกาส ให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ผู้อำนวยการวิทยาลัยแพทย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล และผู้อำนวยการสถานพยาบาล จำนวน 27 แห่ง เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท รับพระราชทานเงินสำหรับจัดซื้อเครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ ได้แก่ โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลวชิระ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลทหารผ่านศึก โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช กรมแพทย์ทหารอากาศ โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลสงฆ์ โรงพยาบาลตำรวจ สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า กรมแพทย์ทหารเรือ วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก โรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ กรมแพทย์ทหารเรือ โรงพยาบาลหัวหิน โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ โรงพยาบาลน่าน โรงพยาบาลศูนย์สกลนคร โรงพยาบาลนราธิวาสราชนครินทร์ โรงพยาบาลยะลา โรงพยาบาลปัตตานี โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ โรงพยาบาลสุไหงโก-ลก และโรงพยาบาลท่าวังผา จังหวัดน่าน

ในการนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงห่วงใยและทรงคำนึงถึงการดูแลรักษาพยาบาลสุขภาพร่างกายของประชาชน ตลอดจนประสิทธิภาพด้านการให้บริการทางการแพทย์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานเงินในการจัดซื้อเครื่องมือ ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ให้แก่โรงพยาบาล วิทยาลัยแพทย์ และพยาบาล และสถานพยาบาลต่าง ๆ จากทั่วประเทศ ที่ยังคงขาดแคลนและมีความจำเป็นในการให้บริการในการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วย โดยทรงมีพระมหากรุณาธิคุณพระราชทานเงินที่ประชาชนได้ร่วมกันทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายในการร่วมบำเพ็ญพระราชกุศล เนื่องในงานพระราชพิธีพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทั้งหมด และส่วนหนึ่งเป็นเงินรายได้จากการจัดงานอุ่นไอรักคลายความหนาว “สายน้ำแห่งรัตนโกสินทร์” รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 2,407,144,487.59 บาท ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการให้การรักษาทางการแพทย์ให้แก่โรงพยาบาล วิทยาลัยแพทย์และพยาบาล และสถานพยาบาลต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์ในการให้การบริการทางการแพทย์แก่ผู้ป่วย การรักษาพยาบาลที่ดีมีคุณภาพ เพื่อให้ผู้ได้รับการรักษามีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การได้รับพระราชทานพระมหากรุณาธิคุณในครั้งนี้ยังความปลื้มปิติและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณแก่คณะผู้บริหาร บุคลากร และเจ้าหน้าที่ ตลอดจนประชาชนทุกหมู่เหล่าอย่างหาที่สุดมิได้ การนี้พระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เจ้ากรมแพทย์ทหารบก เจ้ากรมแพทย์ทหารเรือ เจ้ากรมแพทย์ทหารอากาศ และปลัดกรุงเทพมหานคร ร่วมเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทด้วย

ที่มา : ไทยโพสต์ https://www.sanook.com/news/7763602/

8. ข้อใดไม่ใช่จุดประสงค์ในการพระราชทานเงินให้แก่สถานพยาบาล 27 แห่ง (วิเคราะห์)

ก. เพื่อประสิทธิภาพในการบริการด้านการแพทย์

ข. เพื่อเพิ่มศักยภาพในการรักษาทางการแพทย์ให้แก่โรงพยาบาล

ค. เพื่อให้ประชาชนได้รับการรักษามีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ง. เพื่อให้ชาวไทยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ 10

9. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง (ความเข้าใจ)

ก. สถานพยาบาล 27 แห่งสังกัดทั้งรัฐบาลและเอกชน

ข. เงินที่ได้รับพระราชทานต้องไปจัดซื้อเครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการแพทย์

ค. สถานพยาบาล 27 แห่งอยู่ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ง. เงินพระราชทานส่วนหนึ่งได้มาจากประชาชนทูลเกล้าฯถวายในการร่วมบำเพ็ญพระราชกุศลเนื่องในงานพระราชพิธีพระบรมศพของพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ 9

10. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานเงินแก่โรงพยาบาลต่าง ๆ จำนวนเท่าใด (ความรู้/ความจำ)

ก. 2,400 ล้านบาท

ข. 2,500 ล้านบาท

ค. 2,600 ล้านบาท

ง. 2,700 ล้านบาท

จงอ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 11-12

สอศ.จี้สร้างสะพานเชื่อมโยงการศึกษา

โดย ไทยรัฐฉบับพิมพ์ 7 มิ.ย. 2562 08:31 น.

นายบุญรักษ์ ยอดเพชร เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (กอศ.) กล่าวว่า วันที่ 14 มิ.ย.นี้ สอศ.จะมีการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการโครงการสะพานเชื่อมโยงการศึกษา ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และ สอศ. ที่จังหวัดพิษณุโลก เพื่อมอบนโยบายการขับเคลื่อนความต้องการกำลังคนด้านวิชาชีพของประเทศ โดย สอศ.จะขอความร่วมมือ สพฐ. จัดทำหลักสูตรสายอาชีพพื้นฐาน บรรจุไว้ในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ให้เด็กได้ทดลองเรียนและฝึกปฏิบัติในวิชาสายอาชีพ เรื่องใดที่ครูอาชีวศึกษาสามารถเข้าไปช่วยสอนได้ หรือโรงเรียน สพฐ. จะนำนักเรียนมาเรียนที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา ก็จะมีการทำงานแบบบูรณาการกัน

“ผมได้ลงพื้นที่ จ.พิษณุโลก และสุพรรณบุรี พบว่า มีวิธีการนำเด็กเข้าเรียนสายอาชีพในรูปแบบที่ต่างไปจากการแนะแนว อีกทั้งการที่เราจะให้เด็กเข้ามาเรียนในสายอาชีพ ไม่ใช่เพียงการแนะแนวไม่กี่ชั่วโมง สิ่งที่สำคัญคือเราจะต้องทำให้เด็กค้นพบตัวเองว่า มีความชอบที่จะเรียน และสามารถเรียนได้ มีความมั่นใจที่จะเรียนในสายอาชีพ ซึ่งวิธีการ คือ จะต้องให้นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้ทดลองเรียน และฝึกวิชาสายอาชีพ” นายบุญรักษ์กล่าว

11. จากข่าวข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง (ความเข้าใจ)

ก. ขณะนี้ประเทศต้องการกำลังคนด้านวิชาชีพ

ข. ครูอาชีวศึกษาสามารถเข้ามาช่วยสอนวิชาที่เกี่ยวกับอาชีพให้กับนักเรียนได้

ค. มี ๒ จังหวัดที่นำนักเรียนเข้าเรียนสายอาชีพในรูปแบบที่ต่างไปจากการแนะแนว

ง. สอศ. จัดทำหลักสูตรสายอาชีพพื้นฐานบรรจุไว้ในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

12. โรงเรียนใดจัดการสอนได้ตรงจุดประสงค์ของข่าวนี้ (การนำไปใช้)

ก. โรงเรียน ก จัดสอนการทำขนมในวิชาการงาน

ข. โรงเรียน ข สอนการตัดเย็บเสื้อผ้าในชั่วโมงชมรม

ค. โรงเรียน ค จัดสอนการประดิษฐ์ของใช้ในชั่วโมงลดเวลาเรียน

ง. โรงเรียน ง จัดสอนการทำพานพุ่มและพวงมาลัยในวิชาสายอาชีพ

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 13-14

ดวงอาทิตย์

ดวงอาทิตย์เป็นดาวฤกษ์เช่นเดียวกับดาวฤกษ์อื่นๆบนท้องฟ้ายามค่ำคืน มันเป็นลูกก๊าซลุกไหม้ที่มีขนาดใหญ่กว่าโลกของเราหลายล้านเท่า ดวงอาทิตย์จะเปล่งแสงและพลังงาน หากไม่มี ดวงอาทิตย์โลกของเราจะหนาวเย็น มืดมิดและปราศจากสิ่งมีชีวิต โลกเป็นดาวเคราะห์ที่อยู่ห่างจากดวงอาทิตย์เป็นอันดับสาม และโคจรรอบดวงอาทิตย์ในระยะห่างประมาณ 150 ล้านกิโลเมตร แม้โลกจะหมุนเร็วมากแต่ก็ต้องใช้เวลาถึงหนึ่งปีในการโคจรครบหนึ่งรอบ ดวงอาทิตย์ประกอบด้วยก๊าซไฮโดรเจนเป็นหลัก ส่วนที่ร้อนที่สุดของดวงอาทิตย์คือ แก่นของดวงอาทิตย์ ก๊าซร้อนจะผุดขึ้นมายังพื้นผิวและประกอบกันเป็นวงก๊าซที่เรียกว่าโคโรนาหรือแสงรอบดวงอาทิตย์เต็มดวง หย่อมสีดำบนพื้นผิวของดวงอาทิตย์ที่ เรียกว่าจุดบนดวงอาทิตย์ซึ่งเป็นส่วนอื่น ๆ บนพื้นผิวของดวงอาทิตย์

ที่มา : จากหนังสือสารานุกรมสำหรับเด็ก หน้า 16 – 17

13. หากไม่มีดวงอาทิตย์โลกจะเป็นอย่างไร (ความรู้/ความจำ)

ก. โลกของเราจะร้อนจัด มืดมิดและปราศจากสิ่งมีชีวิต

ข. โลกของเราจะหนาวเย็น มืดมิดและปราศจากสิ่งมีชีวิต

ค. โลกของเราจะร้อนจัด ไร้ความมืดมิดและปราศจากสิ่งมีชีวิต

ง. โลกของเราจะหนาวเย็น ไร้ความมืดมิดและปราศจากสิ่งมีชีวิต

14. ดวงอาทิตย์ประกอบด้วยก๊าซชนิดใด (ความรู้/ความจำ)

ก. ออกซิเจน

ข. ไนโตรเจน

ค. ไฮโดรเจน

ง. ฟอสฟอรัส

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 15-16

แผ่นดินไหว

ชั้นบนสุดของโลกคือเปลือกโลก ด้านนอกจะเหมือนกับชิ้นตัวต่อภาพขนาดใหญ่ เพราะประกอบด้วยชิ้นต่อขนาดใหญ่ที่เคลื่อนไหวช้า ๆ อยู่ตลอดเวลา บางครั้งมันอาจเคลื่อนไหวรุนแรงทำให้พื้นดินสั่นสะเทือน ซึ่งเราเรียกว่าแผ่นดินไหว แผ่นดินไหวเกิดขึ้นเมื่อเปลือกโลกสองส่วน พยายามเคลื่อนผ่านกันและเกิดการเบียดตัว เปลือกโลกทั้งสองจะดันกัน และเกิดการเสียดสีในทิศตรงกันข้าม ทำให้แผ่นดินแยกตัวและเลื่อนไหล แผ่นดินไหวเป็นปรากฏการณ์น่ากลัวมาก พื้นดินจะสั่นไหว อาคารบ้านเรือนอาจพังทลาย รวมถึงผู้คนอาจเสียชีวิต แผ่นดินไหวมักเกิดอยู่เพียงไม่กี่นาที ทำให้เกิดความเสียหายอย่างมหาศาล คลื่นสะท้อนจากแผ่นดินไหวมักทำให้เกิดคลื่นทะเลขนาดยักษ์ เรียกว่า “สึนามิ” ซึ่งมีความเร็วสูง มันทะยานตัวขึ้นสูงเมื่อขึ้นฝั่ง และกวาดทำลายหมู่บ้านหรือเมืองริมทะเลจนราบเรียบ แผ่นดินไหวอาจทำให้เกิดไฟไหม้เพราะท่อเชื้อเพลิงใต้ดินชำรุดเสียหาย พื้นดินอาจเกิดรอยแยกขนาดใหญ่และดูดกลืนรถยนต์ลงไป

ที่มา : จากหนังสือสารานุกรมสำหรับเด็ก หน้า 38-39

15. ข้อใด<u>ไม่ใช่</u>ผลกระทบที่เกิดจากแผ่นดินไหว (ความเข้าใจ)

ก. แผ่นดินไหวทำให้เปลือกโลกเคลื่อนตัวและเกิดปรากฏการเรือนกระจก

ข. แผ่นดินไหวทำให้เกิดไฟไหม้เพราะท่อเชื้อเพลิงใต้ดินชำรุดเสียหาย

ค. แผ่นดินไหวทำให้อาคารบ้านเรือนพังทลายและผู้คนอาจเสียชีวิต

ง. แผ่นดินไหวทำให้เกิดคลื่นทะเลขนาดยักษ์ เรียกว่า “สึนามิ”

16. ข้อความใดกล่าว<u>ไม่</u>ถูกต้อง (วิเคราะห์)

ก. ประเทศลาวจะไม่เกิดสึนามิ

ข. ประเทศฟิลิปปินส์สามารถเกิดสึนามิได้

ค. ประเทศที่เป็นเกาะเท่านั้นที่สามารถเกิดแผ่นดินไหวได้

ง. ประเทศที่เกิดแผ่นดินไหวเสมอ ๆ ต้องวางโครงสร้างของอาคารและสิ่งปลูกสร้างให้แข็งแรง

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 17-18

ครึ่งคน ครึ่งม้า

คนกรีกโบราณเชื่อว่า มีสัตว์แปลกประหลาดอาศัยอยู่บนภูเขาและในป่า สัตว์นี้เชื่อว่า ลำตัวครึ่งหนึ่งเป็นคน และครึ่งหนึ่งเป็นม้า สัตว์เหล่านี้เป็นคนถึงส่วนเอว แต่ร่างกับขาเป็นม้า สัตว์นี้เรียกว่า เซนทอร์ส เซนทอร์สรักการกิน การดื่ม และความสนุกสนาน พวกนี้มีความเป็นมิตรทว่าซุกซน มีเซนทอร์สตนหนึ่งชื่อ ชิรอน เป็นผู้ที่มีความคิดดีกว่า เขาฉลาดและกล้าหาญ เขาสอนวิธียิงธนูให้พวกชาวกรีก ชิรอนยังรู้ดีเกี่ยวกับเรื่องยา เขาสอนชาวกรีกถึงวิธีการรักษาโรคและบาดแผล พวกเทพเจ้ารักชิรอน และต้องการให้เขาอยู่ตลอดไป จึงมีเรื่องต่อไปว่าเหล่าเทพเจ้าได้ให้ชิรอนกลายเป็นละอองของดาว

ที่มา : จากหนังสือสารานุกรมสำหรับเด็ก เล่มที่ 3 หน้า 54

17. ข้อใดเป็นใจความสำคัญของเรื่องนี้ (ความเข้าใจ)

ก. ชิรอน เป็นสัตว์ครึ่งคนครึ่งม้าอาศัยอยู่บนภูเขาและในป่า มีความฉลาดกล้าหาญและสอนวิธียิงธนูให้ชาวกรีกรักการกิน การดื่ม และความสนุกสนาน

ข. ชิรอน เป็นสัตว์ครึ่งคนครึ่งม้าอาศัยอยู่บนภูเขาและในป่า มีความฉลาดกล้าหาญและสอนวิธียิงธนูให้ชาวกรีกและมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องยา

ค. ชิรอน เป็นสัตว์ครึ่งคนครึ่งม้าพวกเทพเจ้ารัก และต้องการให้เขาอยู่ตลอดไป เหล่าเทพเจ้าได้ให้ชิรอนกลายเป็นละอองของดาว

ง. ชิรอน เป็นสัตว์ครึ่งคนครึ่งม้ารักการกิน การดื่ม และความสนุกสนาน พวกนี้มีความเป็นมิตรแต่ซุกซน

18. บุคคลใดมีพฤติกรรมสอดคล้องกับการกระทำของชิรอนมากที่สุด (การนำไปใช้)

ก. สมรชอบแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อนเสมอ

ข. ดวงเป็นเด็กเรียนดีชอบอ่านหนังสือเป็นประจำ

ค. สร้อยเป็นเด็กมีน้ำใจชอบช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ

ง. ตั้มเป็นคนเก่งในเรื่องประดิษฐ์สิ่งของจึงสอนเพื่อน ๆ อยู่เสมอ

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 19-22

บัว

บัว เป็นพืชน้ำล้มลุก ลักษณะลำต้นมีทั้งเป็นเหง้า หรือหัว ใบเป็นใบเดี่ยวเจริญขึ้นจากลำต้น โดยมีก้านใบส่งขึ้นมาเจริญที่ใต้น้ำบนผิวน้ำหรือเหนือน้ำ รูปร่างของใบส่วนใหญ่กลม มีหลายแบบ บางชนิดมีก้านใบ

บัวเป็นราชินีแห่งไม้น้ำ จัดเป็นพันธุ์ไม้น้ำที่ถือเป็นสัญลักษณ์ของคุณงามความดี ชอบขึ้นในน้ำจืด ออกดอกตลอดปี ชอบน้ำสะอาด อยู่ในน้ำลึกพอสมควร ถิ่นกำเนิดของบัวอยู่ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จะเริ่มบานตั้งแต่ตอนเช้า ก้านดอกยาวมีหนามเหมือนก้านใบ ชูดอกเหนือน้ำสูงกว่าใบเล็กน้อย กลีบเลี้ยงมี 4-5 กลีบ สีขาวหรือสีเทาชมพู ร่วงง่าย กลีบดอกเรียงซ้อนหลายชั้นเกสรตัวผู้มีจำนวนหลายสี

คนโบราณมีความเชื่อว่า ครอบครัวใดที่ปลูกบัวเอาไว้ประจำบ้าน ก็จะช่วยให้คนในครอบครัวนั้น มีจิตใจที่บริสุทธิ์ สะอาด และเบิกบานแจ่มใส เช่นเดียวกับดอกบัว และยังเชื่ออีกว่า สายใยของดอกบัวที่ยืดยาวนั้น คือสายสัมพันธ์ของครอบครัว จะทำให้ครอบครัวมีความห่วงใยรักใคร่ และผูกพันต่อกันอย่างแนบแน่น ครอบครัวนั้นก็จะมีแต่ความสุข เพราะความรักใคร่ปรองดองของคนในครอบครัว

ที่มา : หนังสือคู่มือครูภาษาไทยวรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หน้า 151

19. ข้อใดคือใจความสำคัญของบทความข้างต้น (ความเข้าใจ)
    ก. การเกิดของบัว
    ข. ลักษณะของบัว
    ค. ประโยชน์ของบัว
    ง. ความสำคัญของบัว
20. เพราะเหตุใดบัวจึงได้ชื่อว่าเป็นราชินีแห่งไม้น้ำ (ความจำ)
    ก. บัวเป็นพืชมงคลที่ปลูกไว้เพื่อความเจริญรุ่งเรือง
    ข. บัวเป็นพืชที่ปลูกง่ายมีประโยชน์มากมาย
    ค. บัวถือเป็นสัญลักษณ์ของคุณงามความดี
    ง. บัวมีสีขาวหรือสีเทาชมพูซึ่งเป็นสีมงคล
21. จากบทความข้างต้น “ใยบัว” ถือเป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งใด (ความเข้าใจ)
    ก. สายสัมพันธ์
    ข. ความจริงใจ
    ค. ความมีน้ำใจ
    ง. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

มหาวิทยาลัยศิลปากร

22. ข้อความใดกล่าวถูกต้อง (วิเคราะห์)

ก. สายใจปลูกบัวไว้หน้าบ้าน เพราะเชื่อว่าเป็นพืชมงคลทำให้ร่ำรวย

ข. สมศรีปลูกบัวไว้หน้าบ้าน เพราะเชื่อว่าครอบครัวของตนจะเจริญรุ่งเรือง

ค. สาลีปลูกบัวไว้หน้าบ้าน เพราะเชื่อว่าคนในครอบครัวจะเป็นคนดีมีน้ำใจ

ง. จรูญปลูกบัวไว้หน้าบ้าน เพราะเชื่อว่าคนในครอบครัวจะรักใคร่ห่วงใยกัน

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 23-24

เสียงคร่ำครวญจากสายน้ำ

ในอดีตนั้นแม่น้ำลำคลองสายต่าง ๆ จะมีความสัมพันธ์กับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์เราในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านการอุปโภคและบริโภค เราใช้น้ำจากแม่น้ำลำคลองนี่แหละนำมาใช้ดื่ม ใช้กิน ใช้อาบ และทำกิจกรรมต่าง ๆ เพราะจะมีความใสสะอาดและหาได้อย่างง่ายดาย ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยของเรามีความอุดมสมบูรณ์นั่นเอง จึงมีแม่น้ำลำคลองหลายสายจนได้รับฉายาที่ว่า “เมืองเวนิสตะวันออก” เลยทีเดียว แต่ในปัจจุบันนี้เห็นทีน้ำในแม่น้ำหลายสายที่เคยใช้ดื่ม ใช้กิน ใช้อาบได้ โดยไม่มีอันตรายใด ๆ ทั้งสิ้น กลับกลายมาเป็นใช้ทำอะไรไม่ได้สักอย่างเพราะถ้าดื่ม กิน หรืออาบเข้าไปล่ะก็ ถ้าไม่เป็นโรคใดโรคหนึ่งก็คงมีผื่นขึ้นตามตัวเป็นแน่

ขณะนี้น้ำในแม่น้ำหลายสายเริ่มเน่าเสียมากขึ้นทุกทีบางแห่งถึงกับมีกลิ่นเหม็นเน่าชวนให้อาเจียนเลยทีเดียว และบางแห่งไม่สามารถนำมาใช้ได้เลย เนื่องจากมีสารเคมี เชื้อโรค และสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ที่อยู่ในน้ำซึ่งสิ่งเหล่านี้มาพร้อมกับความเจริญทางเทคโนโลยี ต้นเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาเหล่านี้ไม่ใช่ใครอื่นก็คือพวกมนุษย์เรานี่แหละที่เป็นคนทำลายสิ่งแวดล้อมจนน้ำเน่าเสีย

สาเหตุก็มักจะเกิดจากความมักง่าย ถังขยะมีก็ไม่ยอมทิ้ง ทิ้งลงน้ำให้สายน้ำพัดพาไปก็สิ้นเรื่อง ถ้ายังคิดถึงความสะดวกสบายแบบนี้ต่อไปอีกล่ะก็ ต่อไปในอนาคตปริมาณขยะคงจะมากกว่าปริมาณน้ำในแม่น้ำทั้งสายเสียอีก แล้วถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ เราจะเอาน้ำจากไหนล่ะมาใช้อุปโภคและบริโภค ในเมื่อต้นเหตุที่ทำให้น้ำเน่าเสียนั้นเกิดจากมนุษย์ เราก็คงต้องแก้ไขที่ตัวของมนุษย์นี่แหละ จะไปแก้ที่น้ำนั้นเห็นทีว่าคงจะทำไม่ได้ จะไปบอกน้ำว่าให้ดีขึ้นดีขึ้นก็คงเป็นไปไม่ได้หรอก ดังนั้นตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปเราจะต้องมีสามัญสำนึกที่ดีไม่ควรทิ้งขยะหรือสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ลงในแม่น้ำลำคลองทั้งหลายเลย เขามีถังขยะให้ทิ้งก็ทิ้งที่ถังขยะเถอะ อีกอย่างโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ริมน้ำนั้น ก่อนจะปล่อยน้ำลงสู่แม่น้ำควรจะบำบัดน้ำเสียให้เป็นน้ำดีเสียก่อนและก็ควรรอให้น้ำนั้นเย็นตัวเสียก่อนไม่ใช่ปล่อยไปทั้งน้ำร้อน ๆ เพราะมักจะทำให้ระบบนิเวศในน้ำเสียความสมดุลไป และอยากจะบอกว่าเราทุกคนควรร่วมมืออนุรักษ์น้ำเอาไว้ให้ดีที่สุด เพื่อลูกเพื่อหลานของเราจะได้มีน้ำที่สะอาดปราศจากสิ่งแปลกปลอมเอาไว้อุปโภคและบริโภคต่อไปในอนาคต

ที่มา : หนังสือสถานการณ์สิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ฉบับเยาวชน หน้า 54
กรมส่งเสริมสุขภาพสิ่งแวดล้อม

23. บุคคลใดใช้น้ำได้คุ้มค่าที่สุด (การนำไปใช้)

ก. อิ๋มปิดเปิดน้ำใช้เป็นเวลา

ข. ก้อนอาบน้ำวันละครั้งเพื่อประหยัดน้ำ

ค. ส้มนำน้ำล้างเสื้อผ้าไปรดต้นไม้หลังบ้าน

ง. จอยซื้อน้ำอาบเพื่อประหยัดน้ำประปาที่บ้าน

24. จากบทความข้างต้นสาเหตุใดที่ทำให้แม่น้ำเน่าเสียมากที่สุด (ความรู้/ความจำ)

ก. การเกิดของเชื้อโรค

ข. ความมักง่ายของมนุษย์

ค. ขยะและสารเคมีชนิดต่าง ๆ

ง. การสร้างโรงงานอุตสาหกรรม

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

บัดนั้น	วายุบุตรผู้ปรีชาหาญ
ฟังมัจฉานุกุมาร	ว่าขานกินแหนงแคลงใจ
รับขวัญแล้วกล่าวพจนารถ	สุดสวาทของพ่ออย่าสงสัย
ว่าพลางก็เหาะขึ้นไป	อยู่ในอากาศด้วยฤทธา
หาวเป็นดาวเดือนทินกร	เขจรสว่างเวหา
เสร็จแล้วก็กลับลงมา	ยังพื้นพสุธาทันที

ที่มา : หนังสือวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หน้า 121

25. ข้อใดเป็นลักษณะพิเศษของหนุมาน (ความรู้/ความจำ)

ก. หาวเป็นดาวเป็นเดือนและพระอาทิตย์

ข. เก่งด้านการต่อสู้

ค. รูปร่างสูงใหญ่

ง. เข้มแข็งอดทน

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

ผลเดื่อเมื่อสุกไซร้	มีพรรณ
ภายนอกแดงดูฉัน	ชาดบ้าย
ภายในย่อมแมลงวัน	หนอนบ่อน
ดุจดังคนใจร้าย	นอกนั้นดูงาม

ที่มา : หนังสือโคลงโลกนิติ ฉบับถอดความร้อยแก้ว หน้า 10

26. บทร้อยกรองนี้สอดคล้องกับสำนวนใด (ความเข้าใจ)

ก. ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว
ข. ข้างนอกสุกใสข้างในเป็นโพรง
ค. คบคนให้ดูหน้า ซื้อผ้าให้ดูเนื้อ
ง. ข้างนอกขรุขระ ข้างในตะติ้งโหน่ง

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

จัดพลางนางทรงกันแสงโศก	หวนวิโยคลูกน้อยละห้อยหา
จึงตรัสเรียกโฉมยงองค์ธิดา	กับพี่เลี้ยงกัลยาเข้าห้องใน
กอดลูกทรวงสะท้อนสอนสั่ง	เจ้าจะพรากจากวังไปเวียงใต้
จะพากันไปอยู่ในหมู่ไทย	อย่าได้ประมาทนะลูกรัก

ที่มา : หนังสือเสภา เรื่องขุนช้างขุนแผน เล่ม 2 หน้า 6

27. ข้อใดเป็นอารมณ์ที่ปรากฏในบทร้อยกรอง (ความรู้/ความจำ)

ก. โกรธ ข. เศร้าใจ
ค. ท้อแท้ใจ ง. วิตกกังวล

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

ประการหนึ่งซึ่งจะเดินดำเนินนาค	ค่อยเยื้องยาตรยกย่องไปกลางสนาม
อย่าไกวแขนสุดแขนเขาห้ามปราม	เสงี่ยมงามสงวนไว้แต่ในที

ที่มา : https://archive.org/details/unset00002329/page/n1/mode/2up

28. จากบทร้อยกรองนี้กล่าวถึงเรื่องใด (ความเข้าใจ)

ก. การเชื่อฟังผู้ใหญ่
ข. การสำรวมกิริยามารยาท
ค. การปฏิบัติตนตามประเพณี
ง. การปฏิบัติตนตามระเบียบวินัย

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 29 – 30

หมาใดตัวร้ายขบ	บาทา
อย่าขบตอบต่อหมา	อย่าขึ้ง
ทรชนชาติช่วงหา	รุณโทษ
อย่าโกรธทำหน้าบึ้ง	ตอบถ้อยถือความ

ที่มา : หนังสือโคลงโลกนิติ ฉบับถอดความร้อยแก้ว หน้า 21

29. บทร้อยกรองนี้กล่าวถึงเรื่องใด (วิเคราะห์)

ก. การทำลายผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อน

ข. ไม่โกรธและโต้ตอบผู้ที่พูดจาไม่ดีต่อเรา

ค. การวางตัวเป็นกลางไม่ทำหน้าบึ้งตึง

ง. การป้องกันตนเองจากสุนัข

30. ใครปฏิบัติตนสอดคล้องกับแนวคิดของบทร้อยกรองข้างต้น (การนำไปใช้)

ก. แน่งน้อยโกรธราตรีเพราะไม่ช่วยทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์

ข. มาลีไม่พอใจที่แดงนำความลับของตนไปพูดให้จอยฟัง

ค. มานิตย์ไม่โต้ตอบมานะที่ใส่ร้ายว่าเขาเป็นคนไม่ดี

ง. สุนัขกัดสุธีแต่เขาก็ไม่ทำร้ายมัน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความคิดเห็นนี้ประกอบด้วย ประโยคข้อความจำนวน 10 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1) ด้านกระบวนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้

2. ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	**ระดับความคิดเห็น**				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านกระบวนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ทำให้ครูเกิดการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง					
2. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันของครู ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ในการพัฒนาผู้เรียน					
3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน					
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ด้วยตนเอง					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ 5. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของผู้เรียนได้					
6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด					
7. ครูได้พัฒนาวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก					
8. ครูได้สร้างภาวะผู้นำและผู้ตามให้เกิดแก่ผู้เรียน					
9. ครูได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน					
10. ครูได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน
2. ผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความของครูโดยใช้เทคนิค KWL Plus ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน
3. ผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน
4. ผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน
5. ผลการพิจารณาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ประเภทข้อสอบปรนัยจำนวน 30 ข้อ
6. ผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ตารางที่ 11 แสดงผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
2	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 12 แสดงผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความของครูโดยใช้เทคนิค KWL Plus ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
	1	2	3		
ด้านการวางแผนการจัดการเรียนรู้ 1. ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนเข้าสอน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
2. แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
3. ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สื่อก่อนเข้าสอน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4. ครูใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
5. ครูจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ตามขั้น K (What we know) เพื่อวัดความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
	1	2	3		
6. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนอ่านและตั้งคำถาม ตามขั้น W (What we want to know) เพื่อสำรวจว่านักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
7. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนอ่านและตอบคำถาม ตามขั้น L (What we have Learned) เพื่อวัดความรู้ของนักเรียนหลังการอ่าน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
8. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเน้นให้นักเรียนระดมสมองและสร้างแผนภาพความคิด (Mind Mapping) จากเรื่องที่อ่าน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
9. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้เกิดกับนักเรียน และสามารถสรุปเรื่องที่อ่านได้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
10. ครูมีการสรุปบทเรียนให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
ด้านการวัดและประเมินผล 11. ครูมีการวัดความรู้นักเรียนในเรื่องการอ่านจับใจความ หลังการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
12. ครูมีเครื่องมือในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเรื่องที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
13. ครูกำหนดภาระงานในกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
	1	2	3		
14. ครูสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 13 แสดงผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน 1. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนครอบคลุมด้าน KPA และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
4. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
5. กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายมีลำดับขั้นตอนเหมาะสม และเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
6. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมพัฒนาทักษะกระบวนการคิดของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
7. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
	1	2	3		
8. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
9. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสม และนักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่ออย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
10. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
11. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความข่าว 1. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนครอบคลุมด้าน KPA และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
4. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
5. กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายมีลำดับขั้นตอนเหมาะสม และเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
6. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมพัฒนาทักษะกระบวนการคิดของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
7. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
8. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
9. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสม และนักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่ออย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
10. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
11. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านจับใจความบทความเพื่อความรู้จากสารานุกรม 1. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนครอบคลุมด้าน KPA และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
4. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
5. กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายมีลำดับขั้นตอนเหมาะสม และเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
6. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมพัฒนาทักษะกระบวนการคิดของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
7. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
8. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
9. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสม และนักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่ออย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
10. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
11. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านจับใจความบทความในชีวิตประจำวัน 1. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนครอบคลุมด้าน KPA และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
4. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
5. กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายมีลำดับขั้นตอนเหมาะสม และเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
6. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมพัฒนาทักษะกระบวนการคิดของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
7. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
8. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
9. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสม และนักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่ออย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
10. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
11. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านจับใจความบทร้อยกรอง					
1. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนครอบคลุมด้าน KPA และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
4. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
5. กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายมีลำดับขั้นตอนเหมาะสม และเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
6. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมพัฒนาทักษะกระบวนการคิดของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
7. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
8. สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
9. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสม และนักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่ออย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
10. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
11. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 14 แสดงผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
2	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
3	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง
4	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง
5	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
6	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
7	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
8	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
9	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
10	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
11	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
12	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง
13	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
14	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง
15	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
16	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
17	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
18	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
19	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
20	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
21	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
22	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง
23	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
24	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
25	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
	1	2	3		
26	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
27	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง
28	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
29	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
30	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
31	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
32	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง
33	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
34	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
35	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง
36	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
37	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง
38	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
39	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
40	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง
41	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง
42	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
43	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
44	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง
45	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 15 แสดงผลการพิจารณาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ประเภทข้อสอบปรนัยจำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	ความยาก – ง่าย (P)	อำนาจจำแนก (r)
1	0.64	0.61
2	0.64	0.50
3	0.44	0.22
4	0.53	0.72
5	0.58	0.50
6	0.58	0.28
7	0.47	0.39
8	0.64	0.39
9	0.41	0.39
10	0.69	0.28
11	0.58	0.39
12	0.53	0.61
13	0.78	0.33
14	0.64	0.50
15	0.56	0.56
16	0.39	0.44
17	0.28	0.33
18	0.44	0.44
19	0.53	0.28
20	0.39	0.22
21	0.61	0.56
22	0.50	0.56
23	0.78	0.44
24	0.50	0.44
25	0.56	0.22
26	0.44	0.33

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อที่	ความยาก – ง่าย (P)	อำนาจจำแนก (r)
27	0.58	0.50
28	0.47	0.72
29	0.42	0.39
30	0.63	0.28
ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85		

ตารางที่ 16 แสดงผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
	1	2	3		
ด้านกระบวนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ทำให้ครูเกิดการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
2. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของผู้เรียนได้	0	+1	+1	0.67	มีความสอดคล้อง
3. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันของครู ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ในการพัฒนาผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
	1	2	3		
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ 6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
7. ครูได้พัฒนาวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
8. ครูได้สร้างภาวะผู้นำและผู้ตามให้เกิดแก่ผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
9. ครูได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
10. ครูได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวนิภาพร พรมทา
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2534
สถานที่เกิด	จังหวัดสุรินทร์
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2558 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 1) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด พ.ศ. 2560 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 11 หมู่ 2 ตำบลหนองบัวทอง อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ 32130